ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΣΤ' ΑΡ. 1760

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου 53, Τηλ. 3-01 καὶ 21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. 36. Ἐν Θεσ)νίκῃ: ὁδ. Πλάτωνος (διαστ. Ἐγνατίας). Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98Α τηλ. 1-98. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου.
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΙΑΝ,,

Η ΠΡΩΪΑ

ΔΕΥΤΕΡΑ
10
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1930
Ἀνατ. ἡλ. 7.03'. Δύσις ἡλ. 5.15'.
ΟΡΕΣΤΟΥ ΜΑΡΤΥΡΟΣ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 17.9, ἐλαχ. 13.0. Ὑγρ. μετρία. Ἄνεμοι: μέτριοι. Θάλασσα: Αἰγαῖον ἕως τεταραγμένη.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ. 766.5

ΜΙΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΡΕΥΝΑ

ΟΙ ΓΑΛΛΟΙ ΠΑΡΑΓΩΓΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΕΘΝΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΝ ΚΡΙΣΙΝ

ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ ΤΗΣ

Ἀνταποκριτὴς μεγάλης ἰταλι- ἐφημερίδος ἐν Παρισίοις ἐ- σε τὰς γνώμας ἀναμφισβητή- κύρους «ἁρμοδιοτήτων» περὶ διεθνοῦς οἰκονομικῆς κρίσε- καὶ περὶ τῆς πιθανῆς διαρκεί- τῆς. Μεταξὺ τούτων τινὲς εἶ- αἰσιόδοξοι.

—Ἡ Γαλλία, εἶπεν ὁ μέγας κα- σκευαστὴς αὐτοκινήτων Σι- αἰσθάνεται ὀλιγώτερον ἄλλων χωρῶν τ' ἀποτελέ- τῆς γενικῆς διαταραχῆς. Αἱ χανίαι (ἰδίως ἡ αὐτοκι- καὶ γενικῶς αἱ ἔχουσαι κτῆρα ὠφελιμότητος) ἔ- κέρδη. Μερικαὶ ἐπιχειρή- εἶναι ἀληθές, ὑπεχρεώθη- ν' αὐξήσουν τὰς ὥρας τῆς σίας καὶ νὰ ὑποβληθοῦν εἰς ρὰν οἰκονομίαν ἐλαττώ- τὰ γενικὰ ἔξοδα καὶ ἀπο- γουσαι πᾶσαν σπατάλην. Ἀλ- δὲν δύναται κανεὶς νὰ ἰσχυ- ὅτι... βαίνουν κατὰ κρη- Δυστυχῶς δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὸ ἴδιο διὰ τὰς βιομηχανί- εἰδῶν πολυτελείας: ἡ μειω- ἀγοραστικὴ ἱκανότης τῶν καταναλωτῶν καὶ ὁ πε- σμὸς τῆς περιηγητικῆς κινή- εἶναι φαινόμενα, τὰ ὁποῖα ρύνουν τὴν παραγωγὴν καὶ τιμὰς τῶν εἰδῶν καλλωπι-

Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἓν ἀπὸ τὰ στοιχεῖα ἀντιστάσεως τὰ ὁποῖα ἡ γαλλικὴ βιομηχανία ἀντιτάσσει εἰς τὴν κρίσιν εἶναι τὰ χαμηλὰ ἡμερομίσθια. Ἀλλ' ἡ προοδευτικὴ αὔξησις τοῦ κόστους τῆς ζωῆς εἶναι δυσάρεστον σύμπτωμα.

Ὡμίλησα —προσέθεσε— περὶ ἐλαττώσεως τῶν ὡρῶν ἐργασίας μερικὰς βιομηχανίας. Ἀλλ' ἐπεβλήθησαν περιορισμοὶ ἐπὶ πεδίου τούτου, οὐδεμία βιομηχανικὴ ζώνη γνωρίζει τὰ δεινὰ ἀνεργίας. Ἡ Γαλλία, εὐτυ- δὲν ἔχει ἀνεργίαν. Προφα- ἀκόμη καὶ οἱ βιομήχανοι, οἱ ὁποῖοι ἀποβλέπουν εὐμενῶς πρὸς πολιτικὴν μεγάλων ἡμερο- δὲν θὰ ἠμποροῦσαν ἐπὶ παρόντος νὰ τὴν ἐφαρμό- Ὕψωσις τῶν ἐργατικῶν ἡμερομισθίων θὰ εἶχε τὴν θέσιν μόνον ὅταν ἡ γαλλικὴ βιομηχανία εἰσέλθῃ καὶ πάλιν εἰς κανονικὴν τροχιάν της.»

Ὁ Ἰταλὸς ἀνταποκριτὴς ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν Σιτροὲν τὴν γνώμην του διὰ τὴν διάρκειαν τῆς κρίσεως.

—Πιστεύω ὅτι ἡ κρίσις ὑπὸ τὴν ξίαν της μορφὴν θὰ παραταθῇ μέχρι τῆς ἀνοίξεως τοῦ 1932. Ὁ ρχόμενος χειμὼν θὰ εἶναι ληρότατος. Θὰ ἔχωμεν ἔπειτα βελτίωσιν, ἡ ὁποία θὰ εἶναι αἰσθητή, ἀλλ' ὄχι σταθερά. Αἱ δυσχέρειαι θὰ συνεχισθοῦν καθ' ὅλον τὸν ἐπόμενον χειμῶνα, καὶ μόνον κατὰ τὴν ἄνοιξιν τοῦ μεθεπομένου ἔτους, ἐξαντλουμένων τῶν παρακαταθηκῶν, ἡ παραγωγὴ θὰ εἰσέλθῃ πρὸς νέαν περίοδον κανονικῆς ἐξελίξεως. Ὁπωσδήποτε ἡ κρίσις ἔσχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὸ νὰ γίνουν ὑψηλότεροι οἱ τελωνειακοὶ φραγμοί, ποὺ χωρίζουν τὰ κράτη. Αἱ συναλλαγαὶ διὰ τὴν αὐτοκινητικὴν βιομηχανίαν κατέστησαν σχεδὸν ἀδύναται. Καὶ φαίνονται δυσχερέσταται καὶ δι' ἄλλας ἀκόμη βιομηχανίας.

Ὁ κ. Σιτροὲν νομίζει ὅτι εἶναι πολὺ δύσκολον νὰ ὑποδειχθοῦν «φάρμακα» πρὸς θεραπείαν τῆς κρίσεως τῆς ὁποίας τὰ αἴτια εἶναι πολλαπλᾶ.

—Ἓν ἀπὸ τὰ λεπτότερα προβλήματα τῆς παρούσης καταστάσεως, εἶπε, καὶ ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως τὸ σοβαρώτερον ,εἶνε τὸ πρόβλημα τῆς ἀνεργίας, τὸ ὁποῖον εἰς μερικὰς χώρας περιπλέκεται τρομακτικῶς. Εἶμαι ἀντίθετος τῆς παροχῆς βοηθημάτων εἰς τοὺς ἀνέργους, διότι ἡ ἐφαρμογὴ τοιαύτης πολιτικῆς κακοσυνηθίζει τὰς μάζας, κάμνει δῆλα δὴ τοὺς ἐργάτας ν' ἀποβάλλουν τὴν ἕξιν τῆς ἐργασίας. Καλύτερον μοῦ φαίνεται τὸ σύστημα τῶν δημοσίων ἔργων, ἐκτελουμένων καθ' ὡρισμένον πρόγραμμα καὶ τελειοποιούντων τὸν οἰκονομικὸν ὁπλισμὸν τοῦ ἔθνους.

Ὁ πρόεδρος τῆς Ὁμοσπονδίας τῶν ἐμπόρων κ. Γεώργιος Μώς, νομίζει ὅτι οἱ ἀντίκτυποι τῆς διεθνοῦς κρίσεως ἐν Γαλλίᾳ ἀποδεικνύουν τὰς ἐλλείψεις τοῦ σημερινοῦ ἀντιπροσωπευτικοῦ συστήματος.

—Ἀπὸ ἑνὸς ἔτους εὑρισκόμεθα ἐν κρίσει, λέγει ὁ κ. Μώς, καὶ μέγας ἀριθμὸς οἰκονομολόγων συνεκεντρώθη παρὰ τὴν κλίνην τῆς ἀσθενούσης Γαλλίας καὶ ἔκαμε σοφὰς διαγνώσεις. Δυνατὸν ὁ τόπος μας νὰ εὑρίσκεται εἰς καλυτέραν κατάστασιν ἀπὸ τοὺς γειτονικοὺς τόπους. Ἀλλ' αὐτὸ δὲν πρέπει να μᾶς καθησυχάζῃ. Κατελήφθημεν ἀπὸ ἕνα εἶδος νάρκης, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀδυνατοῦμεν νὰ συνέλθωμεν. Τί νὰ κάμωμεν; Τὸ πρόβλημα τῶν φαρμάκων προφανῶς δὲν εἶναι ὑπόθεσις ἀτομικῆς ἢ ὁμαδικῆς πρωτοβουλίας. Μόνον αἱ κρατικαὶ ἐξουσίαι δύνανται νὰ λαμβάνουν ἀποτελεσματικὰ μέτρα. Ἀλλὰ τί δύνανται νὰ κάμουν αὐταί; Εἰς τὰς Βουλὰς δὲν ὑπάρχουν τεχνικαὶ ἁρμοδιότητες. Οἱ δικηγόροι, οἱ ἰατροί, οἱ καθηγηταί, τοὺς ὁποίους οἱ ἐκλογεῖς ἔστειλαν εἰς τὸ Κοινοβούλιον, δὲν εἶναι ἐνήμεροι τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς τῆς Γαλλίας. Ὑπὸ τοιούτους ὅρους ἡ ἀνακάλυψις καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τῶν φαρμάκων εἶναι δυσχερὲς ἐγχείρημα διὰ τοὺς ἰθύνοντας. Καὶ ὁ Ἀνδρέας Ταρντιὲ ἔβλεπε πολὺ καθαρὰ ὅταν κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰούνιον διεξετραγῴδει «τὴν ἀπουσίαν πάσης ἐπαφῆς μεταξὺ τῆς οἰκονομικῆς καὶ τῆς τεχνικῆς ἁρμοδιότητος» καὶ διεκήρυττε τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπεξεργασίας τῶν νόμων ἀπὸ τοὺς ἐκπροσώπους τῶν συμφερόντων. Τοῦτο ἀποτελεῖ τιμὴν εἰς τοὺς θεσμοὺς τῆς Γαλλίας: Δὲν ἔχομεν ἀντιπροσωπευτικὸν ὄργανον τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων τοῦ ἔθνους. Δι' ὃ ἐπρότεινα ἄλλοτε τὴν ἵδρυσιν «Ἐπαγγελματικῆς Βουλῆς» ἐχούσης συμβουλευτικὴν ψῆφον. Σήμερον τὸ οἰκονομικὸν πρόβλημα δεσπόζει τῶν ἄλλων προβλημάτων καὶ οἱ ἄνθρωποι ποὺ ἐκπροσωποῦν τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν τοῦ τόπου παραμερίζονται. Εἶναι οἱ μόνοι ἔχοντες ἁρμοδιότητα καὶ ὅμως δὲν μετέχουν εἰς συμβούλια οἰκονομικῆς φύσεως. Ἀλλ' αὐτὴ ἡ κατάστασις δὲν δύναται νὰ συνεχισθῇ ἀκινδύνως. Ἡ ὕπαρξις μιᾶς Ἐπαγγελματικῆς Βουλῆς θὰ εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ κοινοβουλευτικοῦ καθεστῶτος, τὸ ὁποῖον δὲν κερδίζει τίποτε παραμένον οἷον ἦτο χθές. Ἡ ζωὴ τῆς χώρας ἔγινε περίπλοκος διότι αἱ πολιτικαὶ Βουλαὶ ἐργάζονται ἄνευ τῆς βοηθείας τεχνικῶν ἁρμοδιοτήτων, χωρὶς μίαν τεχνικὴν γραμματείαν, ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς ὁποίας νὰ ἐκπροσωποῦνται ὅλα τὰ συμφέροντα: Ἐργάται, ὑπάλληλοι, γεωργοί, ἔμποροι, βιομήχανοι, διανοούμενοι.

Ὁ βουλευτὴς Στέφανος Φουζέρ, πρόεδρος τῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν τελωνείων, ἀποδίδει τὴν κρίσιν εἰς τὴν ὑπερπαραγωγήν. Ἀλλὰ φρονεῖ ὅτι ἡ κατάστασις ἐπεδεινώθη ἕνεκα κακῆς κατανομῆς τῶν προϊόντων.

—Τοιοῦτο σύστημα, λέγει, δὲν ὑπέστη βελτιώσεις παρὰ τὰς ἐπιστημονικὰς προόδους, αἱ ὁποῖαι ἐπραγματοποιήθησαν ἐν τῷ πεδίῳ τῶν μεταφορῶν καὶ παρὰ τὰς κραυγὰς κινδύνου, αἱ ὁποῖαι ὑψώθησαν εἰς τὰς διεθνεῖς διασκέψεις. Ἡ Οἰκονομικὴ Διάσκεψις τῆς Γενεύης τοῦ 1927 εἶχεν ἐκφράσει τὸ γενικὸν αἴσθημα δυσφορίας καὶ ἀνησυχίας, τὸ ὁποῖον κατεῖχε πᾶν πεφωτισμένον πνεῦμα ὅσον ἀφορᾷ τοὺς κινδύνους τοὺς ὁποίους ἡ πολλαπλότης τῶν ἐμποδίων ποὺ παρενεβάλλοντο εἰς τὴν κυκλοφορίαν τῶν προϊόντων ἠδύνατο νὰ δημιουργήσῃ εἰς τὰς διεθνεῖς σχέσεις. Ἐλέχθη τότε, ἀλλ' εἰς μάτην, ὅτι οἱ τελωνειακοὶ φραγμοὶ ἔπρεπε νὰ λείψουν. Ἀντὶ τούτου οἱ τελωνειακοὶ φραγμοὶ ἐπολλαπλασιάσθησαν. Ἀποτέλεσμα ἡ κρίσις.

Ἀλλ' ὁ Φουζὲρ βλέπει ὅτι ἡ κρίσις εἰσῆλθεν εἰς ὕφεσιν. Ἔχει δίκαιον;

ΜΙΑ ΛΗΣΜΟΝΗΜΕΝΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

ΤΑ ΧΡΥΣΑΝΘΕΜΑ ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΤΗΣ ΧΑΡΑΣ

ΘΡΥΛΟΙ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΙ

Τὸ χρυσάνθεμον εἶναι τὸ λουλοῦδι τῆς ἐποχῆς. Κυριαρχεῖ παντοῦ καὶ διακοσμεῖ μὲ τὰς ἀπείρους ποικιλίας του καὶ τοὺς ἐξιδανικευμένους χρωματισμούς του, κάθε περιβάλλον καὶ κάθε ἀνθρωπίνην χαράν. Πρὸ παντὸς τὴν χαράν. Διότι εἶναι μεγάλη βλασφημία ὁ ἰσχυρισμός, ὅτι τὸ χρυσάνθεμον εἶναι τὸ λουλοῦδι τοῦ θανάτου. Εἰς τὴν Ἄπω Ἀνατολὴν ἕνας κῆπος ἀπὸ χρυσάνθεμα, εἶναι «ἡ ὄασις τῆς εὐτυχίας».

Εἶναι τὸ τελευταῖο στολίδι τῶν φθινοπωρινῶν κήπων, σύμβολον τῆς ζωῆς καὶ τῆς συνεχείας τῆς ἁρμονίας. Δὲν ὑπάρχει ἄνθος ποὺ προσαρμόζεται τόσον εὔκολα εἰς τὰ εὔκραη κλίματα καὶ ποὺ εὐδοκιμεῖ καὶ εἰς τὴν ἀκαλλιέργητον γῆν. Καὶ τὸ χρυσάνθεμον ποὺ ἔχει ἄπειρα ὀνόματα ὅπως καὶ χρωματισμούς, ἐξυμνήθη ἀπὸ τοὺς ποιητὰς καὶ ἐτραγουδήθη ἀπὸ τοὺς τροβαδούρους.

Τὸ ὠνόμασαν Ἥλιον τοῦ Ὀκτωβρίου καὶ ἡ ὀνομασία του αὐτὴ εἶναι ἡ πειὸ ταιριαστή. Εἰς τὴν μακρυνὴν χώραν τῆς καταγωγῆς του, ἡ ποίησις τὸ ἐξύμνησεν ἀπὸ αἰώνων.

Τὸ χρυσάνθεμον ἀναφέρεται εἰς τὸ ἡμερολόγιον τῆς Δυναστείας Χίας - ἰάο - σίγκ 2205 — 1818 πρὸ Χριστοῦ. Καὶ αἱ πρῶται ποικιλίαι αἱ ὁποῖαι ἐπέτυχαν, ἐτιμήθησαν βασιλικώτατα. Ἔργα τέχνης καὶ λογογραφήματα ἐχρησιμοποίησαν τὸ χρυσάνθεμον ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων αὐτῶν χρόνων μέχρι σήμερον, ὁπότε ἡ αὐτοκρατορικὴ Ἰαπωνία ἔχει συστήσει τὸ «Τάγμα τοῦ Χρυσανθέμου» καὶ τὸ παράσημον αὐτὸ ἀπονέμεται σπανιώτατα.

Εἰς τὸ Κινεζικὸν ἔργον «ὁ καθρέπτης τοῦ χρυσανθέμου» (Χβὰ Κὶγκ) τοῦ 1688 ἀναφέρονται 154 εἴδη χρυσανθέμων, καὶ τὴν ἰδίαν ἐκείνην ἐποχὴν ἕνας - δύο βοτανολόγοι τῆς Εὐρώπης ὑπερηφανεύοντο, ὅτι εἶχον ἀκούσει νὰ γίνεται λόγος περὶ ἀνθέων τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς ποὺ ὠνομάζοντο χρυσάνθεμα. Αἱ «μονσμὲ» εἶχαν ἀνέκαθεν προτιμήσεις διὰ τὰ μεταξωτὰ ποὺ ἐστολίζοντο μὲ κεντημένα χρυσάνθεμα, οἱ ἱερεῖς ἐφρόντιζον νὰ ἔχουν διακοσμηθῇ οἱ βωμοὶ τῶν Ναῶν μὲ τὸ ἴδιον ἄνθος καὶ οἱ μανδαρῖνοι ζητοῦσαν ἀπὸ τοὺς κηπουροὺς τῶν ἀνακτόρων ἄφθονα καὶ πολύχρωμα χρυσάνθεμα ποὺ ἔκαμναν χαρούμενον τὸ περιβάλλον τῶν κατοικιῶν των. Πάντα ἦταν σύμβολον χαρᾶς τὸ χρυσάνθεμον.

Εἰς τοὺς φαντασμαγορικοὺς κήπους τῶν αὐτοκρατορικῶν ἀνακτόρων τῆς Ἰαπωνίας ὠργανοῦτο τὴν 9ην Νοεμβρίου ἑκάστου ἔτους ἡ «Ἑορτὴ τῶν Χρυσανθέμων». Κατόπιν εἰδικῶν προσκλήσεων προσήρχετο ἐκεῖ τὸ ἄνθος τῆς Ἰαπωνικῆς ἀριστοκρατίας πρὸς τιμὴν τοῦ ἄνθους ποὺ ἐθεωρεῖτο ἐθνικὸν σύμβολον. Ὅ,τι εἶχε νὰ ἐπιδείξῃ ἡ Αὐλὴ καὶ ἡ ἀριστοκρατία τῆς Ἰαπωνίας εἰς πλοῦτον καὶ πολυτέλειαν, εὑρίσκετο τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἰς τὸν κῆπον τῶν ἀνακτόρων. Τὸ χρῶμα τῶν γυναικείων ἐνδυμάτων ἦτο κατὰ προτίμησιν τὸ κίτρινο, καὶ εἰς ὅλας του τὰς ποικιλίας ἀπὸ τὸ κίτρινο τοῦ καναρινιοῦ ἕως τὸ λεμόνι καὶ ἀπὸ τὸ κίτρο ἕως τὸ κεχριμπάρι ὅλοι οἱ χρωματισμοὶ τοῦ κιτρίνου. Ἡ ἑορτὴ ἦτο κυρίως μία ἐπιθεώρησις τῶν χρυσανθέμων. Ἀλλὰ ὑπῆρχον μουσικαὶ καὶ τὸ τραγοῦδι δὲν ἔλειπεν. Ἡ ἐπιθεώρησις αὐτὴ κατὰ μῆκος τῶν δρομίσκων τοῦ πάρκου προσελάμβανε τὴν σοβαρότητα μιᾶς ἀληθοῦς ἱεροτελεστίας. Οἱ μῦθοι καὶ οἱ θρῦλοι ἐπανελαμβάνοντο καὶ τὸ χρυσάνθεμον ἐτιμᾶτο μὲ ὅλας τὰς αὐτοκρατορικὰς τιμάς.

Οἱ θρῦλοι ἔφθασαν εἰς τὴν Εὐρώπην πρὶν ἀπὸ τὰ χρυσάνθεμα, τῶν ὁποίων ἡ ὑποδοχὴ ὑπῆρξε πλέον θριαμβευτική. Τὸ ἄνθος αὐτὸ ἀνεμένετο μὲ χαρὰν καὶ ἐχαιρετίσθη μὲ ἐνθουσιασμὸν καὶ θαυμασμόν.

Καὶ ἀπὸ τὸ χρυσίζον κιτρινωπὸν χρῶμα των ποὺ ἔδωσεν εἰς αὐτὰ καὶ τὸ ὄνομά των, οἱ Εὐρωπαῖοι παρήγαγον χρωματισμοὺς καὶ ποικιλίας ποὺ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπολογισθοῦν πλέον ἐπακριβῶς. «Τὸ ἀσύγκριτον θαῦμα τῶν πετάλων» ποὺ ὕμνησεν ὁ ποιητής, ἐκαλλιεργήθη καὶ ἀνεπτύχθη μὲ ἀγάπην καὶ στοργὴν ὅσον ἴσως κανὲν ἄλλο ἄνθος.

Μοιάζουν σὰν κεφάλια τῆς Μεδούσης μερικὰ χρυσάνθεμα, καὶ ἄλλα εἶναι σὰν κύματα ἀσημωμένης θαλάσσης, σὰν χρυσᾶ δακτυλίδια ἢ σὰν δάκτυλα παραληρούσης Σειρῆνος, σὰν στρόβιλος φλογῶν ἢ σὰν βόστρυχοι ξανθῶν παιδικῶν κεφαλῶν, εἶναι σὰν χέρια σφικτοδεμένα προσευχομένης παρθένου ἢ σὰν χέρια ἀπελπισμένου ἐραστοῦ. Εἶναι ἡ πλέον φαντασμαγορικὴ ἔκφρασις τοῦ χρώματος.

Ἀπὸ τὸ χρῶμα τῆς χιόνος ἕως τὸ χρῶμα τοῦ ἐλεφαντοστοῦ, τὸ χρυσάνθεμον προσλαμβάνει ἀπειρίαν ποικίλων χρωματισμῶν. Τὸ ἴδιο γίνεται μεταξὺ τοῦ ῥοδίνου χρώματος τῆς αὐγῆς ἕως τὸ κοράλλι, ἄλλοι πάλιν χρωματισμοί, καὶ ἀπὸ τὸ πορτοκάλλι ἕως τὸ κάστανον, ἀπὸ τὸ λιλὰ ἕως τὴν βιολέττα, χρώματα, χρώματα ἀκαθόριστα καὶ ἀναρίθμητα. Χρώματα ἀπὸ τὰ ὁποῖα δὲν λείπει καὶ αὐτὸ ποὺ μόνον ὁ ποιητὴς κατώρθωσε νὰ χαρακτηρίσῃ, ὀνομάζοντάς το, «νυκτερινὸν πέπλον τοῦ ἥσκιου». Χρώματα γιὰ ὅλες τὶς χαρὲς καὶ γιὰ κάθε ἑορτή, καὶ ὅλα μαζὶ γιὰ τὴν ἑορτὴ τῶν χρυσανθέμων, ὅπως τὴν ἑώρταζον εἰς τοὺς αὐτοκρατορικοὺς κήπους τῆς Ἰαπωνίας τὴν 9ην Νοεμβρίου.

Οἱ Βόρειοι Γείτονές μας

Ἓν βαρυσήμαντον γεγονὸς διὰ τὴν Βουλγαρίαν

Αἱ σχέσεις της μὲ τὴν Ἰταλίας καὶ τὴν Νοτιοσλαυΐαν

Ἄρθρον τοῦ ἀνταποκριτοῦ τῶν "Τάϊμς,, εἰς τὰ Βαλκάνια

Ὁ γάμος τοῦ Βασιλέως Βόριδος τῆς Βουλγαρίας μὲ τὴν πριγκήπισσαν Ἰωάνναν τῆς Ἰταλίας εἶνε ἓν ἀπὸ τὰ σημαντικώτερα γεγονότα ποὺ ἐσημειώθησαν εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν Βαλκανίων ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Μεγάλου Πολέμου. Διὰ τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς συνεχίσεως τῆς Βουλγαρικῆς Δυναστείας καὶ διὰ τῆς συνδέσεως αὐτῆς μὲ ἕνα τῶν σπουδαιοτέρων βασιλευόντων Οἴκων τῆς Εὐρώπης, εἰσάγεται ἕνα στοιχεῖον σταθερότητος εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς Βουλγαρίας, καθὼς καὶ ὁλοκλήρου τῆς χερσονήσου.

Ὁ Βουλγαρικὸς λαὸς συνησθάνθη βαθέως τὸ στίγμα τοῦ χαρακτηρισμοῦ του ὡς «τέως ἐχθροῦ» μέσα εἰς τὴν κοινότητα τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν, τοῦτο δέ, προστιθέμενον εἰς τὰς ἐσωτερικὰς περιπλοκὰς καὶ τὴν οἰκονομικὴν ἀθλιότητα, ἐδημιούργησεν εἰς τὴν ψυχήν του ἕνα εἶδος συναισθημάτων, τὰ ὁποῖα τὸν ἠμπόδισαν νὰ συνέλθῃ ἠρέμως, νὰ ἀναρρώσῃ ἐκ τῶν πληγῶν του καὶ νὰ προσαρμοσθῇ εἰς τὰς νέας συνθήκας. Τὸ αἴσθημα ὅτι ὁ Βασιλεὺς ὑπῆρχε φόβος νὰ μὴν ἀποκτήσῃ διάδοχον, συνετέλει μεγάλως εἰς τὴν ἀνησυχίαν αὐτήν.

Μία καλοστερεωμένη δυναστεία εἶνε καλὴ ἐγγύησις τῆς ἀνεξαρτήτου ὑπάρξεως ἑνὸς ἔθνους, ἡ ἰδέα δὲ μιᾶς ἑνώσεως τῆς Βουλγαρίας μὲ τὴν Νοτιοσλαυΐαν, ὑπὸ Σέρβον βασιλέα, ἥτις εἶνε προσφιλὴς εἰς πολλοὺς Σέρβους, δὲν ἑλκύει τοὺς Βουλγάρους. Κατὰ τὰς περιοδείας του ἀνὰ τὴν χώραν, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν τελευταίων ἐτῶν, ὁ βασιλεὺς Βόρις εἶχε συνηθίσει νὰ ἀκούῃ τοὺς χωρικούς, τοὺς ὁποίους ἐσταμάτα διὰ νὰ συνομιλήσῃ, νὰ τὸν ἐρωτοῦν εἰς τόνον ἐξοικειώσεως: «Πότε ἡ Μεγαλειότης σου θὰ μᾶς φέρῃ τὴν Βασίλισσαν;» Συνεπῶς, ἡ εἴδησις τῶν ἀρραβώνων του ὑπῆρξε τὸ σύνθημα ξεσπάσματος τῆς λαϊκῆς χαρᾶς.

Ἡ ἱκανοποίησις ὑπῆρξε τοσούτῳ μεγαλυτέρα καθόσον, μέχρι τῆς στιγμῆς τῆς ἀναγγελίας, ὁ γάμος μὲ τὴν Ἰταλίδα πριγκήπισσαν ἐφαίνετο ἀποκλειόμενος λόγῳ τῆς θρησκευτικῆς δυσχερείας. Συνεζητεῖτο ἀπὸ δύο τοὐλάχιστον ἐτῶν καὶ ἡ Βουλγαρία εἶχε δώσει τὴν καρδίαν της εἰς τὴν πριγκήπισσαν Ἰωάνναν ὡς τὴν μέλλουσαν βασίλισσαν. Ἦτο γνωστόν, ὅτι ἡ πριγκήπισσα καὶ ὁ βασιλεὺς Βόρις ἦσαν εἰλικρινῶς συνδεδεμένοι πρὸς ἀλλήλους. Ὅταν πέρυσι αἱ διαπραγματεύσεις διὰ τὸν γάμον διεκόπησαν λόγῳ τῆς ἀρνήσεως τοῦ Πάπα ὅπως χορηγήσῃ ἄδειαν ὑφ' οὓς ὅρους ἀπῄτει τὸ Βουλγαρικὸν Σύνταγμα — ὅτι ὁ διάδοχος τοῦ Θρόνου δέον νὰ ἀνήκῃ εἰς τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν — μεγάλη ἀπογοήτευσις ἐσημειώθη.

ΕΝΑ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ

Πῶς ἀκριβῶς ὑπερενικήθη ἡ δυσκολία, παραμένει μυστήριον. Μεταξὺ τῶν πολιτικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν κύκλων τῆς Βουλγαρίας ἐπεκράτησε μεγάλη ἀνησυχία, ὅταν ἐδημοσιεύθη ἡ εἴδησις ὅτι εἶχον δοθῇ γραπταὶ ἐγγυήσεις καθ' ἃς τὰ ἐκ τοῦ γάμου τέκνα θὰ ἐβαπτίζοντο καὶ θὰ ἀνετρέφοντο κατὰ τοὺς κανόνας τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας.

Τὸ ἐθνικὸν αἴσθημα τῶν Βουλγάρων δὲν θὰ ἠνείχετο ἕνα τέτοιον συμβιβασμὸν τώρα, ὅπως δεικνύει τὸ προηγούμενον τοῦ Βασιλέως Φερδινάνδου, τοῦ πατρὸς τοῦ σημερινοῦ Βασιλέως. Ὁ ἴδιος ἦτο Καθολικός. Κατὰ τὸν γάμον του μὲ τὴν καθολικὴν πριγκήπισσαν Μαρίαν - Λουΐζαν τῶν Βουρβώνων τῆς Πάρμας ἐπέτυχε παρὰ τῆς τότε Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ Συντάγματος τοῦ Τυρνόβου, τὸ ὁποῖον εἶχε συνταχθῇ τῷ 1879, μόλις μετὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Βουλγαρίας. Τὸ ἀρχικὸν κείμενον ὥριζεν ὅτι «ὁ Ἡγεμὼν καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ θὰ ἀνήκουν εἰς τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ἐξαιρέσει τοῦ πρώτου Ἡγεμόνος, ὅστις θέλει ἐκλεγῇ ὑπὸ τῆς Συνταγματικῆς Συνελεύσεως». Τῇ αἰτήσει τοῦ πρίγκηπος Φερδινάνδου (ὡς ἀπεκαλεῖτο τότε), ὁ πρωθυπουργὸς Σταμπούλωφ ἐπέτυχε παρὰ τῆς Σοβράνιε τὴν τροποποίησιν αὐτοῦ τοῦ κειμένου κατὰ τρόπον ὥστε ἡ ἐξαίρεσις νὰ ἀφορᾷ καὶ τὸν πρῶτον διάδοχον τοῦ θρόνου.

Ἡ μεταβολὴ αὐτὴ διήγειρε τόσην δυσφορίαν ὥστε ὅταν ἐγεννήθη ὁ πρίγκηψ Βόρις, τῷ 1894, ὁ Φερδινάνδος ἔκρινε φρόνιμον νὰ ὑποχωρήσῃ εἰς τὸ λαϊκὸν αἴσθημα καὶ ὁ πρίγκηψ ἐβαπτίσθη εἰς τὴν Ὀρθόδοξον πίστιν. Ὀλίγον βραδύτερον τὸ Σύνταγμα ἐτροποποιήθη πάλιν καὶ ἔλαβε τὴν σημερινὴν μορφήν του, ἔχον οὕτω: «Ὁ Βασιλεὺς τῶν Βουλγάρων ὀφείλει νὰ ἀκολουθῇ εἰς τὴν Ὀρθόδοξον θρησκείαν. Ἐξαίρεσις γίνεται διὰ τὸν νῦν βασιλεύοντα Ἡγεμόνα». Ἡ διάταξις αὐτὴ δὲν ἐφαρμόζεται πλέον, καθόσον ὁ βασιλεὺς Βόρις ἀνήκει εἰς τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν. Τὸ κείμενον δὲν ὁρίζει ῥητῶς ὅτι ὁ διάδοχος τοῦ θρόνου ὀφείλει νὰ ἀνήκῃ εἰς τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν· τὸ πνεῦμα ὅμως τοῦ Συντάγματος, ἐρειδόμενον ἐπὶ τῶν γεγονότων τοῦ παρελθόντος, ἀπαιτεῖ ὅπως ἀνήκῃ, ὁ δὲ βουλγαρικὸς λαὸς δὲν θὰ ἐδέχετο σήμερον ἄλλην ἑρμηνείαν.

Φαίνεται πιθανὸν ὅτι, οἱαδήποτε ὑπόσχεσις καὶ ἂν ἐδόθη εἰς τὸ Βατικανὸν περὶ τοῦ βαπτίσματος τοῦ διαδόχου τοῦ θρόνου, ἐδόθη ἐξυπονοουμένου ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐδεσμεύετο ὑπὸ τοῦ Συντάγματος τῆς χώρας του καὶ ὅτι, συνεπῶς, ἡ συνείδησίς του θὰ εἶνε καθαρὰ ἐάν, ὅταν γεννηθῇ διάδοχος, ἐπιτρέψῃ νὰ βαπτισθῇ οὗτος κατὰ τὸ Ὀρθόδοξον δόγμα. Ὁ κ. Λιάπτσεφ λέγει ὅτι ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ἠδυνήθη νὰ παράσχῃ πλήρεις διαβεβαιώσεις τόσον εἰς αὐτόν, ὅσον καὶ εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Βουλγαρίας, ὅτι οὐδεμίαν εἶχεν ἀναλάβει δέσμευσιν ἡ ὁποία θὰ τὸν ἠμπόδιζε νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ καθῆκον του πρὸς τὸ Σύνταγμα.

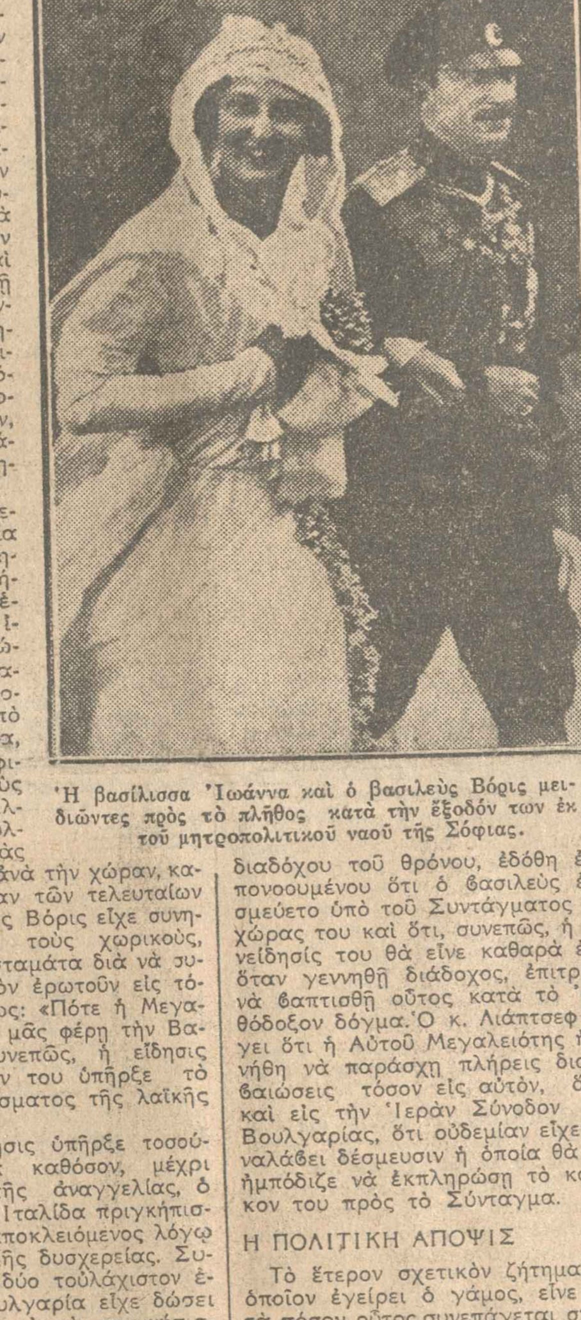

Ἡ βασίλισσα Ἰωάννα καὶ ὁ βασιλεὺς Βόρις μειδιῶντες πρὸς τὸ πλῆθος κατὰ τὴν ἔξοδόν των ἐκ τοῦ μητροπολιτικοῦ ναοῦ τῆς Σόφιας.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ

Τὸ ἕτερον σχετικὸν ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἐγείρει ὁ γάμος, εἶνε κατὰ πόσον οὗτος συνεπάγεται σχετικὰ ἐπακόλουθα. Ἡ ἕνωσις τοῦ βασιλέως Βόριδος μὲ τὴν Ἰταλίδα πριγκήπισσαν προεκάλεσεν ἀνησυχίας εἰς τὸ Βελιγράδιον καὶ τοὺς Παρισίους, δεδομένου ὅτι ἡ ἰταλικὴ διπλωματία κατέβαλε πᾶσαν προσπάθειαν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ὅπως καταστῇ ἡ ἰσχυροτέρα ξένη ἐπιρροὴ ἐν Σόφιᾳ, ὁ γάμος δὲ αὐτὸς θὰ ἠδύνατο νὰ θεωρηθῇ ὡς θρίαμβός της. Εἶνε ἐπίσης ἀληθές, ὅτι ἡ χαρὰ πολλῶν Βουλγάρων ἐνεπνέετο ἐν μέρει ὑπὸ τῆς σκέψεως: «Τώρα θὰ ἔχωμεν κάποιον νὰ μᾶς ὑποστηρίξῃ ἐναντίον τῶν Σέρβων». Θὰ ἦτο ἐσφαλμένη ἡ συναγωγὴ θετικῶν συμπερασμάτων ἐκ τῶν γεγονότων αὐτῶν. Ἡ ἰταλόφιλος κλίσις τῆς βουλγαρικῆς κοινῆς γνώμης εἶνε φυσική. Ἡ Βουλγαρία φοβεῖται τὰς νοτιοσλαυϊκὰς ἀξιώσεις. Ἡ Ἰταλία εἶνε ὁ πιθανώτερος ἐχθρὸς τῆς Νοτιοσλαυΐας· ἑπομένως ὁ μᾶλλον προφανὴς φίλος τῆς Βουλγαρίας.

Ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις δέον νὰ καθοδηγηθῇ ὑπὸ ὀλιγώτερον ἐπιφανειακῶν ὑπολογισμῶν. Ἀπὸ ἑπταετίας ἡ ἐξωτερικὴ πολιτική της ἔναντι τῆς Νοτιοσλαυΐας ὑπῆρξε σταθερὰ ἀπὸ μιᾶς ἀπόψεως. Φρονίμως ἀπέσχε τῆς περιπλοκῆς τῶν λεπτοτάτων σχέσεών της μὲ τὴν χώραν αὐτὴν διὰ τῆς ἐπικλήσεως τῆς ὑποστηρίξεως τῆς Ἰταλίας, μολονότι ἡ ὑποστήριξις αὐτὴ ἦτο πάντοτε ἀπολύτως ἑτοίμη νὰ παρασχεθῇ. Ὅταν αἱ σχέσεις μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν εὑρίσκοντο εἰς μεγάλην ἔντασιν, ἐπροτίμησε νὰ βασισθῇ ἐπὶ τῆς συλλογικῆς γνώμης ἢ παρεμβάσεως τῶν κυριωτέρων τέως συμμαχικῶν κυβερνήσεων διὰ τὴν ἐξάλειψιν τῆς δυσχερείας. Δὲν φαίνεται νὰ ὑπάρχῃ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον θὰ ἐπελαμβάνετο τῆς εὐκαιρίας, τὴν ὁποίαν παρέχει ἡ σύνδεσις τῶν δύο Βασιλικῶν Οἰκογενειῶν, διὰ νὰ μεταβάλῃ τὴν πολιτικήν της εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτό.

Ἡ Βουλγαρικὴ Κυβέρνησις παρέσχε τὰς ἰσχυροτέρας δυνατὰς βεβαιώσεις ὅτι ἡ ἐξωτερικὴ πολιτική της παραμένει ἀμετάβλητος. Αἱ παρασχεθεῖσαι διαβεβαιώσεις ἐξετιμήθησαν ἐν Βελιγραδίῳ, ἓν δὲ ἐκ τῶν πρώτων μηνυμάτων ποὺ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς Βόρις διὰ τοὺς ἀρραβῶνας του ἦτο ἕνα ἐγκάρδιον καὶ φιλικὸν τηλεγράφημα ἐκ μέρους τοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου τῆς Νοτιοσλαυΐας.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΙ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

Η ΜΟΡΦΗ ΤΗΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΚΑΙ Η ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΞΗΡΑΙΝΟΜΕΝΩΝ ΓΑΙΩΝ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΤΗΣ «ΔΗΜ. ΕΝΩΣΕΩΣ» κ. Α. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Εἰς ἓν ἀπὸ τὰ τελευταῖα φύλλα τῆς «Πειθαρχίας» κατεχωρήθη ἄρθρον τοῦ κ. Δ. Φιλαρέτου, εἰς τὸ ὁποῖον οὗτος ἐκφράζεται ἀπαισιοδόξως διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, ἡ ὁποία, κατ' αὐτόν, ὑπάρχει φόβος νὰ ἀποβῇ φαγέδαινα τοῦ Προϋπολογισμοῦ καὶ δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ εἶνε ἵδρυμα αὐτοτελὲς καὶ βιώσιμον, περιοριζόμενον εἰς μόνον τὸν κλάδον τῆς ἀγροτικῆς πίστεως. Πρὸς λύσιν δὲ τοῦ ἐντεῦθεν προκύπτοντος ζητήματος προτείνει τὴν μετατροπὴν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης εἰς ἀνώνυμον ἑταιρείαν, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ παραχωρηθοῦν ὑπὸ τύπον δανείου τὰ σημερινὰ κεφάλαια τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης καὶ ἐπὶ πλέον ἡ ἐκμετάλλευσις ἢ ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τῶν γαιῶν, αἱ ὁποῖαι, μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων τῆς Μακεδονίας, θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ καλλιεργηθοῦν, ὅπως τὸ ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως ταύτης ἔσοδον χρησιμεύσῃ διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἐκ τῆς ἀγροτικῆς πίστεως ζημιῶν.

Τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Φιλαρέτου θιγόμενα θέματα εἶνε ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος. Καὶ ἐκεῖνος μὲν φρονῶν ὅτι κακῶς ἐγένετο ἡ ἀπόσπασις τοῦ κλάδου τῆς ἀγροτικῆς πίστεως ἀπὸ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, ὑπενθυμίζει ὅτι αὐτὴ ἔλαβε χώραν τῇ ἐπιμονῇ τοῦ Ἀγροτικοῦ καὶ Ἐργατικοῦ κόμματος—τῆς «Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως»—οὗτινος ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἡγοῦμαι.

Εἰς ἐμὲ ἐν τούτοις ἰδοὺ τίνας σκέψεις γεννᾷ τὸ ἄρθρον τοῦ κ. Φιλαρέτου, τὸ ὁποῖον παραδόξως παρὰ τὴν ἀνεγνωρισμένην οἰκονομολογικὴν μόρφωσιν καὶ ἐμπειρίαν τοῦ συγγραφέως, δὲν εἶνε ἀπηλλαγμένον οἰκονομολογικῶν σολοικισμῶν.

Καὶ πρῶτον ὁ συνδυασμός, τὸν ὁποῖον θεωρεῖ δυνατόν, πιστωτικῶν ἐργασιῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ μεγάλων γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων ἀφ' ἑτέρου, δὲν εἶνε πρακτικός. Αἱ μεγάλαι γεωργικαὶ ἐπιχειρήσεις ἔχουν κινδύνους πολὺ μεγαλυτέρους ἀπὸ τὴν πιστωτικὴν λειτουργίαν καὶ τὸ εἶδος ἑκάστης ἐκ τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν εἶνε διάφορον. Δι' αὐτὸ ὁ συνδυασμός, ὁ προτεινόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Φιλαρέτου, δὲν γίνεται ἀπὸ τὰ ἀγροτικὰ πιστωτικὰ ἱδρύματα. Ὁ κ. Φιλάρετος ἀποβλέπει ἐνδεχομένως καὶ εἰς τὴν παραχώρησιν τῶν ἀπελευθερωθησομένων διὰ τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων ἐκτάσεων καὶ εἰς μικροὺς καλλιεργητὰς ἢ καὶ εἰς ἰδιαιτέραν ἑταιρείαν γεωργικῆς ἐκμεταλλεύσεως, ὁπότε ἡ σχέσις τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης πρὸς τοὺς μικροὺς καλλιεργητὰς ἢ τὴν Γεωργικὴν Ἑταιρείαν θὰ ἦτο ἁπλῶς σχέσις πιστωτική. Καὶ τότε θὰ ἔπρεπε νὰ ἐξετασθῇ ἐὰν διὰ τὴν πιστωτικὴν αὐτὴν σχέσιν θὰ ἦτο καταλληλοτέρα ἡ ἀνώνυμος ἑταιρεία ἀπὸ τὴν Τράπεζαν κοινωφελοῦς χαρακτῆρος.

Ὁ κ. Φιλάρετος φαντάζεται ὅτι ὁ προσιδιάζων χαρακτὴρ ἑνὸς ἀγροτικοῦ πιστωτικοῦ ἱδρύματος εἶνε ὁ τῆς ἀνωνύμου ἑταιρείας καὶ ὄχι ὁ τοῦ κοινωφελοῦς ἱδρύματος, διότι τὸ τελευταῖον τοῦτο δὲν δύναται νὰ εἶνε αὐτοτελὲς καὶ βιώσιμον μὲ μόνον τὸν μὴ προσοδοφόρον κλάδον τῆς ἀγροτικῆς πίστεως, καὶ διότι τοῦτο γίνεται ἀφορμὴ διαφθορᾶς τῶν ἀγροτῶν διὰ τῆς χορηγήσεως ὑπερμέτρων πιστώσεων καὶ ἀποτελεῖ κίνδυνον διὰ τὸν Προϋπολογισμόν.

Εἰς αὐτοὺς τοὺς συλλογισμοὺς ὑπάρχει ἀδικαιολόγητος σύγχυσις, ἡ ἑξῆς: ὅτι εἶνε ἀναγκαῖον διὰ τὴν καλὴν λειτουργίαν ἑνὸς πιστωτικοῦ ἱδρύματος τὸ ἵδρυμα τοῦτο νὰ ἀποβλέπῃ εἰς κέρδη. Τοῦτο εἶνε ὀρθὸν μόνον ἐὰν πρόκειται τὸ ἵδρυμα νὰ εἶνε ἐμπορικὴ ἐπιχείρησις, διότι ἄλλως δὲν συγκεντρώνονται μετοχικὰ κεφάλαια, δὲν εἶνε ὅμως ὀρθὸν διὰ κάθε εἴδους πιστωτικὸν ἵδρυμα. Ἀκριβῶς δὲ διότι ὡρισμέναι πιστωτικαὶ ἀνάγκαι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἱκανοποιηθοῦν ἐπαρκῶς, ἐφ' ὅσον ὁ ἐνεργῶν αὐτὰς Ὀργανισμὸς ἀποβλέπει εἰς δημιουργίαν κερδῶν, εὑρέθη ὁ τύπος τῶν πιστωτικῶν ἱδρυμάτων κοινωφελοῦς χαρακτῆρος. Ἡ ἀγροτικὴ πίστις, λόγῳ τῆς ἀποκεντρώσεως τῆς ζητήσεως τῶν πιστώσεων καὶ λόγῳ τῆς περιωρισμένης καθαρᾶς προσόδου τῆς γῆς, ἀνήκει εἰς αὐτὸ τὸ εἶδος τῶν πιστωτικῶν ἐργασιῶν αἱ ὁποῖαι δὲν ἠμποροῦν νὰ ἐνεργηθοῦν ἱκανοποιητικῶς δι' ἐκείνους τοὺς ὁποίους ἀποβλέπουν, ἐπὶ τοῦ προκειμένου τοὺς ἀγρότας. Διὰ τοῦτο αἱ Ἀγροτικαὶ Τράπεζαι κοινωφελοῦς μορφῆς ἀποτελοῦν τὸν κανόνα καὶ ὄχι τὴν ἐξαίρεσιν.

Εἰς τοὺς συλλογισμοὺς τοῦ κ. Φιλαρέτου ὑπάρχει ἡ ἀντίληψις ὅτι διὰ νὰ εἶνε δυνατὸν νὰ συγκεντρώσῃ κεφάλαια ἕνα πιστωτικὸν ἵδρυμα πρέπει νὰ ἀποβλέπῃ εἰς κέρδος. Τοῦτο εἶνε ἐπίσης ἐσφαλμένον. Ἡ βεβαιότης πραγματοποιήσεως κερδῶν στερεώνει βεβαίως τὴν πίστιν ἑνὸς πιστωτικοῦ ἱδρύματος, ἀλλὰ ταύτην δύνανται νὰ τὴν στερεώνουν, καὶ εἰς μείζονα μάλιστα βαθμόν, ἄλλοι ὅροι παρέχοντες ἐπαρκῆ ἀσφάλειαν εἰς τοὺς προσφέροντας κεφάλαια. Ἀπόδειξις τὰ εἰδικὰ ταμιευτήρια, τὰ ἐνεχυροδανειστήρια. Ἀλλ' ἐρωτᾶται: ἡ ἀγροτικὴ πίστις, ἐὰν δὲν παρέχῃ κέρδη, δύναται νὰ παράσχῃ ἐπαρκῆ ἀσφάλειαν; Ὁ κ. Φιλάρετος εἶνε βέβαιος ὅτι δὲν δύναται νὰ παράσχῃ τοιαύτην ἀσφάλειαν καὶ δι' αὐτὸ θέλει καὶ ἡ ὑπὸ τύπον ἀνωνύμου ἑταιρείας Ἀγροτικὴ Τράπεζα, διὰ τὰς ἐνδεχομένας ζημίας ἐκ τῆς ἐξυπηρετήσεως τῆς ἀγροτικῆς πίστεως, νὰ καλύπτεται ἀπὸ τὸ εἰσόδημα τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος γαιῶν τῆς Μακεδονίας. Ὥστε ἡ ἀνώνυμος ἑταιρεία δὲν πρόκειται νὰ καταργήσῃ τὰς ζημίας ἐκ τῆς ἐξυπηρετήσεως τῆς ἀγροτικῆς πίστεως. Παραμένει ὅμως ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι μὲ Ἀγροτικὴν Τράπεζαν κοινωφελοῦς μορφῆς αἱ ζημίαι αὐταὶ εἶνε μεγαλύτεραι. Εἰς ταῦτα ἔχω νὰ ἀπαντήσω ὅτι ἐὰν ἡ ἐξυπηρέτησις τῆς ἀγροτικῆς πίστεως, ἐφ' ὅσον πρόκειται νὰ ἐνεργηθῇ ἐπωφελῶς διὰ τοὺς ἀγρότας, δὲν δύναται νὰ ἀποβλέπῃ εἰς κέρδη, δὲν ἕπεται ὅμως ὅτι ἀποτελεῖ ἐπισφαλῆ διάθεσιν χρημάτων. Ὅλως τοὐναντίον. Ὑπάρχουν ἀγροτικὰ πιστωτικὰ ἱδρύματα, τὰ ὁποῖα ἐπὶ δεκαετηρίδας δὲν ἐσημείωσαν οὐδὲ λεπτοῦ ζημίαν. Διὰ νὰ ἔχουν ὅμως αὐτὰ τὰ καλὰ ἀποτελέσματα πρέπει νὰ καταβάλλεται προσοχὴ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν πιστώσεων καὶ νὰ στηρίζωνται αὗται εἰς τὴν ἀλληλεγγύην τῶν ἀγροτῶν, δηλ. εἰς τὴν συνεταιριστικὴν ὀργάνωσιν. Ἐφ' ὅσον οἱ ὅροι οὗτοι δὲν τηροῦνται κατὰ τοσοῦτον δημιουργοῦνται κίνδυνοι ζημιῶν ἐκ τῆς διαχειρίσεως τῆς ἀγροτικῆς πίστεως. Ἡ ἀνώνυμος ἑταιρεία, τὴν ὁποίαν θέλει ὁ κ. Φιλάρετος, ἐὰν θελήσῃ πράγματι νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰς πιστωτικὰς ἀνάγκας τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου, δὲν θὰ παρέχῃ ἰδιαιτέραν τινὰ ἐγγύησιν περὶ τῆς τηρήσεως αὐτῶν τῶν ὅρων, διότι θὰ ἔχῃ ὡς ἀσφάλιστρον τῶν ζημιῶν τὸ ἐκ τῶν γαιῶν ἔσοδον, συνεπείᾳ τοῦ ὁποίου θὰ ὑποχωρῇ καὶ εἰς τὴν κρατικὴν πίεσιν, ἐὰν τυχὸν τοιαύτη πίεσις ἤθελεν ἐκδηλωθῇ, καὶ διότι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ περιβάλλεται ἀπὸ τὸν ἀγροτικὸν κόσμον μὲ τὴν ἀγάπην καὶ ἐμπιστοσύνην, τὴν ὁποίαν δύναται νὰ ἀποκτήσῃ ἕνα κοινωφελὲς πιστωτικὸν ἵδρυμα.

Ἀγροτικὴ κρατικὴ Τράπεζα ἐπίσης δὲν θὰ παρεῖχεν ἐγγυήσεις ἐπαρκεῖς τηρήσεως τῶν ἀνωτέρω ὅρων. Ὅμως ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δὲν ἐσχεδιάσθη οὔτε παρ' ἐμοῦ, οὔτε κατόπιν ὡς κρατικὴ τοιαύτη, ἀλλ' ὡς Τράπεζα κοινωφελοῦς μορφῆς. Τὸ δυστύχημα εἶνε ὅτι ἡ διὰ τῆς τελευταίας συμβάσεως ἐπέμβασις τοῦ Κράτους εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς Τραπέζης ἐκλόνισε τὴν πεποίθησιν ὅτι πρόκειται περὶ Τραπέζης κοινωφελοῦς χαρακτῆρος. Καὶ εἰς τὴν τοιαύτην ἐπέμβασιν δὲν εὗρεν ἀντίστασιν ἐκ μέρους τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἡ ὁποία προηγουμένως κατὰ τὴν ἵδρυσιν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ἤσκησεν ἀπόλυτον veto εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ διοικητοῦ αὐτῆς. Ἐπειδὴ ὅμως ἐγινεν αὐτὸ τὸ ἄτοπον, δὲν ἕπεται ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἀνακρούσωμεν πρύμναν καί, ἐγκαταλείποντες ὅ,τι καὶ ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ πρᾶξις ἔχουν ἀποδείξει ὡς ὀρθόν, νὰ ἐπιδιώξωμεν τὴν ἱκανοποίησιν τῆς ἀγροτικῆς πίστεως δι' ἀνωνύμου ἑταιρείας, ἀφοῦ μάλιστα ἡ πεῖρα εἰς τὸν τόπον μας ἔχει ἀποδείξει ὅτι ἐφ' ὅσον μία τοιαύτη ἑταιρεία στηρίζεται εἰς μεγάλην παραχώρησιν τοῦ Κράτους —τὰς γαίας ἐπὶ τοῦ προκειμένου— ἡ κρατικὴ ἐπέμβασις ἀσκεῖται ἀπεριορίστως καὶ χωρὶς ἐμφανῆ εὐθύνην τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀφοῦ ἀκόμη αἱ ὑπὸ τύπον ἀνωνύμου ἑταιρείας ἐπιχειρήσεις εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν ἔχουν ἀποδείξεις ὅτι ἀπὸ ἀπόψεως διαχειρίσεως εἶνε ἄγναι περιστεραί.

Τοὐναντίον πρέπει νὰ φροντίσωμεν ὅλοι ὅπως ἀποκτήσῃ καὶ ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα τὴν αὐτονομίαν της καὶ τὸ κοινὸν πεποίθησιν περὶ τῆς ἀσφαλείας τῆς αὐτονομίας αὐτῆς. Ὅταν συνεζητεῖτο ἡ τελευταία σύμβασις περὶ Ἀγροτικῆς Τραπέζης εἰς τὴν Βουλήν, κατεπολέμησα τὴν κρατικὴν ἐπέμβασιν καὶ ἐζήτησα ὅπως, διὰ μεγαλυτέρας συμμετοχῆς εἰς τὴν διοίκησιν τῆς Τραπέζης τῶν γεωργικῶν ὀργανώσεων ἀσφαλισθῇ περισσότερον ἡ αὐτονομία τῆς Τραπέζης. Δυστυχῶς ἡ Κυβέρνησις δὲν τρέφει τὴν ἐμπιστοσύνην ποὺ τρέφω ἐγὼ εἰς τὰς ὀργανώσεις αὐτάς. Ἡ δυσπιστία αὐτή, ὅπως καὶ οἱ φόβοι τοῦ κ. Φιλαρέτου, προέρχονται ἀπὸ τὴν δημοκοπικὴν δρᾶσιν μερικῶν ἀσυνειδήτων ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι ἐφαντάσθησαν ὅτι οἱ ἀγρόται εἶνε μᾶζα εὐάλωτος πρὸς κομματικὴν ἐκμετάλλευσιν καὶ πρὸς ἱκανοποίησιν ἀστείων φιλοδοξιῶν καὶ διὰ τοῦτο ἔφθασαν μέχρι τοῦ σημείου νὰ συνιστοῦν μὴ πληρωμὴν τῶν πρὸς τὴν Τράπεζαν χρεῶν. Ἀλλ' οἱ ἀσυνείδητοι οὗτοι ἄνθρωποι εἶνε καὶ εὐάριθμοι καὶ ἐστερημένοι παντὸς κύρους. Ὁ ἀγροτικὸς κόσμος ἀπ' ἀρχῆς ἐδέχθη τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν ὡς ἰδικόν του ἵδρυμα, τοῦ ὁποίου ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην, διὰ νὰ ἠμπορέσῃ νὰ ἐργασθῇ ἀποτελεσματικῶς καὶ νὰ ὀρθοποδήσῃ.

Ἡ κρατικὴ ἐπέμβασις, ἡ δυσπιστία τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰς ἀγροτικὰς ὀργανώσεις, μερικοὶ ἐλαττωματικοὶ ἀρχικοὶ ὅροι τῆς λειτουργίας τῆς Τραπέζης συνετέλεσαν νὰ ἐξασθενίσουν αὐτὴν τὴν ἀντίληψιν, ἀλλ' εἶνε εὔκολον νὰ τὴν ἐνισχύσωμεν πάλιν διὰ κοινῶν προσπαθειῶν τῆς Κυβερνήσεως, τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης, τοῦ πολιτικοῦ κόσμου, τοῦ Τύπου. Πρὸς τοῦτο πρέπει πρὸ παντὸς νὰ παύσωμεν ὑποστηρίζοντες τὰς ἀδικαιολογήτους διὰ τὴν ἐποχήν μας παραδοξολογίας ὅτι Ἀγροτικὴ Τράπεζα κοινωφελοῦς μορφῆς εἶνε ἵδρυμα «μὲ ἀτροφικὸν τὸ ἔνστικτον τῆς αὐτοσυντηρήσεως», ὅτι δὲν ἔχει ἰδίαν οἰκονομικὴν ὑπόστασιν, καὶ ὅτι θὰ ἦτο εὐτυχὲς τὸ Κράτος ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπαφεθῇ μετ' ἐμπιστοσύνης εἰς ἰσχυρὰ ἱδρύματα ἰδιωτικὰ διὰ τὴν ἱκανοποιητικὴν ἄσκησιν τῆς ἀγροτικῆς πίστεως». Οἱ τοιοῦτοι ἰσχυρισμοὶ τοῦ κ. Φιλαρέτου εἶνε ὄχι μόνον θεωρητικῶς ἐντελῶς αὐθαίρετοι, ἀλλὰ καὶ δὲν δικαιολογοῦνται ἐκ τῆς λειτουργίας τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης παρὰ τὴν ἀξιοκατάκριτον ἐπέμβασιν τοῦ Κράτους εἰς προσωπικὰ καὶ μὴ ζητήματα καὶ παρὰ μερικοὺς ἀρχικοὺς ἐλαττωματικούς, ὅπως εἶπα, ὅρους τῆς λειτουργίας τῆς Τραπέζης, τοὺς ὁποίους ἐπέκρινα κατὰ τὴν ψήφισιν τῶν σχετικῶν συμβάσεων.

Ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα διαθέτει σήμερον ἐκ τῶν ἐπιχορηγήσεων τοῦ Κράτους 811 ἑκατομ. δραχμῶν, ἐκ καταθέσεων 173 ἑκατ. δραχμῶν καὶ ἐκ δανείων ἀπὸ τὴν Τράπεζαν Διεθνῶν Διακανονισμῶν 75 ἑκατομ. δραχμῶν. Ἐκ τούτων διέθεσεν εἰς δάνεια 818 ἑκατ. δραχμῶν καὶ 200 περίπου ἑκατομ. δραχμῶν διέθεσεν εἰς ἀγορὰν σπόρων. Τὰ ἀνωτέρω κεφάλαια δὲν εἶνε βέβαια ἐπαρκῆ διὰ τὰς σημερινὰς ἀνάγκας τῆς γεωργίας, ἰδίως διὰ τὰ μεσοπρόθεσμα καὶ μακροπρόθεσμα δάνεια. Ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα θὰ ἠδύνατο νὰ χρησιμοποιήσῃ ἀκόμη καὶ 850 ἑκατ. δραχμῶν, εἰς ἃ ἀνέρχονται αἱ εἰς τὴν διάθεσίν της πιστώσεις τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἀλλὰ δυστυχῶς ὁ τόκος εἰς τὸν ὁποῖον προσφέρονται αἱ πιστώσεις αὗται, εἶνε, συνεπείᾳ τῆς συμβάσεως, ὑψηλός. Τοῦτο ἀπετέλεσεν ἕνα σημεῖον τῆς ἐπικρίσεως τῆς συμβάσεως ἐκ μέρους μας, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν εἰσηκούσθημεν.

(Συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα)

Εἰς Τὸ Περιθώριον Τῶν Γεγονότων

Ἡ ἀναγραφομένη κατ' αὐτὰς πληροφορία περὶ κυβερνητικῆς ἀποφάσεως διὰ τὴν περικοπὴν τῶν μισθῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ἡ ὁποία δὲν διαψεύδεται ἐπισήμως, πιστεύομεν, ὅτι δὲν εἶνε ἀκριβής. Ἤ, ἐὰν πρὸς στιγμὴν ἐπεκράτησε σκέψις τοιαύτη, ὅτι δὲν θὰ ἐπιμείνῃ ἡ κυβέρνησις εἰς αὐτήν. Καὶ ὁ λόγος εἶνε αὐτονόητος: οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι ἀμείβονται πενιχρῶς, ὅπως ἡ κυβέρνησις ἀνεγνώρισεν ἐπανειλημμένως —ἀκόμη καὶ ὅταν πρὸ μηνῶν παρεῖχεν ὑπόσχεσιν περὶ βελτιώσεως τῶν ἀμοιβῶν των. Ἀλλ' ἐὰν ἡ βελτίωσις αὐτὴ δὲν εἶνε ἐφικτὴ ἐπὶ τοῦ παρόντος —τοῦτο εἶνε θέμα ἄλλης συζητήσεως— ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπιτρέπεται περικοπὴ τῶν σημερινῶν μισθῶν. Δι' οἰκογενειάρχας βιοπαλαιστὰς —ὅπως εἶνε ἡ μεγίστη πλειονότης τῶν δημοσίων λειτουργῶν— πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν, ἡ ἐλάττωσις τῶν συνήθων ἀποδοχῶν εἶνε πλῆγμα θανάσιμον, ἀφοῦ ἐπ' αὐτῶν στηρίζουν τὸν προϋπολογισμὸν τῆς συντηρήσεως τῶν οἰκογενειῶν των. Διὰ νὰ εἶνε δυνατὴ μία ἐλάττωσις τῶν μισθῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχε πέσει ὁ τιμάριθμος τῆς ζωῆς τόσον αἰσθητῶς, ὥστε τὰ πράγματα νὰ βοοῦν μόνα των περὶ τοῦ δικαίου τοῦ τοιούτου κυβερνητικοῦ μέτρου. Τοιοῦτό τι δὲν συμβαίνει καὶ αἱ περὶ ἐλαττώσεως τῶν ἀμοιβῶν πληροφορίαι συντελοῦν μόνον εἰς τὸ νὰ κρατοῦν εἰς ἀγωνίαν μυριάδας ἀνθρώπων καὶ νὰ ἐξυπηρετοῦν τὰς βλέψεις ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἐλπίζουν ἐπὶ τὴν δυνατότητα τοῦ νὰ παρασύρουν τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους εἰς τὴν κομμουνιστικὴν γειτονίαν.

------□------

ΟΙ ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ Φαίνεται ὅτι ὁ νομικὸς κόσμος, τοὐλάχιστον ὁ τῆς πρωτευούσης, δὲν ἔμεινεν ἀσυγκίνητος ἀπὸ τὴν κατασπίλωσιν τῆς Δικαιοσύνης διὰ τῆς τοποθετήσεως τοῦ Ἐπαναστατικοῦ Ἐπιτρόπου Γεωργιάδου εἰς τὴν θέσιν τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου, καὶ φαίνεται ἀκόμη ὅτι πολὺ ταχέως ἡ προκληθεῖσα δυσφορία μέλλει νὰ λάβῃ μᾶλλον συγκεκριμένον χαρακτῆρα στιγματισμοῦ τοῦ τελεσθέντος ἀνοσιουργήματος. Ἀλλ' ἡ χθεσινὴ σύσκεψις τῶν 100 δικηγόρων, ἡ ἀναμενομένη σύγκλησις εἰς συνέλευσιν τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν δὲν πρέπει νὰ εἶναι αἱ μόναι ἐκδηλώσεις τῆς δημοσίας γνώμης κατὰ τοῦ διορισμοῦ τοῦ Γεωργιάδου. Χρειάζονται νὰ κινηθοῦν ἀναλόγως ὅλοι οἱ δικηγορικοὶ σύλλογοι τοῦ κράτους. Μία τοιαύτη γενικωτέρα κίνησις δὲν θὰ παρέμενεν ἄνευ ἀποτελέσματος.

Ἂν δὲν ἐπωρώθη (ὅπως πιστεύομεν) ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία ἡ κίνησις αὐτὴ θὰ ἐκδηλωθῇ ταχέως καὶ θὰ φέρῃ (ὀψίμως ἔστω) τὸν κ. Βενιζέλον εἰς θεογνωσίαν.

------□------

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΗΣ ΚΙΝΙΝΗΣ *Κατὰ τὴν συνέχισιν τῶν ἀνακρίσεων διὰ τὴν νοθείαν τῆς κινίνης ἀπεκαλύφθη ὅτι ἡ Ἑταιρεία, ἡ ὁποία εἶχεν ἀναλάβει τὴν δισκιοποίησιν κατεχράτο τὴν κινίνην ἐπὶ μίαν ὁλόκληρον διετίαν, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ ἁρμόδιος χημικὸς τοῦ Δημοσίου κ. Ἰωαννίδης — ὁ συλληφθεὶς ἐνῷ ἦτο ὁ μόνος διαρκῶς διαμαρτυρόμενος διὰ τὴν νοθείαν αὐτὴν — ἐπανειλημμένως ἀνέφερεν εἰς τὴν οἰκείαν ἀρχὴν τὰ διαπραττόμενα δι' ἐκθέσεών του, αἱ ὁποῖαι προσεκομίσθησαν αὐτούσιαι — καὶ ὄχι ἐν ἀντιγράφῳ — εἰς τὴν ἀνάκρισιν. Κατόπιν τούτου, τὰ πράγματα διευκολύνονται αὐτομάτως. Οἱ πρὸς οὓς ἀπηυθύνοντο αἱ ἐκθέσεις τοῦ εὐσυνειδήτου αὐτοῦ ὑπαλλήλου, πῶς τὰς ἐτοποθέτουν εἰς τὰ ἀρχεῖα των, χωρὶς καμμίαν ἐνέργειαν; Πῶς ἐξηκολούθουν νὰ ἐμπιστεύωνται τὴν δισκιοποίησιν τῆς κρατικῆς κινίνης εἰς ἄνθρωπον καταδικασθέντα ἤδη ἐπὶ νοθείᾳ αὐτῆς προγενεστέρως; Διότι τοῦτο συνέβαινεν ἀποδεδειγμένως καὶ τοῦτο εἶνε αὐτόχρημα ἐγκληματικόν. Ἔχομεν ἀκράδαντον πεποίθησιν ἐπὶ τὸν ἐνεργοῦντα τὰς ἀνακρίσεις καὶ ἀναμένομεν παρ' αὐτοῦ νὰ παραδώσῃ εἰς τὴν Δικαιοσύνην ὅλους αὐτοὺς τοὺς ἀσυνειδήτους καὶ ἐπιόρκους τοῦ καθήκοντος δημοσίους λειτουργούς, ἀποκαλύπτων τὰ ἐλατήρια τῆς σιγῆς καὶ τῆς ἀδρανείας των. Ἡ Κοινὴ Γνώμη, ἐν δικαιοτάτῃ διὰ τὸ ἔγκλημα ἐξεγέρσει, ἀναμένει μίαν παραδειγματικὴν τιμωρίαν ὅλων ὅσοι συνειργάσθησαν ὥστε ἡ αἰσχροκερδὴς Ἑταιρεία νὰ ἐπιβουλεύεται τὴν ζωὴν τῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν πολιτῶν μὲ τὰ ἄνευ κινίνης δισκία. Καὶ εἶνε ζήτημα τιμῆς διὰ τὸ Κράτος νὰ φανῇ ἀμείλικτον πρὸς αὐτούς.*

------□------

Ἢ ΤΟ ΕΝ, Ἢ ΤΟ ΑΛΛΟ Κυκλοφοροῦν ἐλευθέρως δύο τομίδια — τὸ ἓν ὑπὸ τὸν τίτλον «Πρωτοφανῆ Ἀστυνομικὰ καὶ Δικαστικὰ Σκάνδαλα», 150 σελίδων, τὸ δὲ ἄλλο ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀνακριτικὰ Ποιήματα», σελίδων 50 περίπου — τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται εἰς τὴν δρᾶσιν ἀνωτέρων ἀστυνομικῶν. Ἀσχέτως πρὸς τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως τῶν ἐν λόγῳ βιβλίων, προκύπτει ἓν ἐρώτημα: ἢ τὰ γραφόμενα μὲ τόσας λεπτομερείας καὶ μὲ παράθεσιν ἀποσπασμάτων διαφόρων ἐγγράφων εἶνε, ἔστω καὶ ἐν μέρει, ἀκριβῆ, ὁπότε δημιουργεῖται σοβαρώτατον ζήτημα ἐπιβάλλον ἄμεσον ἐπέμβασιν τῆς Κυβερνήσεως· ἢ τὰ ἐν λόγῳ βιβλία εἶνε πλήρη συκοφαντιῶν κατ' ἀνωτέρων ἀστυνομικῶν, ὁπότε ὁ συγγραφεὺς των δὲν πρέπει νὰ μένῃ ἀκαταδίωκτος ποινικῶς, ἀλλὰ πρέπει νὰ διωχθῇ ἐπὶ συκοφαντίᾳ. Παρόμοια πράγματα δὲν πρέπει νὰ ἀφίνων-

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟΝ

Η ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Νοέμβριος. — Ὑπάρχουν πολλοὶ τρόποι νὰ ἑρμηνεύσῃ κανεὶς τὴν πολιτικὴν τῆς Μ. Βρεττανίας. Γάλλοι συνάδελφοι, κρίνοντες τὰς τελευταίας δηλώσεις τοῦ κ. Χέντερσον περὶ εἰρήνης, ἀφοπλισμοῦ καὶ Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, εἶχαν παρατηρήσει ὅτι ἡ Μεγάλη Βρεττανία δὲν δύναται πλέον νὰ κρατήσῃ τὴν θέσιν της ὡς πρώτη δύναμις τοῦ κόσμου καὶ ποιοῦσα τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν προπαγανδίζει τὴν ἰδέαν τῆς εἰρήνης. Οἱ Γερμανοὶ κριταὶ διαβλέπουν ἕνα ἀσιατικὸν μεγαλοκρατορικὸν πρόγραμμα εἰς τὴν στάσιν τοῦ Φόρειν Ὄφφις, διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ὁποίου εἶναι ἀπαραίτητον ἡ Εὐρώπη νὰ τηρῆται ἀδιαφόρως ἥσυχος. Οἱ Ἀμερικανοὶ ἀπὸ ἐτῶν τώρα ὑποπτεύονται τὴν διείσδυσιν τοῦ ἀγγλικοῦ κεφαλαίου εἰς τὴν μονοπωλιακῶς ἐκμεταλλευομένην ὑπ' αὐτῶν Νότιον Ἀμερικήν.

Ἀπὸ ὅλας τὰς ἑρμηνείας αὐτὰς ἐξάγεται ἕνα συμπέρασμα, τὸ ὁποῖον εὐκόλως ἐπιβεβαιοῦται καὶ μὲ σύγκρισιν πρὸς τὰ γεγονότα: Ἡ βρεττανικὴ πολιτικὴ ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν εὐρωπαϊκὴν εἰρήνην καὶ εὐνοεῖ οἱανδήποτε προσπάθειαν ἥτις θὰ προαγάγῃ τὸν σκοπὸν τοῦτον. Μέχρι σήμερον αἱ μεσολαβήσεις τοῦ ἀγγλικοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν εἴτε εἰς τὰς γαλλογερμανικὰς σχέσεις, εἴτε εἰς τὴν Βαλτικήν, εἴτε εἰς τὰ Βαλκάνια, εἶχαν αὐτὸν τὸν σκοπόν. Καὶ διὰ νὰ βλέπῃ κανεὶς μόνον τὴν ὑλικὴν ὄψιν τῶν πραγμάτων, ἀπὸ ἀπόψεως ἐξαγωγῶν, ἡ μεταπολεμικὴ Εὐρώπη εἰσάγει ἀναλογικῶς μεγαλύτερον ποσὸν ἀγγλικῶν προϊόντων ἀπὸ ὅ,τι προπολεμικῶς καὶ περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλην ἤπειρον. Ἀπὸ οἱανδήποτε λοιπὸν ἄποψιν καὶ ἂν ἰδῇ κανεὶς τὴν ἀγγλικὴν πολιτικὴν —καὶ ἡ τελευταία θὰ ἤρκει διὰ τοὺς σκοπούς μας— τὸ συμπέρασμα εἶναι ὅτι ἐκ συμφέροντος εὐνοεῖ ὅ,τι δήποτε θὰ προαγάγῃ τὴν ἀδιατάρακτον συνέχισιν τῆς εὐρωπαϊκῆς ζωῆς.

Ἡ Βαλκανικὴ Διάσκεψις τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἡ πρόσφατος ἐπίσκεψις τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὴν Ἄγκυραν, ἐμφανιζόμεναι ὡς εἰρηνευτικαὶ προσπάθειαι, ἐπικροτοῦνται ζωηρῶς ἀπὸ τοὺς ὑπευθύνους ἀγγλικοὺς κύκλους. Τοῦτο δὲν σημαίνει, βέβαια, ὅτι ὁ κατ' ἐξοχὴν πρακτικὸς Ἄγγλος δὲν μπορεῖ νὰ ἰδῇ κάτω ἀπὸ τὰς ὡραίας λέξεις καὶ τὰς ρωμαντικὰς χειρονομίας ποία ὑπάρχει πραγματικὴ ἀξία. Εἶναι μικρὰ βέβαια. Ἀλλὰ σχετικῶς πρὸς τὸ ὅ,τι ἴσχυε προχθὲς ἀκόμη, εἶναι σημαντική. Καὶ αὐτὸ δὲν παραγνωρίζεται.

Ὅτι ἡ πληγὴ τῶν βαλκανικῶν καὶ τοῦ Μικρασιατικοῦ πολέμου εἶναι ἀκόμη πρόσφατος ὥστε νὰ ὑπάρχῃ κάποιος ἰσχυρὸς δισταγμὸς εἰς τὴν μετ' ἐμπιστοσύνης ὑποδοχὴν τῶν ἀνταλλαγεισῶν ἐν Ἀθήναις ἢ ἐν Ἀγκύρᾳ φιλοφρονήσεων. Ὅτι ὁ μεταπολεμικὸς οἰκονομικὸς ἐθνικισμὸς εἶναι τόσον ἰσχυρός, ὥστε νὰ ἀποκρύπτῃ τὸ πραγματικὸν συμφέρον τῶν βαλκανικῶν κρατῶν, ἢ καὶ μόνον τῆς Ἑλάδος καὶ Τουρκίας πρὸς κοινὴν ἐνέργειαν καὶ συνεργασίαν. Ὅτι τὰ ἰσχυρὰ ἰδιωτικὰ συμφέροντα εἰς καθένα τῶν κρατῶν ἀντενεργοῦν εἰς κάθε συνεννόησιν ποὺ θὰ τὰ ἐξουδετέρωνε ἔναντι τῆς ἱκανοποιήσεως τοῦ βαλκανικοῦ λαοῦ ὡς συνόλου. Ὅλα αὐτὰ ἀναγνωρίζονται καὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ παθητικὸν τοῦ ἀπολογισμοῦ τῶν τελευταίων γεγονότων.

Δὲν ἦτο, ἀφ' ἑτέρου, ἁπλῆ σύμπτωσις ὅτι φιλέλλην Ἄγγλος συνάδελφος μὲ κάπως ἰσχυρὰν μνήμην μᾶς ὑπενθύμισεν εἰς πρόσφατον συνομιλίαν ὅτι ὅλαι αἱ κυβερνήσεις ποὺ ἐχαιρέτησαν τὰς διαλλακτικὰς προσπαθείας τῶν Ἀθηνῶν ὀφείλουν τὴν κομματικήν των ὑπόστασιν εἰς στρατοκρατικὴν ὑποστήριξιν ἢ ἐθνικιστικὴν ἀντίδρασιν πρὸς πολιτικὰ προγράμματα διαπνεόμενα ἀπὸ προοδευτικὰς οἰκονομικὰς καὶ κοινωνικὰς ἀρχάς. Ὑπάρχει κάτι τὸ ἀσυμβίβαστον —ἂς τὸ ὁμολογήσωμεν— μεταξὺ Βενιζελισμοῦ (ἐν διαστολῇ πρὸς τὴν προκάτοχον Οἰκουμενικήν), Λιαπτσεφισμοῦ, Καρολισμοῦ, Κεμαλισμοῦ ἢ Ἀλεξανδρισμοῦ καὶ τῆς ἰδέας τῆς βαλκανικῆς ἑνώσεως.

(Συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα)

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς δύο ὑπογραφὰς τῶν κ.κ. Χαλκιᾶ καὶ Περπινιᾶ ὡς καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς «Πρωΐας» εἶναι ἔγκυροι. Οἰαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις, ὡς καὶ αἱ ἔντυποι τοιαῦται, ἄνευ ἀμφοτέρων τῶν ὡς ἄνω ὑπογραφῶν δὲν ἀναγνωρίζονται.

ται νὰ δημιουργοῦν παρὰ τῇ Κοινῇ Γνώμῃ ἐντύπωσιν ἥκιστα κολακευτικὴν διὰ τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα καὶ γενικῶς ἥκιστα ἐποικοδομητικὴν τῆς πρὸς τὰς ἀρχὰς ὀφειλομένης ἐμπιστοσύνης τῶν πολιτῶν.

Απο Πρωΐας εις Πρωΐαν

ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΟΝ Ἡ ἀνακάλυψις τοῦ λαθρεμπορίου τοῦ σιγαροχάρτου διὰ τῆς μεθόδου τῶν τεχνητῶν ἰνδικῶν καρύων, μέσα εἰς τὰ ὁποῖα περιεκλείετο, ἀποδεικνύει, διὰ μίαν ἀκόμη φοράν, πόσον ἐντέχνως εἶναι ὠργανωμένη ἡ λαθρεμπορία καὶ πόσον πρέπει ὁ ἔλεγχος ὁ τελωνειακὸς νὰ εἶναι ἄγρυπνος καὶ διαρκής. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὸ ἄμεσον λαθρεμπόριον, τὸ δι' ἀποβάσεως εἰδῶν εἰς ἐρήμους παραλίας, ἔχει περισταλῆ σημαντικῶς ἐπ' ἐσχάτων, χάρις εἰς τὴν σηστηματικὴν δίωξίν του. Δὲν συμβαίνει τὸ αὐτό, ὅμως, μὲ τὰς ἐμμεσωτέρας καταδολιεύσεις. Καί, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, θὰ ἦτο ἐνδιαφέρον νὰ γνωσθῇ τί ἔγινε μὲ τοὺς ἐμπόρους τῶν Ἀθηνῶν —καὶ δὲν ἦσαν ὀλίγοι—, οἱ ὁποῖοι ἐπώλουν ἀτελώνιστα εἴδη τῶν ἀποθηκῶν των, ὅπου, κατὰ συγκατάβασιν ἀσυγχώρητον καὶ περίεργον, ἀποθήκευον ὅσα ὑπετίθετο ὅτι δὲν ἐχώρουν εἰς τὰς ἀποθήκας διαμετακομίσεως τοῦ Τελωνείου Πειραιῶς.

◆

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΚΡΟΥΣΜΑ *Μετὰ τὸ πρὸ ἑβδομάδος ἐπεισόδιον τοῦ Χατζῆ τῆς Μεσσηνίας, ἰδοὺ καὶ ἄλλο χθές. Ἀπὸ τὴν Τανάγραν τῶν Θηβῶν ἐτηλεγραφήθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ὅτι ἡ Χωροφυλακὴ ἐπετέθη ἐναντίον πολιτῶν, τρεῖς τῶν ὁποίων καὶ ἐτραυμάτισεν. Εἰς ἀπάντησιν τῆς καταγγελίας αὐτῆς ἡ Χωροφυλακὴ ἐτηλεγράφησεν ὅτι εἰς χωρικὸς ἐπετέθη ἐναντίον τῶν χωροφυλάκων, παρὰ τῶν ὁποίων μάλιστα καὶ ἀφήρεσε δύο περίστροφα(!), ἐξ ἀφορμῆς δὲ τοῦ γεγονότος αὐτοῦ προεκλήθησαν σκηναί.*

Τὸ πρᾶγμα εἶνε ἐκ πρώτης ὄψεως περίεργον, ὀρθῶς δὲ ἀπεστάλη ἀνώτερος ἀξιωματικὸς πρὸς ἐνέργειαν ἀνακρίσεων. Τὸ πόρισμα τῶν ἀνακρίσεων αὐτῶν νομίζομεν ὅτι πρέπει ν' ἀνακοινωθῇ ἐν καιρῷ, καθὼς ἐπίσης ὅτι ἔπρεπε νὰ εἶχεν ἀνακοινωθῇ τὸ πόρισμα τῶν ἀνακρίσεων διὰ τὰ γεγονότα τοῦ Χατζῆ.

◆

ΖΗΤΗΜΑ ΥΓΕΙΑΣ Εἰς μερικοὺς δρόμους τῆς Νεαπόλεως ἔχουν ὀρυχθῆ αὔλακες διὰ τὴν τοποθέτησιν σωλήνων. Φαίνεται, ὅμως, ὅτι κατὰ τὴν ἐκσκαφὴν διερράγησαν κάποιοι βόθροι καὶ ἀφόρητος δυσοσμία ἀναδίδεται εἰς διάφορα σημεῖα. Ὁ κίνδυνος διὰ τὴν δημοσίαν ὑγείαν εἶναι προφανὴς καὶ ἐπιβάλλεται ἡ ἄμεσος ἐπιδιόρθωσις τῶν σωλήνων καὶ ἡ κάλυψις τῶν τάφρων, χωρὶς νὰ διαιωνίζεται ἡ τοποθέτησις σωλήνων.

◆

ΟΙ ΟΔΗΓΟΙ ΤΗΣ «ΠΑΟΥΕΡ» Οἱ ὁδηγοὶ τῶν αὐτοκινήτων τῆς «Πάουερ» κατήντησαν τελευταίως τόσον ἀκατάδεκτοι ὥστε νὰ προσπερνοῦν συχνὰ τὰς στάσεις χωρὶς νὰ σταματοῦν καὶ χωρὶς κἂν νὰ δίδουν ἐξήγησιν πρὸς τὸν ἀναμένοντα κόσμον. Ἡ δικαιολογία, ὅτι τὸ ὄχημα εἶναι πλῆρες ἀποτελεῖ πολλάκις πρόφασιν ἀστήρικτον, ἀλλὰ καὶ ὅταν δὲν εἶναι πρόφασις, ἕνα σημεῖον τοῦ ὁδηγοῦ πρὸς τοὺς ἀναμένοντας εἰς τὰς στάσεις οὔτε τὸν ἴδιον θὰ κουράσῃ ἀλλὰ καὶ τὴν δυσαναρχέτησιν τοῦ κόσμου θὰ κατευνάσῃ. Ἡ περιφρόνησις αὐτὴ πρὸς τὸ κοινὸν εἶναι ἀντίθετος καὶ πρὸς τὰ συμφέροντα τῆς ἑταιρείας, ἡ διεύθυνσις τῆς ὁποίας ἔχει, νομίζομεν, τὴν ὑποχρέωσιν νὰ συστήσῃ εἰς τοὺς ὁδηγοὺς τῶν αὐτοκινήτων της εὐγενεστέραν συμπεριφοράν.

ΤΟ
ΟΥΦΑ-ΠΑΛΛΑΣ
Θὰ εἶνε ἀπὸ ΣΗΜΕΡΟΝ Ο ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ τῶν Κινηματογράφων. Γι' αὐτὸ ὅλοι πρέπει νὰ ἀκολουθήσουν
ΤΟΝ ΔΡΟΜΟΝ
ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΥ
γιὰ νὰ βροῦν ἐκεῖ τοὺς ἀγαπητούς των·
ΛΙΛΙΑΝ ΧΑΡΒΕ·Υ
ΒΙΛΛΥ ΦΡΙΤΣ
Κάθε διαφήμησις εἶνε περιττὴ γιὰ τὴν ὁλοζώντανη Ὀπερέττα μὲ τὴ γλυκειὰ μουσική της, μὲ τοὺς τρελλοὺς χορούς τῆς ΧΑΡΒΕ·Υ· καὶ τοῦ ΦΡΙΤΣ

Ἡ κλῆσις τῆς ἡλικίας

—Κακὰ εἶνε τὰ ψέμματα !... εἶπε κάποιος φιλοσοφῶν καὶ ξαπλωνόμενος μέσα σὲ μιὰν ἀναπαυτικὴ πολυθρόνα. Τὸ καλοκαῖρι μποροῦν ὅλοι νὰ κάνουν τὰ παλληκάρια, ἀλλὰ τὸν χειμῶνα ἀνακτᾷ ἡ ἡλικία ὅλα της τὰ δικαιώματα, καὶ μὲ τὸν χειρότερον δυνατὸν τρόπον.

Τὸ καλοκαῖρι ἀποτινάσσομεν τὸν ζυγὸν τοῦ καπέλλου, τοῦ ζιλέ, τοῦ σακκακιοῦ ἐνίοτε, χοροπηδοῦμε νεανικώτατα, τεντώνουμε τὸ στῆθος, ξενυχτᾶμε, ρεμπελεύουμε, κυλιώμαστε ὅπου βρεθοῦμε καὶ νομίζουμε ὅτι τὰ χρόνια ἔσβυσαν. Τί πλάνη !... Τὰ χρόνια μένουν, καὶ ἐμφανίζονται ἀπηνῆ καὶ ἄτεγκτα μόλις πιάσῃ ἡ χειμωνιά. Μὲ τὶς πρῶτες ὑγρασίες, μᾶς ὑπενθυμίζουν ὅτι ὑπάρχουν καὶ καπέλλα, γιλέκα, παρντεσοῦ, μὰ καὶ ρευματισμοί, ἀρθρίτιδες, νευραλγίες, καὶ ὅλα τὰ συμπαρομαρτοῦντα. Τότε θυμώμαστε ὅτι τὸ ὡραιότερο μέρος εἶνε τὸ σπίτι, ὅτι ἡ τρυφερώτερες ἀγκαλιές εἶνε στὶς πολυθρόνες, ὅτι τὸ δειλινὸ εἶνε ἡ ἰδεώδης ὥρα τοῦ ξεκουράσματος καὶ ὅτι μιὰ ἤρεμη συντροφιὰ εἶνε τὸ ἀναπαυτικώτερο πρᾶγμα τοῦ κόσμου. Τότε μέσα στὴν ἀγαλλίασιν τοῦ ξεκουράσματος, τὰ χρόνια ἀποκτοῦν ὅλα τὰ δικαιώματά τους, τότε μᾶς ὑπενθυμίζουν παραπειστικὰ ὅτι δὲν εἴμαστε πιὰ νεαροί, ὅτι ἀφοῦ θέλουμε καὶ ἀναζητοῦμε τὴν ἡσυχία, καὶ τὴν καλὴ συντροφιά, δὲν ἔχουμε παρὰ νὰ τὴν θελήσουμε. Τότε θυμώμαστε, καὶ διαπιστώνουμε μὲ ὀδύνην, ὅτι ἂν τὸ καλοκαῖρι μᾶς ἱκανοποιεῖ ὁπωσδήποτε «ἡ» γυναῖκα, τὸν χειμῶνα μόνον «μία» γυναῖκα μπορεῖ νὰ μᾶς δώσῃ τὶς ἀθῶες αὐτὲς τέρψεις, καὶ μερικὲς ἄλλες ὀλιγώτερον ἀθῶες, καὶ αὐτὴ θὰ εἶνε ἡ γυναῖκα μας. Εἶνε γελασμένες ἡ διάφορες σύγχρονες ποὺ νομίζουν ὅτι ἡ καλύτερη ἐποχὴ «πλασαρίσματος» τῶν ὡραίων κατασκευασμάτων τους εἶνε τὸ καλοκαῖρι καὶ ὁ καλύτερος τρόπος εἶνε ἡ γυμνή των ἔκθεσις εἰς τὰ «μπαίν-μίξτ» καὶ τὶς ἄλλες γυμνικὲς ἐπιδείξεις.

Ἡ καλύτερη προξενήτρα εἶνε ὁ χειμῶνας, τὸ σπίτι, ἡ καλὴ συντροφιά, μιὰ ἤρεμη φλυαρία, χωρὶς πολλὰ τσάγια, χωρὶς πολλοὺς χορούς, χωρὶς πιᾶνα καὶ ἰδίως, φεῦ ! χωρὶς τραγοῦδι... Ὅλα τὰ συνοικέσια ποὺ σπεύδουν νὰ τελειώσουν μιὰν ὥρα ἀρχήτερα, πρὶν μπῇ ὁ Μάης, ἀπὸ ποῦ ἀλλοῦ ἀρχίζουν, παρὰ ἀπὸ τὰ πρῶτα κρύα, γιὰ νὰ ὡριμάσουν μὲ τὶς πρῶτες ζέστες ; Καὶ ὅλα αὐτὰ γιατί ; Γιατὶ ἡ ἡλικία ἀποκτᾷ τὸν χειμῶνα τὰ δικαιώματά της, καὶ μᾶς βασανίζει ὅπως οἱ ἐξετασταὶ τῆς Ἱερᾶς Ἐξετάσεως, ὡς ποὺ νὰ εἰποῦμε θέλοντας καὶ μὴ τὸ μοιραῖον «Ναί !»

Καί, —μεταξύ μας—, μοῦ φαίνεται πῶς δὲν εἶνε τὸ χειρότερο «Ναὶ» ἀπ' ὅσα λέμε...

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Ἡ στέψις τοῦ βασιλέως Καρόλου

Ἡ ἐφημερὶς τοῦ Βουκουρεστίου «Ντιμινιάτσα» σχολιάζουσα τὸ ζήτημα τῆς στέψεως τοῦ Βασιλέως Καρόλου, γράφει τὰ ἑξῆς :

«Τὸ πρόβλημα τῆς στέψεως ἀπασχολεῖ σοβαρῶς τοὺς πολιτικούς μας κύκλους καὶ ἐκ τῶν συζητήσεών των ἀναφύονται διάφορα ζητήματα τῆς δυναστείας καὶ τῆς κυβερνήσεως. Πρέπει, ἐν τούτοις, νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, ὅτι τὸ Σύνταγμα δὲν προβλέπει στέψιν τοῦ βασιλέως, οὔτε ἡ τελετὴ αὐτὴ ἀνήκει εἰς ἱστορικὰς παραδόσεις τοῦ λαοῦ. Τόσον ὁ Κάρολος Α΄, ὅσον καὶ ὁ Βασιλεὺς Φερδινάνδος ἐστέφθησαν πολὺ μετὰ τὴν ἀνάρρησίν των εἰς τὸν θρόνον καὶ μόνον διὰ νὰ κάμουν μὲ τὴν εὐκαιρίαν αὐτὴν πολιτικὰς ἐπιδείξεις. Ἐπομένως δὲν ἐπείγει καὶ ἡ στέψις τοῦ βασιλέως Καρόλου. Δύναται μάλιστα καὶ νὰ μὴ γίνῃ καθόλου».

Αἱ δίκαι τῶν ὡραίων

Μετὰ τὴν γνωστὴν δίκην τῆς «Μὶς Παρίσι», ἔχομεν τώρα καὶ τὴν δίκην τῆς «Μὶς Ἰταλία 1930». Μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἡ δ. Μπριγιὰν ἔχει ἀντίδικον τὴν ὀργανωτικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ διαγωνισμοῦ ἀπὸ τὴν ὁποίαν ζητεῖ νὰ τῆς δοθῇ ἀποζημίωσις διὰ τοὺς τρεῖς μῆνας κατὰ τοὺς ὁποίους ἐγκατέλειψε τὴν ἐργασίαν της διὰ νὰ συμμετάσχῃ εἰς τὰς ἑορτάς, ἡ δὲ δ. Μαφάλντα Μαριοττίνο ἔχει ἕναν δημοσιογράφον τῆς Τεργέστης τὸν κ. Ζουκουλίν. Ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον κατηγορεῖ τὸν Τριεστῖνον δημοσιογράφον εἶνε ὅτι αὐτὸς ἔγραψεν εἰς ἕνα ἄρθρον περὶ τῆς «Μὶς Ἰταλίας» ὅτι τὰ μαλλιά της γίνονται ὡραιότερα ὅσον περνάει ὁ καιρός. Ἡ δ. Μαριοττίνο, θεωρήσασα ὅτι αἱ φράσεις αὐταὶ τὴν θίγουν, διότι πάντοτε ὑπῆρξαν ὡραῖα τὰ μαλλιά της, ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν «συκοφάντην» νὰ διαψεύσῃ αὐτὰ ποὺ ἔγραψεν. Ἐκεῖνος ὅμως ὄχι μόνον ἠρνήθη, ἀλλὰ καὶ ἐπανέλαβεν ὅτι τὰ μαλλιὰ τῆς Μαφάλντας γίνονται ὁλοένα ὡραιότερα. Κατόπιν τούτου ἡ «Μὶς Ἰταλία» κατήγγειλε τὸν δημοσιογράφον ζητοῦσα γενναίαν ἀποζημίωσιν.

Τὸ τηλέφωνον τοῦ Πάπα

Τὸ Κράτος τοῦ Βατικανοῦ, ἀφοῦ ἀπέκτησε σύνορα, τελωνεῖα, σιδηροδρομικὸν σταθμόν, καὶ ὅλας ἐν γένει τὰς λειτουργίας ἑνὸς Κράτους, σεβόμενον τὸν ἑαυτόν του, ἀπέκτησεν ἐπὶ τέλους καὶ τηλεφωνικὴν συγκοινωνίαν.

Τὰς σχετικὰς ἐγκαταστάσεις ἐτοποθέτησεν ἀμερικανικὴ ἑταιρεία, ἡ ὁποία ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἀποπερατώσεως, προσέφερεν εἰς τὴν αὐτοῦ Ἁγιότητα, ἕνα μηχάνημα τηλεφώνου.

Τὸ μηχάνημα αὐτό, τὸ ὁποῖον φέρει ἐν ἀναγλύφῳ τὰ Παπικὰ σύμβολα εἶναι κατασκευασμένον ἐκ καθαροῦ χρυσοῦ.

Πῶς ἀλλάζουν οἱ καιροὶ καὶ αἱ παροιμίαι. Ἄλλοτε, ἡ σιωπὴ ἦτο χρυσός. Τώρα....

Πανεπιστημιακὴ Λέσχη

Σήμερον ὥραν 7ην μ. μ. ἄρχονται ἐν τῇ Νέᾳ Πανεπιστημιακῇ Λέσχῃ (εἴσοδος ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας) τὰ μαθήματα τῶν Νυκτερινῶν Σχολῶν τῆς Λέσχης. Πρὸς τοὺς μαθητὰς θὰ ὁμιλήσωσιν ὁ πρόεδρος τῆς Ἐφορείας τῆς Λέσχης καὶ ὁ Διευθυντὴς αὐτῆς.

Αἱ χθεσιναὶ Ἱπποδρομίαι

Ὁ Φαληρικὸς Ἱππόδρομος ἦτο χθὲς ὑπερπλήρης ἐκλεκτοῦ κόσμου. Αἱ διαδρομαὶ διεξήχθησαν ὁμαλῶς καὶ κανονικῶς. Τὰ προγνωστικὰ ἐπέτυχον σχεδὸν ἐν τῷ συνόλῳ των, ἐκτὸς εἰς τὰς δύο τελευταίας διαδρομάς, καθ' ἃς ἐνίκησαν ὁ Μερσὰντ καὶ ὁ Αὐτόλυκος. Αἱ ἀποδόσεις ὡς ἐκ τούτου, ἦσαν ὁπωσδήποτε ἱκανοποιητικαί. Τὰ σύνθετα ἀπέδωσαν, ὁ μὲν πρῶτος συνδυασμὸς Βλάμης — Τέρμινους 524 δρχ., ὁ δὲ δεύτερος Μερσὰντ — Αὐτόλυκος 3510 δρχ. Τὰ τεχνικὰ ἀποτελέσματα ἔχουν ὡς ἑξῆς :

Εἰς τὴν πρώτην ἱπποδρομίαν, ἑλληνικῶν καθαροαίμων, ἀπόστ. 1200 μ. ἐγένετο Γιοὺκ - Ὄβερ μὲ τὴν Ἀλκυῶνα τοῦ κ. Καμπᾶ.

Εἰς τὴν δευτέραν ἀγγλοαραβικῶν καὶ ἑλληνικῶν μὴ καθαροαίμων, ἀπόστ. 1400 μ. ἐνίκησεν ὁ Μὰξ τοῦ κ. Σταυρινοῦ μὲ τὸν Μπὰκλ (33—12), δεύτερος ὁ Μπραντάμαντε τοῦ κ. Τζιανόττι (13) καὶ τρίτος ὁ Ἄξιος τοῦ κ. Βεζύρογλου (20).

Εἰς τὴν τρίτην, ἑλληνικῶν μὴ καθαροαίμων, ἀπόστ. 1200 μ. ἐνίκησεν ὁ Βλάμης τοῦ κ. Λούβαρη μὲ τὸν Μπὰκλ (37—28), δεύτερον τὸ Φάληρον τοῦ κ. Ζαρίφη (33).

Εἰς τὴν τετάρτην, ἀραβικῶν, ἀπόστ. 1600 μ. ἐνίκησεν ὁ Τέρμινους τοῦ κ. Τζιανόττι (29—13), δεύτερος ὁ Μπισσὰν τοῦ κ. Ζεβελλέκη (17) καὶ τρίτος ὁ Καταχὶτ τοῦ κ. Θ. Ζαΐμη (21).

Εἰς τὴν πέμπτην, ἀγγλικῶν, ἀπόστ. 1400 μ. ἐνίκησεν ὁ Τσάντος τοῦ κ. Εὐσταθίου μὲ τὸν Σταυρινὸν (31—12), δευτέρα ἡ Λὰ Κάϊγ τοῦ κ. Ζαρίφη (13) καὶ τρίτη ἡ Ντὸλλ τοῦ κ. Πεζᾶ (20).

Εἰς τὴν ἕκτην, ἀραβικῶν, ἀπόστ. 2200 μ. ἐνίκησεν ὁ Μερσὰντ τοῦ κ. Οἰκονόμου μὲ τὸν Μποκάρδι (70—21) δεύτερος ὁ Χάϊ Τζῖνγκς τῆς Κας Καλβοκορέση (36) καὶ τρίτος ὁ Μπαχτιὰρ τῶν ἀδελφῶν Ἀράπη (33).

Εἰς τὴν ἑβδόμην, ἀγγλικῶν, ἀπόστ. 1200 μ. ἐνίκησεν ὁ Αὐτόλυκος τοῦ κ. Γεωργίου (64—21), δεύτερος ὁ Στρομπόλι τοῦ κ. Τζιανόττι (18) καὶ τρίτη ἡ Κίλκρεγγαν τοῦ κ. Ροσσάνο(15).

Συναυλία βιολιοῦ εἰς τὸ ἀστυνομικὸν τμῆμα

Εἰς ἕνα ἀστυνομικὸν τμῆμα τῆς Βουδαπέστης προσήχθη πρὸ ἡμερῶν ἕνας μουσικός, διότι παρανόμως ἐξήσκει ἐπαιτείαν ἀνὰ τὰς ὁδούς. Ἐφαίνετο πειναλέος, κουρασμένος, κι' ἐκρατοῦσε κάτω ἀπὸ τὰ ράκη τοῦ ξεθωριασμένου καὶ λερωμένου ἐπανωφοριοῦ του ἕνα βιολί. Ὁ ἀστυνόμος ἠρώτησε τὸν ἐπαίτην διατὶ δὲν ἀσχολεῖται μὲ ἕνα οἱονδήποτε ἔντιμον ἐπάγγελμα, ἀντὶ νὰ ζητιανεύῃ.

Ὁ ἐπαίτης ἀπεκρίθη, ὅτι δὲν ἠμπορεῖ νὰ ζήσῃ μὲ τὸν τρόπον ποὺ ζοῦν οἱ ἄλλοι συνάδελφοί του, οἱ ὁποῖοι ἔμειναν χωρὶς ἐργασίαν μετὰ τὴν ἐξάπλωσιν τῆς μηχανικῆς μουσικῆς. Δὲν ἠμπορεῖ νὰ ζητήσῃ ἄλλην ἀσχολίαν. Ἡ μουσική του εἶναι ἕνα ἔργον ἔντιμον.

Ἀπελογήθη μὲ τόσην θέρμην ὥστε ὁ ἀστυνόμος ἤρχισε νὰ σκέπτεται ἐὰν πράγματι ἔχῃ ἐνώπιόν του ἕνα ἔντιμον βιοπαλαιστὴν ἀντὶ ἑνὸς ἀλήτου.

Διὰ νὰ πεισθῇ δὲ περὶ τούτου ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν ἐπαίτην νὰ παίξῃ ἕνα κομμάτι μὲ τὸ βιολί του. Τὰ μάτια τοῦ μουσικοῦ ἐπέταξαν φλόγες, τὸ κυρτωμένο κορμί του ἀνωρθώθη, τὰ μουδιασμένα χέρια του ἐμαλάκωσαν, ἅρπαξαν τὸ βιολὶ καὶ ἄρχισαν νὰ τὸ κορδίζουν. Μετ' ὀλίγον μέσα εἰς τὴν ἀστυνομικὴν αἴθουσαν ἐσκορπίσθησαν οἱ μελῳδικώτεροι ἦχοι. Δὲν ἐπρόκειτο πλέον περὶ ἐντίμου βιοπαλαιστοῦ, ἀλλὰ περὶ ἑνὸς καθαυτὸ καλλιτέχνου. Τὸ δοξάρι ὡμίλησε καλύτερα ἀπὸ τὸν πλέον εὔγλωττον δικηγόρον.

Ἀλλὰ ὁ νόμος εἶναι νόμος. Ὁ ἀστυνόμος ἐφαρμόζων τὸν νόμον κατεδίκασε τὸν ἐπαίτην εἰς μιᾶς ἡμέρας φυλάκισιν, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀποφυλάκισίν του τὸν ἀνέλαβεν ὑπὸ τὴν προστασίαν του καὶ τὸν ἐβοήθησε νὰ ζήσῃ ὅπως τοῦ ἥξιζε.

ΠΑΝΘΕΟΝ
(Ἀλκ. Τριανταφύλλου)
ΣΗΜΕΡΟΝ
ΑΝΩΤΕΡΑ ΤΕΧΝΗ
ΓΚΡΕΤΑ ΓΚΑΡΜΠΟ
ΣΤΟ
ΦΙΛΗΜΑ
ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ
Ἐπὶ πλέον :
ΚΩΜΩΔΙΑ
Πρωτότυπος- δίπρακτος
Ἀπολαυστική - Ξεκαρδιστική
Α΄ Θέσις Δρ. 20
Ἐξώστης » 15

ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 12 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ
AIDA
μὲ τὸν διάσημον τενόρον
PICCALUGA
καὶ τὴν μεσόφωνον
GABRIELLA GALLI

Τί θὰ ἀκούσωμεν εἰς τὸ ραδιόφωνον σήμερον Δευτέραν

(Ὥρα Ἀθηνῶν. - Τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα σημεῖα τοῦ προγράμματος σημειοῦνται δι' ἀστερίσκων).

ΛΕΙΨΙΑ (253.7 μ.) 5.30΄ μ. μ. Συναυλία. 8.15΄ μ.μ. Στρατιωτικὴ συναυλία. 9.15΄ μ.μ. Συναυλία χορῳδίας μὲ ἔργα Λάχνερ (Ὕμνος στὴ Μουσική), Λέντβαλ, Φρ. Ἔγκαρ, Πέτερ Κορνέλιους, Κλουγκχάρτ, Μπράμς, Μπὸκ καὶ ἄλλα τραγούδια.

ΜΠΡΥΝΟ (342 μ.) 7.20΄ μ. μ. Συναυλία τοῦ ἀοιδοῦ τῆς Ὄπερας Βάχτλ μὲ ἄριες καὶ τραγούδια. 10 μ.μ. Συναυλία.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (356.3 μ.) 7.15΄ μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ ἀπὸ τὴν ὀρχήστρα Τζὰκ Παίην. 8.40΄ μ. μ. Κουϊντέττο τοῦ Πάρκινγκτον. 10 καὶ 35΄ μ.μ. Ρεσιτὰλ πιάνου. 12 καὶ 30΄ μεσον. Μουσικὴ χοροῦ.

ΤΟΥΛΟΥΖΗ (385.1 μ.) 7 μ. μ. Ὄργανον. Βιολί. Καντσονέττες. 7.30 μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ. 8.55΄ μ. μ. Ἀργεντινὴ ὀρχήστρα. 9.45΄ μ. μ. Μανδολινάτα. 10 μ.μ. Μέρη ἀπὸ ὀπερέτες: «Ροβέρτος ὁ πειρατής» τοῦ Ρόμπεργκ, «Ἡ κόρη τῆς μαντὰμ Ἀγκώ, τοῦ Λεκόκ, «Ρὸζ-Μαρί» τοῦ Φρίμλ. 10.25΄ μ.μ. Συναυλία. 11 μ.μ. Συναυλία. 12 μεσ. Στρατιωτικὴ μουσική. 12.30΄ μεσον. Μελῳδίαι. 1 μ. μεσ. Συμφωνικὴ ὀρχήστρα. «Τὸ γράμμα τῆς Μανὸν» (Ζιλλέ), «Νυχτερίδα» τοῦ Στράους, «Ἡ γωνία τῶν παιδιῶν» τοῦ Ντεμπυσύ. 1.15΄ μ.μεσ. Φυσαρμόνικα. 1.30΄ μ. μεσ. Βιεννέζικη ὀρχήστρα. Πρωϊνὰ φύλλα (Στράους). Μεσημβρινὰ ρόδα. Κὶς. Ψίθυρος λουλουδιῶν (Ντὲ Μπλόβ). Ρὸζ - Μοὺς (Μπόσκ), Πριγκήπισσα δολλαρίων (Φάλλ). Ἡ χωρισμένη.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ (432 μ.) 6.30΄ μ. μ. Ἐθνικοὶ σκοποί. 9 μ.μ. Ἐθνικοὶ σκοποί. 9.30΄ μ.μ. Συναυλία πιάνου, μὲ συνθέσεις Μπὰχ (Φαντασία καὶ Φούγκα), Μπετόβεν, Πουλένκ, Χίντεμθ, Σλαβένσκι. 10 μ. μ. Γιουγκοσλαυϊκὰ τραγούδια. 10.50΄ μ.μ. Συναυλία μὲ ἔργα Πουτσίνι (Μποέμ), Βάγνερ (μέρη ἀπὸ τοὺς Ἀρχιτραγουδιστὰς τῆς Νυρεμβέργης), Ντβόρζακ (Χιουμορέσκ), Λάνκερ, Γκάνν, Μοσκόφσκι (Σερενάτα), Οὔρμπαχ.

ΡΩΜΗ (441.2 μ.) 6 μ.μ. Μουσικὴ ὄπερας. 9.32΄ μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ. 10.05΄ μ.μ. Συναυλία τῇ συμπράξει Φλόρας ντὲ Στεφάνι, Ἐλβίρας Μαρκιόνι καὶ Γκορέλλα Γκόρι (σοπράνο), Τζιοβάνι Μπερμπερίνι καὶ Φλάβιο Ντορίνι (τενόρος), Βίτο Μορέσκι (βαρύτονος), μὲ ἔργα Ἰταλῶν συνθετῶν. (Τὸ αὐτὸ πρόγραμμα ἐκ Νεαπόλεως 331.4 μ.).

ΠΡΑΓΑ (486.2 μ.) 7.25΄ μ. μ. Συναυλία τραγουδιῶν Μόζαρτ καὶ Μάλεφ. 10 μ. μ. Νορβηγικὰ καὶ λαϊκὰ Ἑβραϊκὰ τραγούδια. 10.30 μ.μ. Συναυλία τῆς Χορῳδίας-Μπαλαλάϊκα «Γκούσλιαρ».

ΜΙΛΑΝΟ (500.8 μ.) 8.30΄ μ.μ. Ποικίλη συναυλία. 9.30΄ μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ. 19 μ.μ. Συναυλία. 11 μ.μ. Συμφωνικὴ συναυλία μὲ ἔργα τῶν Κερουμπίνι, Κορέλλι - Τόνι, Κλαουζέττι, Μέντελσον.

* ΒΙΕΝΝΗ (516.3 μ.) 9 μ. μ. Συναυλία τοῦ βιολιστοῦ Ἄλμπερτ Σπάλντινγκ μὲ συνθέσεις τοῦ Κορέλλι, Σοῦμπερτ, Βιετάν. 10 μ. μ. Συναυλία τῆς Συμφωνικῆς Ὀρχήστρας τῆς Βιέννης ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ καθ. Βέμπερν καὶ τὴν συμμετοχὴν Χάνσι Χάουμερ (ἅρπα) καὶ Ἄντολφ Λούντβιχ (φλάουτο), μὲ ἔργα Μπετόβεν (ἔργον 124, Μόζαρτ (Κονσέρτο γιὰ φλάουτο καὶ ἅρπα), Μπετόβεν (Ἡρωϊκὴ Συμφωνία).

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (550.5 μ.) 6.30 μ.μ. Τσιγγάνικη ὀρχήστρα. 8 μ.μ. Ἰαπωνικὰ λαϊκὰ τραγούδια. 8.30΄ μ.μ. Συναυλία τῆς ὀρχήστρας τῆς Φιλαρμονικῆς τῆς Βουδαπέστης ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ καθ. Ντονάνυϊ. Κατόπιν συναυλία τῆς ὀρχήστρας Φέγες καὶ τῆς τσιγγάνικης ἀπὸ τὸ καφφενεῖον «Ὀστέντε».

* ΒΑΡΣΟΒΙΑ (1411.7 μ.) 9.30 μ.μ. «Ἔρως τσιγγάνων», ὀπερέττα τοῦ Φράντς Λέχαρ. 12 μεσον. Μουσικὴ χοροῦ.

—Τί θὰ ἀκούσωμεν αὔριον Τρίτην

ΛΕΙΨΙΑ (253.7 μ.) 10.30΄ μ. μ. Συμφωνικὴ συναυλία ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ροῦντολφ Χίντεμιθ, μὲ συνθέσεις Ροσίνι, Μόζαρτ, Μέντελσον. Κατόπιν μουσικὴ χοροῦ.

ΖΑΓΚΡΕΜΠ (307 μ.) 9.30΄ μ. μ. Συναυλία κουαρτέττου ἐγχόρδων: Μόζαρτ, Μποκερίνι, Σοῦμαν. 10.30 μ.μ. Ἠχητικὴ ταινία.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (356.3 μ.) 7.15΄ μ. μ. Μουσικὴ χοροῦ ἀπὸ τὴν ὀρχήστρα Παίην. 8.40΄ μ.μ. Συναυλία στρατιωτικῆς μπάντας. 10 μ. μ. Συναυλία ὀρχήστρας.

ΤΟΥΛΟΥΖΗ (385.1 μ.) 7 μ. μ. Βιολοντσέλλο. Μελῳδίαι. 8.30΄ μ. μ. Μουσικὴ χοροῦ. 8.55΄ μ.μ. Ἱσπανικὰ τραγούδια. 9.45΄ μ.μ. Κιθάρα Χαβάγιας. 10 μ.μ. Στρατιωτικὴ μουσική. 11 μ.μ. Ὄπερα καὶ ὀπερὰ - κωμίκ. Τόσκα (Πουτσίνι), Τραβιάτα (Βέρδη), Μποὲμ (Πουτσίνι), Καβαλλερία Ρουστικάνα (Μασκάνι), Μινιὸν (Τομάς), Ἡ ὡραία κόρη (Μπιζὲ), Σαπφὼ (Μασνὲ), Μπάτερφλάϋ (Πουτσίνι), Λακμὲ (Ντελίμπ). 1.10΄ μ. μεσ. Κοντσονέττες. 1.30΄ μ.μ. Βιεννέζικη ὀρχήστρα, μὲ ἔργα Κρόμκ, Βέκσελ (Χορεύουν στὴ Βιέννη), Ἄλεξ (Μαδρίτη), Πεϋρογκ, Μουρτζίλλο (Οἱ κώδωνες τοῦ Λοκάρνο), Μίτσελλ, Μποτερὸ (Ταγκὸ τῶν ρόδων), Μύκλος (Συγγνώμην).

* ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ (432 μ.) 8.30΄ μ.μ. Μεταβίβασις τῆς πανηγυρικῆς συναυλίας ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου.

ΡΩΜΗ (441.2 μ.) 6 μ.μ. Συναυλία Χορῳδίας καὶ Ὀρχήστρας. 9 καὶ 32΄ μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ. 10.05 μ.μ. Συναυλία. Πουτσίνι: Ἰντερμέτζο ἀπὸ τὴν «Μανὸν», Μασκάνι : «Ἡ Μάσκα», συμφωνία. (Τὸ αὐτὸ πρόγραμμα ἐκ Νεαπόλεως 441.2 μοῖρ.)

ΒΙΕΝΝΗ (516.3 μ.) 8.35΄ μ.μ. Συναυλία τῆς ὀρχήστρας Ρέκτενβαλντ. 10 μ.μ. Συναυλία τοῦ ἀοιδοῦ Ζὼρζ Μπακλάνωφ μὲ ἔργα Λουλύ, Ντουράντε, Βέρδη (ἄρια ἀπὸ τὸ Μπάλλο ἰν Μάσκερα), Μποροντίν, Κόρνγκολδ, Ρεσπίγκι, Τρούνκ (τὸ βασιλόπαιδο), Ραχμανίνωφ, Ρέμπεργκ (Χιονίζει). 10.40΄ μ.μ. Βιεννέζικη μουσικὴ ἀπὸ δίσκους.

* ΒΑΡΣΟΒΙΑ (1411.7 μ.) 9 μ. μ. Μεταβίβασις ὄπερας.

Ἡ Ζοζεφὶν καὶ ἡ καρικατοῦρα

Ἐνῷ συνήθως ἡ γελοιογραφία εἶναι ὁ τρόμος τῶν ὡραίων καὶ μὴ καλλιτεχνίδων, καὶ ἐν γένει τῶν κυριῶν, ἡ Ζοζεφὶν Μπαΐκερ ὄχι μόνον δὲν φοβεῖται, ἀλλ' ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὴν ἀπάντησίν της εἰς κάποιαν ἔρευναν, καὶ εὐχαριστεῖται. Ἴσως διότι ἔχει ὡς τώρα πέσει εἰς χέρια καλῶν γελοιογράφων, οἱ ὁποῖοι δὲν τὴν ἐκακομεταχειρίσθησαν καὶ πολύ.

—Ἡ καρικατοῦρα ; λέγει ἡ Ζοζεφίν. Βέβαια καὶ μ' ἀρέσει ! Καὶ γιὰ πολλοὺς λόγους: Πρῶτα-πρῶτα ἡ καρικατοῦρα εἶναι ἐξαιρετικῆς σπουδαιότητος γιὰ τὸν καλλιτέχνη.

Ἡ καρικατοῦρα δίδει τὸν χαρακτῆρα τῆς προσωπικότητος καὶ κάμνει μεγάλην ἐντύπωσιν εἰς τὸ πλῆθος, καὶ αὐτὸ εἶναι στοιχεῖον ἐπιτυχίας, γιατὶ τὸ κοινόν, ἐκ φύσεως, θέλει νὰ γελᾷ.

Δεδομένου ὅτι δὲν θὰ ἠμποροῦσα ποτὲ νὰ ἰδῶ ἐπαρκῶς τὸν ἑαυτό μου μέσα στὸν καθρέφτη, κάνοντας γκριμάτσες, ἢ νὰ παρατηρήσω τὸ «προφίλ» μου, μὲ τὴν καρικατοῦρα κατορθώνω νὰ σπουδάζω τὸν ἑαυτό μου, νὰ βλέπω τὸ χαρακτηριστικὸν σημεῖον ποὺ πρέπει νὰ συγκρατήσω λιγάκι ἢ νὰ τὸ ὑπερβάλω. Μιὰ στάσις τῆς καρικατούρας μοῦ δίδει ἔξαφνα ἰδέες, καὶ ἐπωφελοῦμαι προθύμως. Συχνὰ ἀλλάζω στάσεις, κι' ἡ καρικατοῦρα τὸ ἴδιο, ἀλλὰ ἡ βάσις εἶναι ἡ ἴδια. Μ' ἀρέσει ἡ φυσικὴ καρικατοῦρα, ἀλλὰ συχαίνομαι τὴν χυδαία καρικατοῦρα.

Ἔχω μεγάλη συλλογὴ ἀπὸ καρικατοῦρες ποὺ μοῦ ἔχουν κάνει εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου καὶ θὰ μοῦ χρησιμεύσουν γιὰ μιὰ δημοσίευσι ποὺ θὰ κάμω ἐπὶ τῆς καρικατούρας, συγκρίνοντας τοὺς διαφόρους τρόπους ποὺ μὲ βλέπουν σὲ κάθε χώρα.

Ποτέ μου δὲν θύμωσα γιὰ μιὰ καρικατοῦρα. Πολλοὶ ἀπεχθάνονται τὶς καρικατοῦρες, μὰ δὲν ἔχουν δίκηο νὰ θυμώνουν γιὰ τὴν ὑπερβολὴ μιᾶς κινήσεως ποὺ πάντα ὑπάρχει. Τὰ παραλένε ἄλλως, γιὰ ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς μας. Ἂς ἀφήσωμε λοιπὸν καὶ τοὺς γελοιογράφους, ποὺ εἶναι καλλιτέχναι νὰ τὰ παραλένε καὶ αὐτοὶ γιὰ κάθε μας ἐλάττωμα ἢ προτέρημα.

Θεατρικά.

Ἀπόψε εἰς τὰ «Ὀλύμπια» ἐμφανίζεται διὰ τελευταίαν φορὰν ἡ μεγάλη Ρωσσὶς χορεύτρια κ. Νικόλσκα.

— Ἡ πρώτη παράστασις τοῦ Ἰταλοῦ τενόρου κ. Νίνο Πικαλούγκα θὰ δοθῇ μεθαύριον Τετάρτην εἰς τὰ «Ὀλύμπια». Θὰ παιχθῇ ἡ «Αΐντα» μὲ τὴν συμμετοχὴν τῆς κ. Γκαμπριέλλας Γκάλλι, τῆς δ. Φωτεινῆς Σκαραμαγκᾶ καὶ τῶν κ. κ. Βλαχοπούλου καὶ Οἰκονομίδου.

— Εἰς τὸ θέατρον «Κόσμος» (τέρμα ὁδοῦ Μαυρομιχάλη) παίζει ἀπὸ ἡμερῶν μὲ πολλὴν ἐπιτυχίαν ὁ θίασος τῆς κ. Ἔλλης Ἀφεντάκη μίαν νέαν ἐπιθεώρησιν ὑπὸ τὸν τίτλον «Καὶ.... ὅμως». Τοῦ θιάσου συμμετέχουν αἱ κυρίαι Κοντσέττα Μόσχου, Λίζα Μπονέλλι, Γεωργία Βασιλειάδου καὶ οἱ κ. κ. Βασ. Ἀφεντάκης, Ἀνδρ. Παντόπουλος, Στέφ. Καλουτάς, Ράλλης κ. ἄ.

Θέατρα.

ΑΛΑΜΠΡΑ (Ριτσιάρδη - Σαμαρτζῆ. «Ἀπόψε ἀρραβωνιάζομαι».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ (Θ. Ἀργυροπούλου). «Δουλειὲς ἀμερικάνικες».
ΚΟΣΜΟΣ. (Θίασος Ἀφεντάκη).— «Καὶ... ὅμως» ἐπιθεώρησις.
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Τὰ Παρασκήνια».
ΟΛΥΜΠΙΑ. Ἡ τελευταία παράστασις τῆς χορευτρίας Νικόλσκα.
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ. (Ἐλευθ. Μουσικὴ Σκηνή).— «Ἡ Ριρίκα μας».
ΤΡΙΑΝΟΝ «Ἔξω ὅλα» ἐπιθεώρησις.

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ «Τρόϊκα» μὲ τὴν Ὄλγα Τσέχοβα.
ΙΝΤΕΑΛ «Χαρούμενα νιάτα».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ «Τὸ τραγοῦδι τῆς ἐρήμου» ὀπερέττα.
ΟΥΦΑ «Ὁ δρόμος τοῦ παραδείσου» μὲ τὴν Χάρβεϋ καὶ Βίλλυ Φρίτς.
ΠΑΝΘΕΟΝ «Τὸ φίλημα» μὲ τὴν Γκρέτα Γκάρμπο.
ΣΠΛΕΝΤΙΤ «Τραγικὸς ἔρως».

Συνοικιακά

ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ «Μασίστας».
ΑΡΗΣ «Διψασμένη γιὰ φιλιά».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ «Τραγῳδία γυναίκας».
ΚΡΥΣΤΑΛ «Σὰν ἡ καρδιὰ κτυπᾷ».
ΛΟΥΞ «Ἔρως τυφλός».
ΠΑΛΑΣ «Ζουάνα».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ «Γυναῖκες στὸ βόρβορο».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ «Αἱ φλόγες».

Καλλιθέα

ΗΛΥΣΙΑ. Ἀργεῖ.

Πειραιεύς

ΑΪ-ΛΑΪΦ «Παντρεμμένοι στὸ Χόλλυγουντ».
ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ «Ἀντίο νιάτα».
ΚΑΠΙΤΟΛ «Μπροντγουαίη μὲ λοντυ»
ΣΠΛΕΝΤΙΤ «Γυναῖκα ἡδονῆς».

ΑΠΟΛΛΩΝ
= ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ =
ΣΗΜΕΡΟΝ
1ον) Τὸ μεγαλύτερον πολιτικὸν γεγονὸς τῶν τελευταίων ἐτῶν:
ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙ ΚΑΙ Η ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΓΚΥΡΑ
Β) Τὸ Μυθιστόρημα τοῦ ΤΣΕΧΩΦ :
ΤΡΟΪΚΑ
ΑΔΟΥΣΑ -- ΗΧΗΤΙΚΗ
Μουσική : ΣΕΛΙΝΣΚΥ
ΜΠΑΛΑΛΑΪΚΕΣ - ΟΡΧΗΣΤΡΕΣ ΤΣΙΓΓΑΝΙΚΕΣ - ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ - ΧΟΡΟΙ — ΚΑΜΠΑΡΕ-ΚΑΤΑΓΩΓΙΑ
Καὶ Νέον ΠΑΤΕ ΖΟΥΡΝΑΛ
ΤΙΜΑΙ ΗΛΑΤΤΩΜΕΝΑΙ
ΜΗΝΥΤΩΡ

Ἀθλητισμὸς

—Ὁ «Παναθηναϊκὸς» ἐνίκησε τὸν «Ἀπόλλωνα» μὲ 2-1

Πολλὰ συμπεράσματα θὰ μποροῦσε νὰ βγάλῃ κανεὶς ἀπὸ τὴν χθεσινὴν ἐνδιαφέρουσαν συνάντησιν πρωταθλήματος Ἀπόλλωνος—Παναθηναϊκοῦ, ἕνα ὅμως εἶνε τὸ κυριώτερον: Ὁ Παναθηναϊκὸς δὲν παρουσίασε χθὲς τὸ συνηθισμένο παιγνίδι του, μὲ τὸ ὁποῖον ἐπεβάλλετο μέχρι τώρα μὲ πληθώραν τερμάτων ἐπὶ τῶν ἀντιπάλων ὁμάδων καὶ μολονότι ἐνίκησε δὲν ἱκανοποίησε οὔτε τοὺς θεατάς, οὔτε τοὺς ὀπαδούς του. Τί συμβαίνει λοιπὸν καὶ ποῦ μπορεῖ νὰ ἀποδοθῇ ἡ χθεσινὴ δύσκολος νίκη τοῦ Παναθηναϊκοῦ; Ἡ ὁμὰς κατῆλθε πλήρης καὶ ἡ ἔλλειψις τοῦ Μεσσάρη ἀπὸ τῶν γραμμῶν τῶν κυνηγῶν δὲν μπορεῖ νὰ προβληθῇ ὡς σοβαρὰ δικαιολογία τῆς μετρίας ἐμφανίσεως τοῦ Παναθηναϊκοῦ. Ὁ ἀντικαταστάτης ἄλλως τε τοῦ Μεσσάρη ἀνεπλήρωσεν αὐτὸν θαυμάσια καὶ οἱ κυνηγοὶ ἔδειξαν ἀρκετοὺς ὡραίους συνδυασμοὺς καὶ σούτ. Καὶ ἂν ἀκόμη ἀπὸ μερικοὺς τὸ χθεσινὸν ἀποτέλεσμα ἀποδοθῇ εἰς τὴν ἀπουσίαν τοῦ Μεσσάρη ἀπὸ τὴν παράταξιν τῶν Παναθηναϊκῶν, καὶ τοῦτο δύναται νὰ καταλογισθῇ εἰς τὸ παθητικόν των, διότι ἀποδεικνύεται τότε ὅτι καὶ ἕνας παίκτης ἐὰν λείψῃ ἀπὸ τὴν ὁμάδα, χάνει αὐτὴ τὴν ἀποτελεσματικότητά της. Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν συνέβη. Οἱ κυνηγοὶ ἔπαιξαν ὡραῖα, καὶ ὡραιότερα ἀκόμη οἱ ὀπισθοφύλακες. Ἡ ὁμὰς εἶχε σχετικὴν ὑπεροχὴν καὶ ἐν τούτοις ἡ νίκη ἀπεσπάσθη μὲ δυσκολίαν καὶ κανεὶς δὲν μᾶς ἐγγυᾶται ὅτι ἂν τὰ σοὺτ τῶν κυνηγῶν τοῦ Ἀπόλλωνος ἦσαν εὐστοχώτερα, ὁ Παναθηναϊκὸς θὰ ἐνικοῦσε. Ποῦ ὀφείλεται λοιπὸν τὸ ἀποτέλεσμα αὐτό; Εἰς τὸ ὅτι, ἁπλούστατα, ὁ Παναθηναϊκὸς ἀντιμετωπίσας μέχρι τώρα τὰς ἀσθενεστέρας ὁμάδας, μὴ δυσκολευθεὶς νὰ ἐπιτύχῃ τὰ 33 τέρματα, συνήντησε χθὲς εἰς τὸν Ἀπόλλωνα μεγάλην ἀντίστασιν, τὴν ὁποίαν ἀσφαλῶς δὲν προέβλεπε, καὶ ἐχρειάσθη μεγάλη προσπάθεια διὰ νὰ νικήσῃ. «Τὰ καλὰ κόποις κτῶνται», εἶπαν οἱ ἀρχαῖοι καὶ τὸ σοφὸν αὐτὸ ρητὸν ἔχει κάλλιστα τὴν βάσιν του καὶ εἰς τὸ ποδόσφαιρον.

Ὁ Παναθηναϊκὸς ἐκοπίασε χθὲς πραγματικὰ διὰ νὰ νικήσῃ τὸν Ἀπόλλωνα καὶ συνήντησεν εἰς τὴν ὁμάδα αὐτὴν σκληρὸν ἀντίπαλον, ὅπως συνέβη ἀρκετὰς φορὰς μέχρι τώρα. Μὲ πλήρη τὴν σύνθεσίν του νικᾷ μὲ 2—1, ἐνῷ ἐπεβλήθη μὲ 8—1 στὸ Γουδί, μὲ 6—0 στὸν Ἀτρόμητο, μὲ 10—0 στὸν Ἀθηναϊκὸν καὶ 9—0 τὸ Φάληρον. Θὰ μποροῦσε συνεπῶς νὰ πῇ κανεὶς ὅτι ὁ Ἀπόλλων ἐξελίσσεται καὶ οἱ παῖκταί του ἀκολουθοῦν δρόμον καλόν. Αὐτὸ ἐφάνη εἰς τὴν χθεσινὴν συνάντησιν ὅπου οἱ νεαροὶ Ἀπολλωνισταὶ εἶχαν νὰ ἀντιμετωπίσουν ἀντίπαλον ἀνώτερον καὶ μὲ «ὄνομα». Ἔπαιξαν ὡραῖα, ἀνέλαβον κατὰ καιροὺς τὴν πρωτοβουλίαν, παρουσίασαν σθένος, ἀκόμη καὶ σοὺτ καὶ καλὴν συνεννόησιν μεταξύ των. Πιθανὸν ὁ Ἀπόλλων ὡς σύστημα παιγνιδίου νὰ εἶνε ἀνώτερος ἀπὸ τὸν Παναθηναϊκόν, ἔχει ὅμως πολλὰς ἀκόμη ἐλλείψεις, καὶ τὸ ἔργον τοῦ προπονητοῦ του πρέπει νὰ συνεχισθῇ ἀκόμη ἐπ' ἀρκετόν. Διαπιστοῦται ὅμως ὅτι ἡ ὁμὰς ἐξελίσσεται καὶ ὅτι οἱ παῖκται παραλλήλως πρὸς τὴν τεχνικήν των πρόοδον ἀποκτοῦν τὰ κατάλληλα φυσικὰ προσόντα, τόσον ἀπαραίτητα διὰ τὴν ἐπιτυχίαν.

Ὁ ἀγὼν ὑπῆρξε πολὺ ἐνδιαφέρων ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους. Ὁ Παναθηναϊκὸς εἶχε τὴν ὑπεροχὴν καὶ οἱ συνδυασμοὶ ὅμως τοῦ Ἀπόλλωνος ἦσαν πολὺ ὡραῖοι καὶ ταχεῖς. Τὸ πρῶτον τέρμα τοῦ Παναθηναϊκοῦ ἐσημειώθη εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ ἀγῶνος ἀπὸ τὸν Συμεωνίδην κατόπιν «μελέ». Τὸ ἡμιχρόνιον ἔληξε μὲ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτό. Εἰς τὸ πρῶτον λεπτὸν τοῦ δευτέρου ἡμιχρονίου ὁ Ἀπόλλων ἰσοφαρίζει ἀπὸ ὡραῖον γενικῶς σοὺτ τοῦ Μαυρομάτη καὶ μέχρι τέλους τοῦ ἀγῶνος ἡ ὑπεροχὴ ἐφέρετο ἐναλλὰξ μὲ τὸ μέρος τῆς μιᾶς ἢ ἄλλης ὁμάδος. Τὸ νικηφόρον τέρμα ἐπέτυχεν ὁ Παναθηναϊκὸς ἀπὸ τὸν Τσολίναν ὀλίγον πρὶν λήξῃ ὁ ἀγὼν καὶ τὸ τέρμα αὐτὸ ὑπῆρξεν ὡραιότατον καὶ ἐπισφράγισις τῶν κόπων τῶν παικτῶν τοῦ Παναθηναϊκοῦ. Ἡ ὁμὰς τοῦ Παναθηναϊκοῦ: Ἀργυράκης, Βασιλείου, Πιερράκος, Ἀνδρίτσος, Μπαλτάσης, Ὑποφάντης, Μιγιάσης, Πιερράκος ΙΙ, Συμεωνίδης, Τσολίνας καὶ Ἀντωνόπουλος. Ὁ Ἀπόλλων κατῆλθε χωρὶς τὸν Γκίκαν, ἀσθενοῦντα. Διεκρίθη ἡ ἄμυνα τοῦ Παναθηναϊκοῦ καὶ τοῦ Ἀπόλλωνος, καθὼς καὶ ἡ ἐπίθεσις τοῦ τελευταίου. Ὁ διαιτητὴς κ. Γκίζα πολὺ μέτριος.

—«Παλαιὸν Φάληρον» — «Ἀτρόμητος» 2-0

Χθὲς ὁ Ἀτρόμητος ἡττήθη ἀπὸ τὸ Φάληρον διὰ τὸν ἀγῶνα πρωταθλήματος ποὺ ἔγινεν εἰς τὸ τερραὶν τοῦ Παναθηναϊκοῦ, μὲ 2 τέρματα ἔναντι μηδενός. Τὸ Φάληρον ἔπαιξεν ὡραῖα καὶ ἐξουδετέρωσεν ἐπιτυχῶς τὴν ὁρμὴν τοῦ Ἀτρομήτου.

—«Ἕνωσις» — «Ἀθηναϊκὸς» 3-0

Ἐπίσης εἰς τὸ γήπεδόν της ἡ Ἕνωσις Κωνσταντινουπόλεως ἐνίκησε τὸν Ἀθηναϊκὸν μὲ τρία τέρματα ἔναντι μηδενός. Ἡ Ἕνωσις βαδίζει οὕτω σταθερὰ πρὸς τὴν νίκην, ἐὰν ἐννοεῖται δὲν σκοντάψῃ εἰς τὸν «μεγάλον» ἀγῶνα τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς.

—Ἔληξαν οἱ κυνηγετικοὶ ἀγῶνες

Χθὲς ἐσυνεχίσθησαν καὶ ἔληξαν εἰς τὸ Σκοπευτήριον τοῦ Ὑμηττοῦ οἱ ὑπὸ τοῦ Κυνηγετικοῦ Συνδέσμου τελεσθέντες κυνηγετικοὶ ἀγῶνες. Ἡ χθεσινὴ ἡμέρα περιελάμβανεν ἕνα μόνον ἀγώνισμα, βολῆς κατὰ 100 δίσκων ἐκ διαφόρων ἀποστάσεων. Ἐκ τῶν νικητῶν οὐδεὶς ἐπέτυχε τὸ ὁρισθὲν κατώτατον ὅριον ἐπιτυχιῶν. Νικηταὶ ἀνεδείχθησαν οἱ ἑξῆς:

1ος. Γεώργιος Μπάρλος ἐπιτυχίαι 81 ἀπὸ 17 μ. Κάτω τοῦ ὁρίου. Μετάλλιον χρυσοῦν, δίπλωμα καὶ ἔπαθλον 1500 δρ.

2ος) Ἀντών. Ράλλης ἐπιτυχίαι 81 ἀπὸ 21 μ. Κάτω τοῦ ὁρίου. Μετάλλιον ἀργυροῦν, δίπλωμα καὶ ἔπαθλον 1000 δραχ.

3ος) Πλάτων Πίτλιγγερ ἐπιτυχίαι 88 ἀπὸ 15 μ. Κάτω τοῦ ὁρίου. Μετάλλιον χαλκοῦν, δίπλωμα καὶ ἔπαθλον 500 δρ.

4ος) Ἀθαν. Μπάρλος ἐπιτυχίαι 73 ἀπὸ 15 μ.

5ος) Σίδνεϋ Μέρλιν ἐπιτυχίαι 72 ἀπὸ 20 μ.

6ος) Μιχ. Μαλτσινιώτης ἐπιτυχίαι 71 ἀπὸ 19 μ.

Μεταξὺ τοῦ 1ου καὶ 2ου, ἰσοψηφισάντων, ἐγένετο μπαρὰζ 10 βολῶν, ἐπιτυχόντος 1ου τοῦ Γεωργ. Μπάρλου καὶ 2ου τοῦ Ἀντ. Ράλλη.

Τὰ χρηματικὰ ἔπαθλα δὲν θὰ ἀπονεμηθῶσιν εἰς οὐδένα τῶν νικητῶν, καθόσον οὐδεὶς ἐπέτυχε τὸ ὑπὸ τοῦ προγράμματος ὁριζόμενον ὅριον

—Τὸ πρωτάθλημα χειροσφαίρας

Ἤρχισαν χθὲς τὸ ἀπόγευμα εἰς τὸ γυμναστήριον τοῦ Πανελληνίου οἱ προκηρυχθέντες ἀγῶνες πρωταθλήματος χὰντ-μπώλλ (χειροσφαίρας), εἰς τοὺς ὁποίους μετέχουν ὁμάδες ἐξ ὅλων τῶν ἀθηναϊκῶν συλλόγων. Κατὰ τὴν χθεσινὴν ἐναρκτήριον ἡμέρα ἔγιναν δύο μὰτς ἀρκετὰ ἐνδιαφέροντα. Ὁ Ἀτρόμητος ἐνίκησε τὴν ὁμάδα Φιλάθλων Ἰωνίας μὲ 8-1 καὶ ὁ Πανιώνιος τὸν Ἑλληνορωσσικὸν μὲ 10—0. Ἀμφότεραι αἱ συναντήσεις ὑπῆρξαν ἀρκετὰ θεαματικαὶ καὶ παρηκολουθήθησαν ἀπὸ ἀρκετὸν κόσμον. Οἱ ἀγῶνες συνεχίζονται τὴν Κυριακήν.

—Αἱ προπονήσεις τῶν ἀθλητῶν

Ἀπὸ σήμερον ἀρχίζουν εἰς τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον αἱ τακτικαὶ προπονήσεις τῶν Ἑλλήνων Ἀθλητῶν ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ Οὔγγρου προπονητοῦ κ. Σίμιτσεκ. Αἱ προπονήσεις θὰ γίνωνται ἑκάστην Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν ἀπὸ τῆς 1 μ.μ. μέχρι τῆς 5 μ.μ.

Χάριν τῆς τελειοτέρας προπονήσεως τῶν ἀθλητῶν ὁ Σ.Ε.Γ.Α.Σ. θὰ προβῇ καὶ πάλιν εἰς τὴν ἐπιδιόρθωσιν τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ Σταδίου.

—Ἄλλοι ἀγῶνες

Χθὲς ἔγιναν ἐπίσης καὶ πολλαὶ ἄλλαι συναντήσεις διὰ τὸ πρωτάθλημα Ἀθηνῶν β΄ καὶ γ΄ κατηγορίας. Εἰς τὸ τερραὶν τοῦ Ἀπόλλωνος ὁ «Πανιώνιος» ἐνίκησε τὸν Ἑλληνορωσσικὸν μὲ 2—0 διὰ τὴν β΄ κατηγορίαν καὶ ἡ 2α τοῦ Παναθηναϊκοῦ τὴν 2αν Ἀπόλλωνος μὲ 3—1, πρὸ τῆς συναντήσεως τῶν πρώτων ὁμάδων.

Εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Παναθηναϊκοῦ ὁ Ἀττικὸς ἐνίκησε τὸν Ὀλυμπιακὸν μὲ 5—1.

Μετὰ τοὺς χθεσινοὺς ἀγῶνας ἡ βαθμολογία τοῦ πρωταθλήματος Ἀθηνῶν α΄ κατηγορίας παρουσιάζεται ὡς ἑξῆς:

		Ἀγῶνες	Βαθμοί
1)	Παναθηναϊκὸς	5	10
2)	Ἕνωσις	3	6
3)	Ἀπόλλων	5	5
4)	Γουδί	4	1
5)	Π. Φάληρον	3	2
6)	Ἀθηναϊκὸς	3	0
7)	Ἀτρόμητος	3	0

Ὁ Μωρὶς Ντεκομπρὰ καὶ ὁ κινηματογράφος

Ὁ Γάλλος συγγραφεὺς Μωρὶς Ντεκομπρά, ὁ πλέον μοντέρνος ὅλων τῶν συναδέλφων του, ἦτο πρό τινος εἰς τὴν Ἀμερικὴν ὅπου παρηκολούθησε τὰ πρῶτα βήματα τοῦ ὁμιλοῦντος κινηματογράφου. Ἐπανελθὼν εἰς τὴν Γαλλίαν ἐξέφρασε τὴν ἀπογοήτευσίν του, εἰς τοὺς δημοσιογράφους, ποὺ τοῦ ἐζήτησαν τὰς ἐντυπώσεις του ἀπὸ τὸν ὁμιλοῦντα κινηματογράφον.

— Λυποῦμαι, εἶπεν, ὅτι ἐπέρασεν ἡ ἐποχὴ τῶν βωβῶν ταινιῶν. Πρῶτον, διότι ἦσαν ὡραιότεραι τῶν σημερινῶν καὶ δεύτερον διότι τὰ λόγια, ποὺ λέγουν οἱ ἠθοποιοὶ εἶναι 90 % τετριμμένα καὶ ἄσκοπα.

»Εἰς τὴν βωβὴν ταινίαν τὸ φίλημα ἦτο κάτι τὸ ἀριστουργηματικόν... Τώρα ὅμως ποὺ τὸ φιλὶ ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἐκφράσεως ἐρωτικῶν λέξεων, ἀκοῦμε διαρκῶς ἀπὸ τὸ στόμα τῆς ἡρωΐδος : «Ἀγάπη μου, ἀκριβέ μου... σ' ἀγαπῶ...».

»Ὁ βωβὸς κινηματογράφος ἦτο μία φαντασμαγορία. Παρεῖχε στιγμὲς κατὰ τὶς ὁποῖες στὴν εὐεργετικὴ σιωπή, ἕκαστος θεατὴς ἔπλαθε μὲ τὴν φαντασίαν του ἕνα κόσμον ἀνώτερον ἀπὸ ὅλας τὰς ἀπόψεις. Σήμερα αὐτὸ δὲν ὑπάρχει πλέον. Ὁ κάθε ἠθοποιὸς ἀνοίγει τὸ στόμα του καὶ μᾶς δίδει τὴν σταθερὰν ἐντύπωσιν, ὅτι πέραν ἐκείνου ποὺ ἀκοῦμε δὲν ὑπάρχει τίποτε ἄλλο... Τὸ ὄνειρον ἔσβυσεν».

Ὅσον ἀφορᾷ διὰ τὰς σχέσεις θεάτρου καὶ κινηματογράφου ὁ κ. Ντεκομπρὰ ἔχει τὴν ἰδέαν ὅτι εἶναι μέγα σφάλμα τῶν ἠθοποιῶν τοῦ θεάτρου νὰ παίζουν πρὸ τοῦ μικροφώνου καὶ τοῦ κινηματογραφικοῦ φακοῦ. Εὑρίσκει δὲ ὅτι ὁ κινηματογράφος προσεπάθησε πρὸς στιγμὴν ν' ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὴν ἀτμόσφαιραν τοῦ θεάτρου, ἀλλ' ἐπανῆλθε, πρὸς βλάβην του, ὁριστικῶς εἰς αὐτήν. Τώρα εἰς τὸ Χόλλυγουντ οἱ ἐπιχειρηματίαι δὲν φιλμάρουν παρὰ ὀπερέττες καὶ ὄπερες καὶ ἔχουν στρατολογήσει πρὸς τοῦτο ὅλες τὶς κορυφὲς τοῦ εὐρωπαϊκοῦ μουσικοῦ θεάτρου. Ἐν τούτοις, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Ντεκομπρά, οἱ καλλιτέχναι χάνουν πολὺ ἀπὸ τὴν ἀξίαν των, διότι τοὺς χρησιμοποιοῦν μόνον δι' ὡρισμένους διαλόγους καὶ μερικὰ τραγούδια, ποὺ εἰς τὸ σύνολον τῆς ταινίας φαίνονται σὰν ξεκρέμαστα καὶ ἐπομένως ἄτεχνα..

— Δὲν λέγω, λέγει, ὁ Ντεκομπρὰ νὰ παύσουν αἱ ὁμιλοῦσαι ταινίαι ἐφ' ὅσον ὁ κόσμος τὶς γυρεύει, ἀλλὰ πρέπει νὰ δίδεται μεγαλυτέρα προσοχὴ εἰς τοὺς διαλόγους καὶ αἱ παραγωγαὶ νὰ εἶναι ἀνεξάρτητοι ἀπὸ τὸ θέατρον.

»Ἐξ ὅλων τῶν καλλιτεχνῶν τοῦ θεάτρου προτιμῶ τὸν Τσάρλις Τσάπλιν καὶ τὸν Μποῦστερ Κῆτον. Ὁ Σαρλὼ εἶναι μεγαλοφυΐα. Εἶναι ἡ ψυχὴ τοῦ κινηματογράφου. Εἶναι ὁ μόνος ποὺ ἠννόησε τὴν σημασίαν τοῦ κινηματογράφου καὶ ξεύρει τί πρέπει νὰ δώσῃ».

Συναυλίαι.

Τὴν προσεχῆ Πέμπτην 13 τρ. μηνὸς καὶ ὥραν 6 1)2 μ. μ. ἡ Δὶς Ἰόλη Μπουκουβάλα δίδει ρεσιτὰλ πιάνου εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν. Τὸ πρόγραμμα μεταξὺ ἄλλων περιλαμβάνει συνθέσεις Μόζαρτ, Μπετόβεν, Σοῦμπερτ, Σοπέν, Λὶστ κλπ.

Διαλέξεις.

Εἰς τὴν Ἑταιρείαν Φίλων τοῦ Λαοῦ θὰ διδάξουν σήμερον 7—8 μ. μ. ὁ κ. Δ. Ἀσλάνης φυσικὴν ἱστορίαν, καὶ 8—9 ὁ κ. Π. Δούτσαρης ἱστορίαν φιλοσοφίας.

Ἐκδόσεις.

Ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐκδοτικοῦ οἴκου Α. Κασιγόνη ἐξεδόθη τοῦ κ. Μωϋσείδου, ἰατροῦ, μελέτη ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὑγιεινὴ τῶν Φύλων, Γενετήσιος Ζωή». Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ ἐνταῦθα βιβλιοπωλεῖα.

— Ἐλάβομεν τὸ τεῦχος τῆς 31ης Ὀκτωβρίου τοῦ ἐν Καΐρῳ ἐκδιδομένου κατὰ δεκαπενθήμερον ἐγκρίτου περιοδικοῦ «Semaine Egyptienne» μὲ καλλιτεχνικήν, ὡς πάντοτε ἐμφάνισιν, περιλαμβάνει ἐνδιαφέρουσαν ὅσον καὶ ἐκλεκτὴν ὕλην, ἄρθρα, διηγήματα, μελέτας, ἐπίκαιρα γεγονότα, εἰκόνας καὶ σκίτσα.

— Μὲ στίχους τοῦ κ. Ἀγγέλου Σάρλου καὶ μὲ μουσικὴν τοῦ κ. Αἰμιλίου Σπήλιου ἐξεδόθη τὸ γλυκύτατον ταγκὸ «Ἀλμπίνα», τὸ ὁποῖον σημειώνει μεγάλην ἐπιτυχίαν. Τὸ ταγκὸ αὐτὸ κυκλοφορεῖ κατ' αὐτὰς καὶ εἰς δίσκους γραμμοφώνου.

— Ἐξεδόθη τὸ τεῦχος τοῦ Σεπτεμβρίου τῆς «Σιδηροδρομικῆς Ἐπιθεωρήσεως» ἐκδιδομένης ὑπὸ τῆς Λέσχης ὑπαλλήλων τῶν ἐν Ἑλλάδι σιδηροδρόμων.

ΚΟΙ

Γάμοι

Ὁ κ. Γεώργ [illegible] ἡ δὶς Ἀδαμ [illegible] τοὺς γάμους [illegible]

Βαπτίσεις

Ὁ κ. Ἀθαν [illegible] λευτὴς Ἀθην [illegible] Κολυμβήθρας [illegible] τσάκι τοῦ κ. [illegible] μάσας αὐτὸ Ζ [illegible]

Ἰατροί

—Ὁ κ. Γ. [illegible] Γεν. Ἀρχίατρ [illegible] εἰδικὸς παθ [illegible] εἰς τὴν ὁδὸν [illegible] τεῖα Ἐξαρχ [illegible] τὰς αὐτὰς ὥ [illegible] ἑκάστην.

ΜΝΗ

Αὔριον Τρί [illegible] ὥραν 9 1)2 π. [illegible] ναῷ τοῦ Α΄ [illegible] κονθήμερον μν [illegible] σεως τῆς ψυχ [illegible] μας υἱοῦ, ἀδελ [illegible] γενοῦς

ΓΙΩΡΓΟΥ Π [illegible]

Οἱ γονεῖς: [illegible] Κουτρουβῆ. Ὁ [illegible] Οἱ λοιποὶ συγγ [illegible]

Ἐτελέσθη χθ [illegible] σαρακονθήμερο [illegible] ναπαύσεως τῆς [illegible] ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ [illegible] ὑπὸ τῆς οἰκογε [illegible] Ἀθῆναι τῇ 1 [illegible]

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗ
1871
ΣΥΜΦΩΝΙΚΑΙ ΛΑΪΚΑΙ ΣΥΝΑΥΛΙ
1893 — 193
ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΣΥΝΔΡΟ
ΔΙΑ ΤΑΣ ΣΥΝΑΥΛΙ
ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1930-

Σήμερον λήγει [illegible] γραφῶν τῶν πα [illegible] τῶν Συμφωνικῶ [illegible] δείου Ἀθηνῶν. [illegible] ὧν συνδρομητῶ [illegible] εἰσιτήρια των [illegible] σικὴν περίοδον [illegible] προσέλθωσι κα [illegible] μέχρι τῆς ἐσπέ [illegible] τοῦ Ὠδείου (Ὁ [illegible] 54-82) ἄλλως α [illegible] σι διατεθῇ εἰς [illegible] ἐγγραφαὶ τῶν [illegible] τῆς αὔριον Τρί [illegible]

Ἐκ τοῦ Γ [illegible]

ΣΗΜΕΡΟΝ ΔΕΥΤΕΡΑ
Διὰ πρώτην φορὰν ἐφ[illegible] τος ὁ γόης ἀστὴρ το[illegible] Κινηματογράφου
ΙΒΑΝ ΠΕΤΡΟΒΙΤΣ
εἰς τὴν τελευταίαν του ἠχητικὴν ταινίαν
ΤΡΑΓΙΚΟΣ ΕΡΩΣ
μὲ τὴν Ἀγνὲς Ἐσπε[illegible]
Ἕνα πρωτότυπο δρᾶμα μέσα σὰ ἀριστοκρατικὰ σαλόνια τῶν μεγαλυτέρων Ξενοδοχείων τῆς Ἑλβετίας. Μητέρα καὶ κόρη ἐμέσῳ δραματικῶν [illegible] νῶν διεκδικοῦν [illegible] ρωτα τοῦ [illegible] Τοπεία καὶ εἰκόνες [illegible] καλοῦντα κατάπληξιν καὶ δυνάμενα νὰ ἐμπνεύσουν κάθε καλλιτεχνικὴ ψυχή.
ΥΠΟΘΕΣΙΣ & ΠΛΟΚΗ ΥΠΕΡΟΧΟΣ
Ο ΠΕΤΡΟΒΙΤΣ ΟΠΩΣ ΠΑΝΤΟΤΕ ΑΜΙΜΗΤΟΣ
ΝΕΑ ΟΜΙΛΟΥΝΤΑ Ε[illegible] ΠΙΚΑΙΡΑ ΦΟΞ
ΣΠΛΕΝΤΙΤ
ΤΙΜΑΙ 20-15-12.50

ΑΠΟΨΕ
ΑΡΡΑΒΩΝΙΑΖΟΜΑΙ
ΣΤΗΝ ΑΛΑΜΠΡΑ
= ΤΑΓΚΟ-ΘΡΙΑΜΒΟΣ =

BROMURAL
Ο ΜΕΞΙΚΑΝΟΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΗΣ
Πάντοτε βέβαιος [illegible] τῆς αὐτοκυριαρχίας [illegible] εἰς τὸ Bromural. [illegible] δομαι τῶν νεύρων [illegible] τοῦτο, ἐντελῶς ἀβλαβές [illegible] γαλήνια καὶ ἰσχυρά [illegible]
Τὸ Bromural τῆς [illegible] τοῦ Ludwigshafen [illegible] μανία) εἶναι φάρμ[illegible] στὸν πρὸ ἑνὸς [illegible] καὶ παντοῦ ὑπαρ[illegible] εἰς σωληνάρια τῶν [illegible]
Πωλεῖται εἰς [illegible]

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 380
ΕΞΑΜΗΝΟΣ „ 200
ΤΡΙΜΗΝΟΣ „ 100
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ ΑΓΓΛ. 2
ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ. 15
ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ. 50
ΕΛΒΕΤΙΑΣ F. S. 60

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΙΜΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ
ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ Ο ΣΤΙΧΟΣ ΔΡ 5.30
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ „ „ „ 6—15
ΘΕΑΤΡΩΝ, ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ, ΚΕΝΤΡΩΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΝ „ 6.—
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ • 100-200

Αἱ ἑορταὶ τῆς Ἑκατονταετηρίδος

Ἡ ἱστορικὴ Μονὴ τοῦ Ἀρκαδίου ὅπου ἔγιναν προχθὲς αἱ τελεταί.

Οἱ χθεσινοὶ ἀγῶνες

Τὸ μὰτς τῶν ποδοσφαιρικῶν ὁμάδων «Παναθηναϊκοῦ» καὶ «Ἀπόλλωνος».

Ἐπίτιμοι πολῖται τοῦ Λονδίνου

Εἰς τὸ Δημαρχεῖον τοῦ Λονδίνου ἐγένετο πρὸ ἡμερῶν μετὰ πάσης ἐπισημότητος ἡ ἀνακήρυξις ὡς ἐπιτίμων πολιτῶν τοῦ Σίτυ τῶν πρωθυπουργῶν τῶν Κτήσεων οἱ ὁποῖοι μετέχουν τῶν ἐργασιῶν τῆς Αὐτοκρατορικῆς Διασκέψεως.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις τοῦ 1821

Ὁ Λυκοῦργος Λογοθέτης καὶ οἱ Σάμιοι ἀποκρούουν τὴν Τουρκικὴν ἀπόβασιν

Ἡ παγὶς τοῦ Καρᾶ-Ἀλῆ. - Τὰ πάθη τῶν πρώην προκρίτων τῆς Σάμου. - Ὁ Λυκοῦργος Λογοθέτης μὲ τὸ τακτικόν του σῶμα ἀποφασίζει ν' ἀμυνθῇ. - Ἀποκρούονται αἱ ἀποβάσεις. - Ὁ ἡρωϊσμὸς τοῦ Χατζηγιώργη ἀπὸ τὰ Σφακιὰ καὶ τοῦ Σ. Γεωργιάδη. Ἄνανδρος ἐκδίκησις.

Ἱστορικαὶ μονογραφίαι τοῦ κ. Δ. Α. Κοκκινου

Εὐθὺς μόλις ἔφθασεν ὁ Καρᾶ-Ἀλῆς προέβη εἰς ἐνεργείας πρὸς κατάληψιν τῆς Σάμου διὰ παγίδος καὶ ἐξόντωσιν τῶν Σαμίων χωρὶς αὐτὸς νὰ διακινδυνεύσῃ ἕνα κἂν στρατιώτην. Συνέλαβεν ἕνα Σαμιώτικο πλοιάριον καὶ ἀπέστειλε τὸν πλοίαρχόν του, ἀφοῦ ἐκράτησεν ὡς ὁμήρους τοὺς δύο υἱούς του, πρὸς τοὺς πρώην προεστοὺς τῆς Σάμου Ἐμμανουὴλ Στεφάνου καὶ Κωνσταντῖνον Μαραθοκαμπίτην μὲ τὸ ἀκόλουθον γράμμα, γραμμένον ἑλληνιστί, ὅπως ὅλα σχεδὸν τὰ ἀπευθυνόμενα πρὸς τοὺς νησιώτας:

«Χαιρετίσματα εἰς τοὺς προεστοὺς καὶ ραγιάδες μικροὺς καὶ μεγάλους. Καὶ ἂν εἴσθε ραγιάδες πιστοὶ τῆς βασιλείας νὰ ἔλθητε νὰ προσκυνήσετε, διατὶ ἡ βασιλεία δὲν θέλει νὰ χάσῃ ραγιάδες. Εἰδεμὴ καὶ δὲν προσκυνήσετε νὰ εἶστε τὸ κρῖμα τῶν ραγιάδων εἰς τὸν λαιμόν σας. Εἶδε καὶ δὲν ἔλθητε, ἔχει νὰ ἀπεράσῃ ὁ Λεζοτάνος μὲ ἀσκέρι νὰ σᾶς χαλάσῃ ὅλους μικροὺς καὶ μεγάλους. Καὶ ὁ βασιλέας μας ὁ πολυχρονεμένος σᾶς ἐσυγχώρεσε καὶ θὰ σᾶς βάλῃ τὸν ἀγᾶν σας, ὡσὰν καὶ πρῶτα. Καὶ ἤρθαμεν μὲ πενῆντα καράβια, καὶ προσμένομεν τὴν ἀπάντησίν σας. 1821 Ἰουνίου 3.

Πατρωνά-μπεης, Ριαλᾶ-μπεης, Ἀλῆ-μπεης».

Ἡ Σάμος εὑρίσκετο εἰς ἀναστάτωσιν. Ὁ τουρκικὸς στόλος ἠγκυροβόλησε πρὸ τῆς πόλεως πρὸς τὸ ἀκρωτήριον Κολόνες. Τὸ θέαμα τόσης ἐχθρικῆς δυνάμεως καὶ ἡ εἴδησις ὅτι καὶ ὁ στρατὸς τοῦ Ἐλεζογλου ἦτο ἕτοιμος νὰ εἰσβάλῃ εἰς τὴν νῆσον ἐπροκάλεσε ταραχὴν εἰς τὸν ἄμαχον πληθυσμὸν καὶ πλεῖστοι ἔσπευσαν ν' ἀπομακρύνουν τὰς οἰκογενείας των καὶ νὰ τὰς ἀσφαλίσουν εἰς τὰ ὀρεινὰ μέρη καὶ ἄλλοι πρὸς τὰ παράλια τῶν ἄλλων πλευρῶν τῆς νήσου μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ εὕρουν πλοιάρια διὰ νὰ τὰς ὁδηγήσουν εἰς τὰς γειτονικὰς νήσους. Οἱ πρώην πρόκριτοι ποὺ εἶχαν ἀντιστῆ κατ' ἀρχὰς εἰς τὴν κήρυξιν τῆς ἐπαναστάσεως καὶ εἶχαν ἀντιδράσει εἰς τὸν Λυκοῦργον Λογοθέτην, ἐπῆραν εἰς τὰ σοβαρὰ τὴν ἐπιστολὴν ἐκείνην ποὺ τοὺς ἐστάλη ἀπὸ τὸν τουρκικὸν στόλον καὶ ἡτοίμαζαν δῶρα διὰ τὸν στόλαρχον ἀποφασισμένοι νὰ προσέλθουν καὶ νὰ τοῦ δηλώσουν ὑποταγὴν ἐξ ὀνόματος ὅλου τοῦ πληθυσμοῦ καὶ ταυτοχρόνως ἐπροσπαθοῦσαν νὰ πείσουν τὸν λαὸν ὅτι ἡ παράδοσις τοῦ Λυκούργου Λογοθέτη θὰ ἔσωζε τὴν Σάμον. Τὸ ἐπίστευαν ἢ ἤθελαν μὲ τὴν εὐκαιρίαν αὐτὴν παραβλέποντες τὴν ἐκμηδένισιν τῆς μόνης ἀμυντικῆς δυνάμεως τῆς ἰδίας των πατρίδος, νὰ ἐξοντώσουν ἐκεῖνον ποὺ τοὺς εἶχεν ἐκτοπίσει ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν ; Πολλάκις τὰ ἀνθρώπινα πάθη εἰς τὴν ὀξύτητά των ἐνοῦνται μὲ τὰς πραγματικὰς πεποιθήσεις, ὥστε δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ διαχωρισθοῦν. Ἀλλ' ὁ Λογοθέτης δὲν ἦτο ἄνθρωπος πρὸς παράδοσιν. Οὔτε συνεζήτησε κἂν τὴν ἐπιστολὴν τῶν Τούρκων. Διότι δὲν ἐζήτει τὴν σουλτανικὴν συγγνώμην, οὔτε ἤθελε νὰ ἐπιτύχῃ τὴν εἰρηνικὴν διαβίωσιν τῶν Ἑλλήνων ὑπὸ τοὺς ἀγάδες ποὺ ὑπέσχετο ἡ ἐπιστολή. Εἶχε κηρύξει τὴν ἐπανάστασιν καὶ μόνον ἡ ἐλευθερία τῆς πατρίδος του ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ σταυροῦ θὰ τὸν ἡσύχαζε. Καὶ ὑπῆρχαν πολλοὶ ὑπερήφανοι καὶ τολμηροὶ ἄνδρες εἰς τὴν Σάμον ὥστε νὰ βασίζεται εἰς αὐτοὺς καὶ ν' ἀποφασίσῃ ν' ἀντιστῇ εἰς τὴν φοβερὰν ἐκείνην ἐπιδρομὴν ἑνὸς ὁλοκλήρου στόλου ἐναντίον μιᾶς νήσου. Τὸ παράδειγμα ἄλλως τε τῆς τύχης τῶν κατοίκων τῶν Κυδωνιῶν, ποὺ οὔτε εἶχαν ἐπαναστατήσει, οὔτε ἐκινδύνευαν ἐκ μέρους των καὶ οἱ Τοῦρκοι καὶ ὅμως εἶχαν ἐξοντωθῆ, ἦτο ἀρκετὸν διὰ ν' ἀναμένουν οἱ Σάμιοι ποὺ ἡ ἐπανάστασίς των εἶχε τόσο στοιχίσει εἰς τοὺς Τούρκους χειρότερα ἀπὸ ὅσα ὑπέστησαν ἄλλοι τόποι.

Ὁ Λογοθέτης παρέλαβεν ἀμέσως τὸ μικρὸν ὠργανωμένον στρατιωτικὸν σῶμά του καὶ τὸ ἐτοποθέτησεν εἰς τὴν παραλίαν διὰ ν' ἀποκρούσῃ τὴν ἀναμενομένην ἀπόβασιν τοῦ ἐχθροῦ. Εἶχε μαζί του καὶ πέντε μικρὰ κανόνια. Ἦτο ἀποφασισμένος ν' ἀντισταθῇ μέχρις ἐσχάτων. Καὶ ταυτοχρόνως ἀπέστειλεν εἰς τὰ χωριὰ ἀνθρώπους πρὸς στρατολογίαν. Οἱ ἔφοροι τῶν χωριῶν ἀπήντησαν μὲ συντόνους ἐνεργείας εἰς τὴν πρόσκλησιν τοῦ γενναίου ἀρχηγοῦ. Ἔπειτα ὁ Λογοθέτης ἐνεψύχωσε τοὺς ἄνδρας του μὲ ἐνθαρρυντικὸν λόγον ποὺ κατέληξεν εἰς τὰ ὡραῖα αὐτὰ λόγια.

—Ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων εἶνε μαζί μας. Αὐτὸς ὡς παντοδύναμος θὰ πολεμήσῃ τοὺς ἐχθρούς. Θὰ νικήσωμεν καὶ θὰ ἔλθῃ ἡμέρα ποὺ θὰ βραβευθοῦν οἱ ἀγῶνές μας.

Τὴν χαραυγὴν τῆς ἑπομένης ἤρχισεν ὁ τουρκικὸς στόλος νὰ κανονιοβολῇ τὴν παραλίαν μὲ πυκνότατα πυρά. Μίαν ὥραν διήρκεσεν ὁ κανονιοβολισμὸς αὐτὸς ποὺ εἶχε σκοπὸν νὰ καθαρίσῃ τὸ ἔδαφος πρὸς ἐνέργειαν ἀποβάσεως. Τὰ σώματα τοῦ Λυκούργου ἠναγκάσθησαν ἀπὸ τῶν πρώτων βολῶν τῶν τουρκικῶν κανονιῶν ν' ἀποσυρθοῦν ὀπίσω ἀπὸ τὰ σπίτια τῆς παραλίας. Ἐκεῖ ἐτοποθέτησαν καὶ τὰ μικρὰ πυροβόλα των. Ὁ Καρᾶ-Ἀλῆς ἐπίστευσεν ὅτι διεσκόρπισε τοὺς ἐνόπλους Σαμίους καὶ διέταξε ν' ἀρχίσῃ ἡ ἀπόβασις. Τετρακόσιοι Τοῦρκοι στρατιῶται ἐξεκίνησαν ἀμέσως ἀπὸ τὰ πλοῖα ἐπὶ λέμβων διὰ τὴν παραλίαν μὲ ἀρχηγὸν ἕνα πλοίαρχον Τουρκοκρητικόν, τοῦ ὁποίου ἡ φυσικὴ ἀγριότης ἦτο ἐγγύησις διὰ κάθε θηριωδίαν. Ὁ Λογοθέτης διέταξε τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ τοὺς ἄνδρας νὰ μὴ πυροβολήσουν ἂν δὲν δώσῃ αὐτὸς τὸ σημεῖον. Ἤθελε νὰ φθάσουν τὰ τουρκικὰ ἀποβατικὰ πλοιάρια πολὺ κοντά, ὥστε ἡ προσβολὴ ἐναντίον των νὰ εἶνε ἀποτελεσματική. Καὶ ὅταν τὰ πλοιάρια ἐπλησίασαν εἰς τὴν ὑπολογισθεῖσαν ἀπόστασιν, ἐδόθη τὸ παράγγελμα. Οἱ χιλίαρχοι Σταμάτης Γεωργιάδης καὶ Ἐμμανουὴλ Μελαχροινός, καθὼς καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ Ἐμμανουὴλ Μαθιουδάκης, Χριστόδουλος Πασχάλης καὶ Πανταζῆς ποὺ διηύθυναν τὰ πέντε πυροβόλα ἤρχισαν τὰ πυρά, ἐνῷ ταυτοχρόνως ἐγενικεύθη ὁ τυφεκοβολισμός. Ἡ εὐθυβολία τῶν Σαμίων πυροβολητῶν ἔφερε τὸ ἀποτέλεσμα ποὺ ἀνέμενεν ὁ Λογοθέτης. Αἱ μικραὶ βόμβαι ἔπεσαν αἱ περισσότεραι ἐντὸς τῶν καταφόρτων ἀπὸ στρατιώτας πλοιαρίων καὶ ἐπροξένησαν μεγάλην φθορὰν καὶ ταραχήν. Οἱ Τοῦρκοι πρὸ τοῦ ἀπροόπτου ἐκείνου κανονιοβολισμοῦ ἀπὸ τῆς παραλίας καὶ τῆς χαλάζης τῶν σφαιρῶν, ἐφαντάσθησαν ὅτι οἱ ἐνεδρεύοντες ὀπίσω ἀπὸ τὰ σπίτια Σάμιοι ἦσαν πάρα πολλοὶ καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὰ πλοῖα.

Ἡ ἀπόβασις ἐματαιώθη δι' ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ἀλλ' ἡ πόλις ὑπέστη ἐπὶ δέκα σχεδὸν ὥρας μέχρι τῆς 5ης ἀπογευματινῆς λυσσαλέον κανονιοβολισμόν, ποὺ ἐσυνεχίσθη καὶ κατὰ τὴν νύκτα. Τὴν ἑπομένην, 5ην Ἰουλίου, ἤρχισε πάλιν τὴν δρᾶσίν του τὸ τουρκικὸν πυροβολικόν. Αἱ βόμβαι κυρίως ἐθέριζαν τὴν παραλίαν, χωρὶς ἐν τούτοις νὰ θίξουν τὰ σώματα τῶν Σαμίων ποὺ ἦσαν τοποθετημένα εἰς ἀσφαλεῖς θέσεις. Ἀλλὰ ὁ κανονιοβολισμὸς ἦτο σφοδρότερος πρὸς τὸν παλαιὸν λιμένα, τὸ Τηγάνι, πρὸ τοῦ ὁποίου εἶχαν παραταχθῆ δώδεκα πλοῖα. Ἔξαφνα πολλαὶ λέμβοι καὶ πλοιάρια ἀπεσπάσθησαν ἀπὸ αὐτὰ τὰ πλοῖα μὲ πλῆθος στρατιωτῶν. Ὁ Καρᾶ-Ἀλῆς εἶχεν ἀλλάξει τὸ σημεῖον τῆς ἀποβάσεως. Οἱ Σάμιοι δὲν ἐπερίμεναν ἀπόβασιν ἐκεῖ καὶ ἡ τουρκικὴ ἐκείνη ἐνέργεια ὑπῆρξε δι' αὐτοὺς αἰφνιδιαστική. Δὲν εἶχαν ἄλλως τε τόσην δύναμιν ὥστε νὰ κατέχουν ἰσχυρῶς ὅλην τὴν ἀκτὴν τὴν εὑρισκομένην ἀπέναντι τῶν τουρκικῶν πλοίων. Τριακόσιοι Τοῦρκοι ἀπεβιβάσθησαν εἰς τὴν Ἁγίαν Παρασκευὴν παρὰ τὸν πορθμόν. Εὑρίσκοντο ἐκεῖ ὁ ὑποχιλίαρχος Γιάννης καὶ ὁ Χριστόδουλος Παρμαησίδης μὲ ἐλαχίστους ἄνδρας καὶ ἐδέχθησαν τοὺς Τούρκους μὲ πυροβολισμούς, ἀλλὰ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀποσοβήσουν τὴν ἀπόβασιν τόσον ὀλίγα τουφέκια. Οἱ Σάμιοι αὐτοὶ ἔσπευσαν ἀμέσως νὰ εἰδοποιήσουν τὸν πλησιέστερα τῶν ἄλλων εὑρισκόμενον Σταμάτην Γεωργιάδην. Τὸ γεγονὸς διεδόθη τὴν ὥραν ποὺ ἐγίνετο λιτανεία μὲ τοὺς ἱερεῖς φοροῦντας τὰ ἄμφιά των καὶ περιφέροντας εἰς τοὺς δρόμους τῆς πόλεως τὰς ἁγίας εἰκόνας μὲ δεήσεις νὰ σώσῃ ὁ Θεὸς τὴν πατρίδα των.

Τὰ πράγματα ἦσαν ἐξαιρετικῶς δύσκολα διὰ τὸν στρατόν, διότι ἡ μετακίνησις πρὸς τὸ νέον σημεῖον τῆς ἀποβάσεως, ἐκινδύνευε ν' ἀπογυμνώσῃ τὴν ἄλλην παραλίαν ὅπου ἦτο πιθανὴ ἄλλη ἀπόβασις. Ἡ τύχη τῆς Σάμου ἐξηρτᾶτο ἀπὸ τὴν ἐπιτυχῆ κίνησιν μιᾶς στιγμῆς. Ὅταν ἀνηγγέλθη εἰς τὸν Γεωργιάδην ἡ ἀπόβασις ἐκείνη εἰς τὴν Ἁγίαν Παρασκευὴν εὑρίσκετο μαζί του ὁ Κρητικὸς Χατζῆ-Γιώργης ἀπὸ τὸ Μουρὶ τῶν Σφακιῶν μὲ ἄλλους εἰκοσιτέσσαρας Κρητικοὺς γνωστοὺς εἰς τὴν Σάμον διὰ τὴν παλληκαριά των. Ὁ Χατζῆ-Γιώργης συνέστησεν εἰς τὸν Γεωργιάδην νὰ γίνῃ ἐπίθεσις κατὰ τῶν Τούρκων τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς πρὶν ἀποβιβασθοῦν καὶ ἄλλοι. Καὶ πράγματι ὥρμησαν καὶ οἱ δύο κατὰ τῶν ἀποβιβασθέντων, ὁ Γεωργιάδης μὲ τοὺς ὀλίγους Σαμίους ποὺ ἔτυχαν κοντά του καὶ ὁ Χατζῆ-Γιώργης μὲ τοὺς Κρητικούς. Μαζί τους ἄρχισαν νὰ τρέχουν καὶ ἄλλοι.

Ἡ ἐπίθεσις ὑπῆρξε κεραυνοβόλος. Ἐντὸς ὀλίγου οἱ Τοῦρκοι ἐκεῖνοι ἐφονεύθησαν ὅλοι. Ἄλλοι κατεκόπησαν ἀπὸ τοὺς Σαμίους καὶ τοὺς Κρητικοὺς καὶ ἄλλοι ἐπνίγησαν ἐνῷ προσπαθοῦσαν νὰ φθάσουν διὰ μέσου τῶν νερῶν εἰς τὰ πλοιάρια ποὺ τοὺς ἔφεραν. Δεκατρεῖς μόνον κατώρθωσαν κατ' ἀρχὰς νὰ προφυλαχθοῦν εἰς μίαν σπηλιάν, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἐνῷ ἐπιχειροῦσαν νὰ ἐπιβιβασθοῦν εἰς μίαν βάρκαν ἐφονεύθησαν καὶ αὐτοί. Ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας ἐφονεύθησαν τέσσαρες καὶ ἐπληγώθησαν μερικοί. Ἡ Σάμος εἶχε σωθῆ.

Ὁ Τοῦρκος ναύαρχος διέταξε τότε γενικὸν κανονιοβολισμὸν κατὰ τῆς πόλεως, σφοδρότερον αὐτὴν τὴν φοράν. Εἰς διάστημα τριῶν ὡρῶν χίλιαι ἑξακόσιαι βόμβαι ἐξετινάχθησαν ἀπὸ τὰ στόμια τῶν τουρκικῶν πυροβόλων, ἀλλ' ἡ ἀπειρία τῶν Τούρκων πυροβολητῶν ἔσωσε τὴν πόλιν διότι αἱ βόμβαι ἔπεφταν μακράν. Σαράντα πλοιάρια τότε γεμάτα ἀπὸ Τούρκους στρατιώτας καὶ ναύτας ἐξεκίνησαν διὰ τὴν ἀκτὴν τῆς Σάμου. Ἡ εὐθυβολία τῶν πέντε κανονιῶν τοῦ Γεωργιάδη καὶ τῶν ὅπλων τῶν ἀνδρῶν του ἀπέτρεψαν καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν τὸν κίνδυνον τῆς ἀποβάσεως. Καὶ τὸ τελευταῖον αὐτὸ ἀποβατικὸν σῶμα, ἔπειτα ἀπὸ πολλὰς ζημίας ἐπέστρεψεν εἰς τὰ πλοῖα μὲ μεγάλην φθοράν.

Τότε ὁ Καρᾶ-Ἀλῆς μαινόμενος προέβη εἰς τὴν μόνην ἐκδίκησιν ποὺ ἠδύνατο νὰ κάμῃ κατὰ τῶν Σαμίων. Διέταξε νὰ ἀλείψουν μὲ κατράμι τοὺς δύο υἱοὺς τοῦ Σαμίου πλοιάρχου ποὺ εἶχεν αἰχμαλωτίσει κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ κατάπλου του πρὸ τῆς Σάμου, ἐκρέμασε τὰ ἀτυχῆ παιδιὰ ἀπὸ τὰ πόδια ἀπὸ τὸ κατάρτι τῆς ναυαρχίδος διὰ νὰ γίνῃ θεατὴ ἡ πρᾶξις αὐτὴ τῶν ἀντιποίνων ἀπὸ τὴν παραλίαν καὶ τὰ ἔκαυσε. Αὐτὴ ἡ ἀπάνθρωπος ἀνανδρία ὑπῆρξε τὸ μόνον κατόρθωμα ἑνὸς στόλου ὁλοκλήρου ἀπέναντι μιᾶς φούχτας ἡρωϊκῶν Σαμίων.

Δ. Α. ΚΟΚΚΙΝΟΣ

ΑΥΡΙΟΝ : Ὁ ἑλληνικὸς στόλος πλέει πρὸς τὴν Σάμον.

Εἰς τὴν ἡρωϊκὴν Μεγαλόνησον

Αἱ ἑορταὶ τοῦ Ἀρκαδίου

Τοῦ ἀπεσταλμένου συντάκτου μας

Καιροῦ ἐπιτρέποντος καὶ τοῦ κ. Δαμβέργη εὐδοκοῦντος, τὴν Παρασκευὴν τὸ ἀπόγευμα ἐπεβιβάσθημεν τοῦ καταδρομικοῦ «Ἔλλη», ὁμοῦ μετὰ τῶν ἐπισήμων ἐχόντων ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, τούτου δὲ ἔχοντος ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του τὸν.. σκοῦφον του καὶ ζωγραφιὰν σοβαροῦ μειδιάματος ἐπὶ τῶν χειλέων. Ἀκολουθεῖ καὶ κάποιος ζωγράφος, Κρὴς τὴν καταγωγὴν καὶ τὴν διάλεκτον, ἀντὶ τοῦ ἄλλου ἀξυρίστου Κρητός, ὅστις ἀκολουθεῖ τὸν κύριον Πρόεδρον παντοῦ καὶ πάντοτε, ἀκόμη καὶ εἰς τὰς φωτογραφίας.

Κατ' ἀρχὰς διαδίδεται ὅτι δὲν ὑπάρχουν θέσεις διὰ τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου, τοῦτο δὲ μᾶς παρηγορεῖ, διότι εἴχομεν μάθει ὅτι ἐπρόκειτο νὰ φιλοξενηθῶμεν εἰς τὰ διαμερίσματα τῶν ναυτῶν, τὰ ὁποῖα ἀσφαλῶς θὰ ἦσαν ὀλιγώτερον εὐχάριστα ἀπὸ ἕνα ὁλονύκτιον ρεμβασμὸν μεταξὺ θαλάσσης καὶ σελήνης. Εὐτυχῶς ὅμως ἕνας ἀξιωματικὸς μὲ ἀρκετὰ τυπικήν, λόγῳ τῶν περιστάσεων, ἀβρότητα μᾶς πλησιάζει καὶ μᾶς πληροφορεῖ ὅτι μηδενὸς ἀσθενοῦς ὑπάρχοντος ἐν τῷ νοσοκομείῳ τοῦ πλοίου, θὰ κατακλιθῶμεν ἐκεῖ. Ἡ εἴδησις αὐτή, μὴ σημειωθεῖσα εἰς τὰ δημοσιογραφικά μας καρνέ, μᾶς μετέβαλε πάραυτα εἰς πολὺ εὐτυχεῖς θνητούς. Δι' ὃ καὶ προσεφέραμεν εἰς τὸν ἀξιωματικὸν σιγάρα καὶ καραμέλλες, τὰς ὁποίας ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ εἷς συνάδελφος. Ταυτοχρόνως ἡ φιλαρμονικὴ τοῦ πλοίου ἀνέκρουσε μετά τινων ἐκκωφαντικῶν φάλτσων τὴν «Ριρίκα», ὁ ἦχος τῆς ὁποίας ἀπώθει γοργῶς τὸ σκάφος πρὸς τὸ πέλαγος...

Τὸ Ἡρῷον τοῦ Ἀρκαδίου

Καιρός, οὐρανὸς καὶ σελήνη θαῦμα. Φυσιογνωμίαι μᾶλλον σοβαραὶ ἀκόμη, ἀλλὰ ρωμαντισμὸς ἄφθονος. Ὁ ποιητὴς συνάδελφος ζωγραφίζει μὲ στίχους τὸν φλοῖσβον τῆς ἕλικος τοῦ πλοίου, διότι κατόπιν μακρᾶς ἐρεύνης μὲ τὸν μονύελον οὐδαμοῦ ἀνεκάλυψεν ἄλλο κῦμα πλὴν αὐτοῦ καὶ τοῦ κύματος τῶν ἐμπνεύσεών του.

Ὁ κύριος Πρόεδρος ἀναπαύεται ἐπὶ μαλακοῦ καθίσματος, ἀκούων διαφόρους θεωρίας καὶ κρίσεις περὶ Γκρέκο, διατυπουμένας ὑπὸ τοῦ Κρητὸς ζωγράφου. Τὸν ἔχουν πλησιάσει καί τινες ἄλλοι, οἱ βουλευταὶ Ρεθύμνης, ὁ καθηγητὴς κ. Χατζιδάκις, ὁ στρατηγὸς κ. Ταρσούλης καὶ ὁ κ. Γύπαρης. Καὶ ὁ ζωγράφος ὁμιλεῖ ἀκόμη περὶ Γκρέκο, μέχρις ὅτου κάποιος τὸν παρακαλεῖ νὰ τοῦ κατασκευάσῃ τὸ σκίτσο του. Ὁ ζωγράφος δέχεται πολὺ εὐχαρίστως. Μετὰ μίαν ὥραν, κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὁποίας ὁ μὲν κύριος Πρόεδρος ἔχει ἀποσυρθῆ μὲ τρόπον, ὁ δὲ ποζάρων ἔχει ἀποκοιμηθῆ, ὁ ζωγράφος ἐρωτᾷ: «Δὲν βρίσκετε πῶς εἶναι ὁ κύριος Δαμβέργης αὐτός ; Καὶ ὅλοι εὕρομεν ὅτι ὄντως ὁ κ. Δαμβέργης, παλαιὸς ἐργάτης τοῦ Τύπου, εἶχεν ἀποτυπωθῆ κοιμώμενος, ὡς ἡ Κοιμωμένη τοῦ Χαλεπᾶ, κατά τινα ἔκδοσιν ἀστειολόγου συμπλωτῆρος.

⁂

Κατὰ τὴν ἄφιξιν τῆς «Ἔλλης» εἰς Ρέθυμνον, ἀνῆλθον ἐπὶ τοῦ πλοίου καὶ ἐχαιρέτησαν τὸν κ. Βενιζέλον καὶ τοὺς λοιποὺς ἐπισήμους ὁ Γενικὸς Διοικητὴς Κρήτης κ. Κατεχάκης, ὁ νομάρχης Ρεθύμνης κ. Σταματίου, ὁ δήμαρχος κ. Πετυχάκης, οἱ βουλευταὶ κ. κ. Σκουλᾶς καὶ Ἀσκούτσης καὶ αἱ λοιπαὶ ἀρχαὶ τῆς πόλεως. Ἔξω, εἰς τὴν προκυμαίαν, διεκρίνοντο τὰ πλήθη συνωθούμενα, καθ' ὅλην της τὴν ἔκτασιν. Μετ' ὀλίγον τρεῖς βενζινάκατοι μετέφερον τοὺς ἐπισήμους εἰς τὸ Ρέθυμνον. Ἐκεῖ, ἀπὸ τῆς προκυμαίας μέχρι τοῦ Δημαρχείου, ὑπῆρχε μία μεγαλοπρεπὴς παράταξις ἀπὸ τοὺς ἐπιζῶντας δέκα παλαιοὺς ἀγωνιστάς, γέροντας, βέβαια, ἀλλὰ φέροντας τὰς στολάς των καὶ τὰ ὅπλα των τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, καὶ εὐσταλεῖς ἀκόμη, μία τιμητικὴ φρουρὰ διακοσίων περίπου νέων μὲ τὰς στολὰς τῆς Κρήτης, οἱ πρόσκοποι, οἱ μαθηταὶ τῶν σχολείων, τὸ πρότυπον τάγμα εὐζώνων, ἀνάμεσα τῶν ὁποίων διῆλθον οἱ ἐπίσημοι μεταβάντες εἰς τὸ Δημαρχεῖον. Μετ' ὀλίγον, κάτωθεν τοῦ ἐξώστου τοῦ Δημαρχείου, ὅπου ἵσταντο οἱ ἐπίσημοι, ἐγένετο ἡ παρέλασις τῶν ἀποτελεσάντων τὴν παράταξιν. Τὴν 9.30΄ δι' αὐτοκινήτων κατηυθύνθησαν εἰς Ἀμνάτον. Εἰς τὰς ὁδοὺς ἀπὸ Ρεθύμνου μέχρις Ἀμνάτου, εἶχον τοποθετηθῆ ἁψῖδες μὲ ἐπιγραφὰς «Καλῶς ὡρίσατε» καὶ μὲ φωτογραφίας τῶν ἡρώων τῶν πεσόντων εἰς τοὺς ἀγῶνας τῆς Κρήτης, τοὺς δὲ ἐξώστας καὶ τὰς θύρας τῶν οἰκιῶν εἶχον στολίσει αἱ γυναῖκες μὲ ἄνθη καὶ μὲ τάπητας. Εἰς Ἀμνάτον ἀνέμενον ὑπερεκατὸ ἡμίονοι καὶ ὄνοι, ἐφ' ὧν ἐπεβιβάσθησαν πάντες, προκειμένου νὰ διανύσουν μίαν ἀπόστασιν ἡμισείας ὥρας περίπου μέχρι τῆς Μονῆς τοῦ Ἀρκαδίου, ὅπου ἐγένετο ἡ ἀνατίναξις τῆς πυριταδαποθήκης κατὰ τὸ 1866. Ἡ τοποθεσία ἀπὸ τοῦ Ἀμνάτου καὶ πέραν εἶναι, ὡς λέγουν, μία ἀπὸ τὰς ὡραιοτέρας τῆς Κρήτης. Ἕνα μονοπάτι στενό, τόσον ὥστε εἰς ὀλίγα σημεῖα νὰ δύνανται νὰ βαδίσουν δύο ἄνθρωποι, ἔχον δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ἀπόκρημνα βουνὰ καὶ εἰς τὸ μέσον μίαν χαράδραν. Ἡ πομπὴ προχωρεῖ μὲ προσοχήν. Ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν, ἕνα παραπάτημα ἠμπορεῖ νὰ στοιχίσῃ τὴν ζωήν. Μετὰ ἡμισείας περίπου ὥρας πορείαν διακρίνεται εἰς τὸ βάθος τὸ λευκὸν μνημεῖον τῶν ἡρώων, εὑρισκόμενον παρὰ τὴν μονὴν τοῦ Ἀρκαδίου, ἐκεῖ ὅπου ἐγένετο τὸ ὁλοκαύτωμα. Ἅμα τῇ ἀφίξει μας, οἱ χωρικοί, οἱ ὁποῖοι ἔχουν συρρεύσει ἀπὸ τῆς πρωΐας, ἐκρήγνυνται εἰς ζωηρὰς ἐπευφημίας. Ὁ κ. Βενιζέλος ὁδηγεῖται εἰς τὰ διαμερίσματα τοῦ φρουρίου, τὰ μεταβληθέντα τώρα εἰς εἰρηνικὰ κελλία καλογήρων, καὶ ἐπισκέπτεται τὴν ἱστορικὴν πυριτιδαποθήκην, ἐνῷ ἡ μουσικὴ ἀνακρούει διάφορα ἐμβατήρια, μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς δοξολογίας, εἰς τὴν ὁποίαν παρέστη ὁλόκληρος σχεδὸν ὁ κλῆρος Ρεθύμνης, οἱ μοναχοὶ ὡπλισμένοι καὶ μὲ στολὴν κρητικήν, μὲ μόνην διαφορὰν ὅτι ἀντὶ τοῦ συνήθους καλύμματος τῆς κεφαλῆς τῆς κρητικῆς στολῆς ἔφερον τὸ κάλυμμα τοῦ μοναχοῦ. Μετὰ τὴν δοξολογίαν, ἡγουμένου τοῦ ἐπισκόπου Ρεθύμνης καὶ Μυλοποτάμου κ. Τιμοθέου, οἱ ἐπίσημοι κατηυθύνθησαν εἰς τὸ μνημεῖον, παρὰ τὸ ὁποῖον εἶχε στηθῆ ἐξέδρα. Ἐπὶ ταύτης ἀνῆλθον οἱ ἐπίσημοι, ὁ δὲ ἐπίσκοπος ἐξεφώνησε μακρὸν λόγον, ἀναμνησθεὶς τῆς αἱματηρᾶς ἱστορίας τοῦ μέρους ἐκείνου, μετὰ δὲ τὸ πέρας ταύτης ἐρρίφθησαν τιμητικαὶ βολαὶ ὑπὸ τοῦ τμήματος τῆς πεδινῆς πυροβολαρχίας, ἐνῷ ἡ μουσικὴ ἀνέκρουε τὸν Ἐθνικὸν Ὕμνον.

Τὸ παρατεθὲν γεῦμα ἀπετελεῖτο μόνον ἀπὸ ἀρνὶ τῆς σούβλας, χωρὶς τίποτε ἄλλο, οὔτε ποικιλίας πλουσίων γευμάτων, οὔτε κἂν ἄνθη ἐπὶ τῆς τραπέζης. Μέσα εἰς μίαν σκοτεινὴν σχεδὸν αἴθουσαν τοῦ φρουρίου, ἐτοποθετήθησαν μερικὰ ἄνισα τραπέζια, μερικοὶ πάγκοι καὶ τίποτε ἄλλο. Ἦτο ἓν ἀπὸ τὰ φυσικώτερα θεάματα τῆς ἡμέρας, ποὺ ἴσως ἡ μόνη παραφωνία ὑπῆρξαν αἱ προπόσεις.

Τὸ ἀπόγευμα ἡ πομπὴ ἀνεχώρησε μετὰ πολλὰ μικροεπεισόδια διαφόρων, οἱ ὁποῖοι «ἔχασαν τὸν γάϊδαρό τους» εἰς Ἀμνάτον, ὅπου καὶ πάλιν μετά τινα τοιαῦτα περὶ τὰ αὐτοκίνητα τὴν φορὰν αὐτήν, ἐπανῆλθεν εἰς Ρέθυμνον.

Τὴν 9ην ἑσπερινὴν εἰς τὸ θέατρον τοῦ Ρεθύμνου ἐδίδετο μία καλλιτεχνικὴ προεσπερίς. Κρητικοὶ χοροὶ καὶ ἕνα δραμάτιον τοῦ νεαροῦ συγγραφέως κ. Φρέρη «Μπροστὰ στὸ θάνατο», ποὺ τὸ ὑπεδύθησαν μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι τοῦ Γυμνασίου. Κατώρθωσαν αὐτὰ τὰ παιδιὰ νὰ κάμουν νὰ δακρύσῃ ὁλόκληρος σχεδὸν ἡ πλατεῖα, μηδὲ τοῦ κ. Βενιζέλου ἐξαιρουμένου, ὁ ὁποῖος ἐπανειλημμένως ἐθεάθη σκουπίζων ἐντέχνως διὰ τοῦ δακτύλου του τοὺς ὑγρανθέντας ὀφθαλμούς του. Πολλοὶ θίασοι τῆς πρωτευούσης ἀσφαλῶς θὰ ἐζήλευαν μίαν τοιαύτην ἐπιτυχίαν. Εἰς μίαν σκηνήν, ὅπου τὰ γυναικόπαιδα ἔπρεπε νὰ κλαύσουν πράγματι, τὰ μικρὰ τοὐλάχιστον, βλέποντα τὴν πρωταγωνίστριαν νὰ θρηνῇ καὶ νὰ μυρολογῇ τὸν φονευθέντα μνηστῆρα της, ἔμπηξαν ἔντρομα τὶς φωνές... Τί ὡραιότερον αὐτοῦ, εἰς μίαν σκηνὴν ὀλίγων λεπτῶν πρὸ τῆς ἀνατινάξεως τῆς πυριτιδαποθήκης, διότι περὶ τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς ἐπρόκειτο.

Εἰς τὰς 11 παρετέθη γεῦμα εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Λέσχην, μεθ' ὅ, μέσῳ πυκνῶν πυροτεχνημάτων καὶ ἐκπυρσοκροτήσεων, ἡ ἀτμάκατος μᾶς μετέφερεν ἐπὶ τῆς «Ἔλλης» διὰ νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὸν Πειραιᾶ.

Σ. Μ.

Α. Α. Πιεναορ

Ἱστορία μιᾶς οἰκογενείας λεόντων

Ἡ ζωὴ τῶν θηρίων εἰς τὰ βάθη τῆς Ἀφρικῆς

2ον

Ἡ ἀνακάλυψις αὐτὴ ἐνέπνευσεν εἰς τὴν σεβασμίαν κεφαλὴν τοῦ Μανχὰρ μίαν ἰδέαν, τὴν ὁποίαν ἐπανέφερεν ἐκ νέου ἀμέσως ἡ ἀπρόοπτος ἐκείνη συνάντησίς των: ἕνα νεαρὸ ζευγαράκι, ὡς αὐτό, ἦταν ὅ,τι ἀκριβῶς τοῦ ἐχρειάζετο. Πράγματι, συχνά, τὸν τελευταῖον αὐτὸν καιρόν, εἶχεν ἀντιληφθῆ, ὅτι τὰ δόντια του δὲν ἦσαν πλέον καὶ πολὺ κοφτερά. Ὁ δὲ γηραιὸς σύντροφός του εὑρίσκετο εἰς τὴν αὐτὴν καὶ ἐκεῖνος κατάστασιν.. Ἐκτὸς τούτου ἡ συντρόφισσά του ἠναγκάσθη κατὰ τὰς τελευταίας αὐτὰς ἑβδομάδας νὰ ἀσχοληθῇ μὲ τὰ τρία λεονταράκια καὶ ἔτσι ἦτο ὑποχρεωμένος νὰ στερηθῇ τῆς συνδρομῆς της. Διὰ τοῦτο, κέρδος ἦτο μᾶλλον νὰ παραλάβουν εἰς τὸν ὅμιλόν των καὶ τοὺς δύο αὐτοὺς ἐθελοντάς.

Τὸ νεαρὸ ζευγαράκι ἡτοιμάζετο νὰ ριφθῇ εἰς τὸ κορόνγκο, ὅταν ἐπρόβαλεν ὁ μικρὸς ὅμιλος τῶν λεόντων. Ἡ θηλυκιὰ ἐκάθησε καὶ τὸ ταίρι της — εὐγενικὸ λεοντάρι μὲ ἀργυρόφαιον χαίτην — ἐτοποθετήθη ἔμπροσθέν της εἰς στάσιν ἀνίας. Τὰ μισοκατεβασμένα αὐτιά του καὶ ἡ φούντα τῆς οὐρᾶς του, ἡ ὁποία ἐκτυποῦσε δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τὸν ἀέρα, ἐξέφραζαν τὴν δυσαρέσκειάν του. Καὶ δὲν ἦτο ἄνευ λόγου δυσηρεστημένος, διότι οἱ μυκηθμοὶ τῶν ἄλλων λεόντων ἔτρεψαν πρὸ ὀλίγου εἰς φυγὴν μίαν θαυμασίαν ἀντιλόπην, ἡ ὁποία ἔβοσκεν εἰς τὸ βουνὸν μαζὶ μὲ τὸ μικρό της. Ἡ εὐκαιρία νὰ ἀκολουθήσουν τὰ ἴχνη της ἦτο μοναδική! Καὶ τώρα θὰ ἐχρειάζετο ἴσως νὰ κυνηγοῦν ὅλην τὴν νύκτα ὅπως συλλάβουν κανένα θήραμα εἰς τὴν πεδιάδα!

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐπρόβαλεν ὁ γηραιὸς Μανχάρ, μαῦρος καὶ τρομαγμένος μέσα εἰς τὸ σούρουπο, προχωρῶν ἀργὰ ἐπὶ τῆς ἄμμου πρὸς τὸ μέρος τοῦ νεαροῦ λέοντος. Τὸ κορμί του ἦτο πολὺ βαρύτερον, καὶ ἡ φουντωμένη χαίτη του ποὺ ἐσκέπαζε τὰ ἐμπροστινά του πόδια προεκάλει ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν, ἡ ὁποία ἔγινεν αἰσθητὴ εἰς ὅλην τὴν στάσιν τοῦ νεαροῦ θηρίου. Ἐξ ἄλλου, ἡ ὑπερήφανος κορμοστασιὰ τοῦ Μανχὰρ ἐπρόδιδε τοιαύτην πεποίθησιν εἰς τὰς ἰδίας του δυνάμεις, ὥστε ὁ νεαρὸς λεοντιδεὺς ἐγαλήνευσεν ὡς ἐξ ἐνστίκτου. Ὁ Μανχάρ, συνηθισμένος ἀπὸ χρόνου μακροῦ νὰ ἀσκῇ ἀπόλυτον ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ἰδίων του περιοχῶν κυνηγιοῦ, καὶ νὰ ὑπακούεται ἀπὸ τοὺς ἄλλους λέοντας, οἱ ὁποῖοι συχνὰ ἐθήρευον ὑπὸ τὰς διαταγάς του, εὕρισκε πολὺ ἀπρόοπτον καὶ παράδοξον τὴν στάσιν τοῦ νεοφερμένου. Ὡς τόσον, ἐπεθύμει νὰ ἔλθῃ εἰς συμβιβασμόν, καὶ μόνον ἡ καμπουριασμένη ράχη του καὶ ἡ μαζευμένη οὐρά του ἔδειχναν ὅτι δυνατὸν ἀπὸ τῆς μιᾶς στιγμῆς εἰς τὴν ἄλλην νὰ ξεσπάσῃ ἡ ἀγρία ὀργή του.

Κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ αἱ δύο λέαιναι ἐκάθησαν ἀναμένουσαι τὰ ἀποτελέσματα τῆς συνεντεύξεως, ὁ δὲ Κραγμανετγῆ, συνηθισμένος νὰ ὑποστηρίζῃ πάντοτε τὸν σύντροφόν του, ἐξηκολούθει νὰ πλησιάζῃ. Τὰ τρία λεονταράκια, καθισμένα ἐν κύκλῳ, ἔρριπτον βλέμματα ἐκπλήξεως τὸ ἕνα πρὸς τὸ ἄλλο, ξαφνισμένα ἀπὸ τὴν σοβαρότητα τῆς ἐπισήμου αὐτῆς τελετῆς.

Καὶ ἔτσι ἔγινεν ἡ εἴσοδός των εἰς τὴν λεόντειον κοινωνίαν.

Οἱ δύο λέοντες, χωρὶς νὰ κυτταχθοῦν εἰς τὰ μάτια, ἐτρίφθησαν ὁ ἕνας εἰς τὸν ἄλλον, ὀσφραινόμενοι δυσπίστως ἀλλήλους. Καὶ ὅταν ὁ Μανχάρ, βγάζοντας ἕνα φιλικὸν «οὔμφ!», ἐπανῆλθε πάλιν ὅπως τριφθῇ ἐπὶ τοῦ ἄλλου, ὁ νεαρὸς λέων κατεκτήθη ἐντελῶς. Ὁ Κραγμανετγῆ ἐξετέλεσε τὸ αὐτὸ τυπικὸν χαιρέτισμα, κάπως ταχύτερα ὅμως, ἐνῷ ὁ Μανχὰρ ἀπεμακρύνετο. Ἀφοῦ ὠσφράνθησαν καὶ αἱ κυρίαι τοὺς νεήλυδας, αἱ συστάσεις ἔληξαν. Ὄχι ἐντελῶς ὅμως. Τὰ τρία λεονταράκια δὲν εἶχον καμμίαν διάθεσιν νὰ παραιτηθοῦν τοῦ πρωτοκόλλου. Αἱ ἀνιχνεύσεις των ὑπῆρξαν πολὺ πληρέστεραι, καὶ ἂν δὲν ἔχανε τὴν ὑπομονήν του τὸ νεαρὸν ζευγαράκι, ἢ ἂν δὲν εἶχον ἤδη ἀποχωρήσει τρέχοντας τὰ ἄλλα λεοντάρια, ἡ ὄσφρησις θὰ ἠδύνατο νὰ διαρκέσῃ ὁλόκληρον τὴν νύκτα. Τὸ ὕφος των, καθὼς ἔτρεχον καὶ αὐτὰ διὰ νὰ φθάσουν τοὺς μεγάλους λέοντας, ἔδειχνεν, ὅτι ἦσαν περισσότερον ἱκανοποιημένα ἀπὸ τὸν ἑαυτόν των παρὰ ἀπὸ τοὺς νέους φίλους των, καὶ ὅτι ἤρχιζαν πλέον νὰ ἐννοοῦν ποία τιμὴ ἦτο δι' αὐτὰ ν' ἀνήκουν εἰς ἕνα κοπάδι τόσο σπουδαῖον. Ἐννέα λεοντάρια! Πράγματι, ἡ δύναμις αὐτὴ ἦτο ἀξιοσέβαστος!

Ὁ Μανχὰρ διέταξε στάσιν κάτω ἀπὸ γιγαντιαίαν μιμόζαν. Εὑρίσκοντο ἀκόμη ἐκεῖ τὰ σκόρπια κόκκαλα μιᾶς καμηλοπαρδάλεως, τὴν ὁποίαν εἶχον φονεύσει τὴν περασμένην ἑβδομάδα. Τὸ δυστυχὲς ἐκεῖνο πλάσμα εἶχε προχωρήσει πολὺ μέσα εἰς τὰς λόχμας, καὶ ὅταν ἐξημέρωσε, εἶχε καταδιωχθῆ ἕως ἐκεῖ ἀπὸ τὰ θηρία. Ὁλόγυρα τὸ γρασίδι ἦτο πατημένο ἀπὸ τὰ πόδια τῶν λεονταριῶν.

«Τί θαυμάσιο τσιμπούσι εἴχαμε ἐδῶ!» ἐσκέπτοντο τὰ λιοντάρια, ἐνῷ περιέφερον τὰ ρύγχη των γύρω ἀπὸ τὰ κόκκαλα.

Ἐπροχώρησαν ἐπὶ τῆς ἄμμου τοῦ ρυακιοῦ, ἔπειτα εἰσεχώρησαν ὑπὸ τὴν πυκνὴν σκιὰν τῶν μεγαλυτέρων δένδρων καὶ τῶν θάμνων, ποὺ διεδέχοντο τώρα τὰ μοναχικὰ δένδρα καὶ τοὺς χαμηλοὺς θάμνους τῶν γυμνῶν μᾶλλον πλαγιῶν. Ἐξαφνα, ἕνας θόρυβος! Ὁ Μανχὰρ ἔφθασεν εἰς τὴν καμπὴν τοῦ ρυακιοῦ, καὶ δύο ρινόκεροι ἐπρόβαλαν ἐνώπιόν του ἀνάμεσα εἰς τὸ ὑψηλὸ χορτάρι. Ὁ ἀρχηγὸς ἐγνώριζε πολὺ καλὰ τὸν μονόχνωτον χαρακτῆρα τῶν γιγάντων αὐτῶν τοῦ δάσους. Ὡς ἐκ τούτου ἐπροτίμησε νὰ κάμῃ γῦρον μεγαλύτερον, καὶ ἐσκαρφάλωσε τὴν ὄχθην.

Ἐμπρός των ἠνοίγετο τὸ «βέλδ». Ἡ εὐρεῖα κοιλὰς ἡπλοῦτο μεταξὺ τῶν αὐχένων τῶν χαμηλῶν βουνῶν μέχρι τῆς λίμνης, ὅπου τὰ πάντα ἦσαν τώρα βυθισμένα εἰς βαθὺ σκοτάδι. Τὸ σούρουπο, τὸ διεδέχθη ἡ νύξ. Τὸ φεγγάρι εἶχεν ἀνατείλει ἤδη καὶ ἐκρύπτετο, πίσω ἀπὸ πυκνὰ νέφη, εἰς τὴν ἄκραν τοῦ ὁρίζοντος. Ἀφοῦ ἠκολούθησαν τὴν ὄχθην ἐπὶ ἑκατὸν περίπου μέτρα, ἐπανεῦρον τὸ μονοπάτι, ἀπὸ ὅπου ἐξήρχοντο συνήθως, καὶ ὁ Μανχὰρ ἐστράφη πρὸς τ' ἀριστερά, κατευθυνόμενος πρὸς τὴν πεδιάδα. Οἱ ἄλλοι τὸν ἠκολούθουν μὲ ἐξαιρετικὸν ζῆλον. Τὸ κυνῆγι θὰ ἤρχιζε τώρα γιὰ καλά.

Εἰς ἕνα γυμνὸν ὕψωμα, ὄχι μακρυὰ ἀπὸ τὸ ρυάκι, εὑρίσκετο μία μεγάλη ἀντιλόπη ὁλομόναχη. Εἶχε παύσει νὰ βόσκῃ καὶ παρετήρει τὸ μικρὸ κοπάδι τῶν λεόντων μὲ ἀδιαφορίαν, ἡ ὁποία ἀπεδείκνυεν ὅτι τοὺς ἀνέμενε. Δὲν ἦταν βεβαίως ἀπόψε ἡ πρώτη βραδυὰ κατὰ τὴν ὁποίαν ἔβλεπε τοὺς ἤσκιους αὐτοὺς νὰ γλυστροῦν ὡς φαντάσματα πρὸς τὰς πεδιάδας. Ἦτο δι' αὐτὴν κανὼν ἀπαράβατος νὰ ἐποπτεύῃ ὁλόγυρα, ἀναμένουσα τὴν ἄφιξίν των, μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου. Οἱ λέοντες πάλιν, ἀπὸ τὸ μέρος των, δὲν τὴν ἐπρόσεχαν καθόλου. Ἀπὸ πολλοῦ εἶχον ἐννοήσει, ὅτι ἦτο ἀδύνατον νὰ τὴν καταλάβουν ἐξ ἀπίνης. Ἡ ἀντιλόπη αὐτή, ἤρχετο κάθε βράδυ εἰς τὸ ἴδιον μέρος, διότι ἀρσενικὴ καὶ ἡλικιωμένη καθὼς ἦτο, εἶχε συνήθειαν νὰ καταφεύγῃ πάντοτε εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον.

Ἀπὸ τὴν πεδιάδα ἠκούοντο οἱ χρεμετισμοὶ τῶν ζέβρων. Ὁ γηραιὸς ἀρχηγὸς ἐπορεύθη λοιπὸν φυσικὰ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ἐκείνην. Ἤρχισε νὰ τρέχῃ πρὸς τὰ δεξιά, ἀκολούθως ἔκαμε μεγάλην βόλταν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ πλησιάσῃ ἔχων τὸν ἄνεμον κατὰ μέτωπον.

Ἡ σελήνη ἐνεφανίσθη αἰφνιδίως καὶ ἐπλημμύρισε τὸν κάμπον μὲ μαγευτικὸν φῶς. Οἱ μαῦροι κορμοὶ τῶν γιγαντιαίων ἀκανθῶν διεγράφησαν ζωηρότερον καὶ πανταχοῦ ἔγιναν ὁρατὰ διάφορα πράγματα: μυρμηκοφωλεαὶ ἢ μικροὶ θάμνοι, ἀκόμη καὶ ἀγρίμια. Ὅλα αὐτὰ ἦτο ἀνάγκη νὰ τὰ προσέξουν οἱ λέοντες. Ἡ φυγὴ ἑνὸς ζαρκαδιοῦ, καταληφθέντος ἐξ ἀπίνης, ἠδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ ὡς εἰδοποίησις εἰς ὅλα τὰ ὑπόλοιπα ἀγρίμια, καὶ τὸ γεγονὸς αὐτὸ θὰ ἠλάττωνε σημαντικῶς τὰς ἐλπίδας ἐπιτυχίας τοῦ κυνηγιοῦ των. Καὶ πράγματι, ὁ Μανχὰρ θὰ ἐπροτίμα νὰ εἶχεν ἀνατείλει κάπως ἀργότερα ἡ σελήνη, τὸ βράδυ ἐκεῖνο.

Πρὶν ἢ ὀσφρανθοῦν τὸ θήραμά των οἱ λέοντες, διέκριναν πολυάριθμον κοπάδι ζέβρων ἐπὶ τῆς λεπτῆς γραμμῆς τοῦ πράσινου χορταριοῦ, εἰς τὴν ἄκραν τοῦ νεροῦ. Κρυμμένοι ὅσον ἠδύναντο καλύτερον ὑπὸ τὴν σκιὰν τῶν μοναχικῶν ἀκανθωδῶν θάμνων, κατώρθωσαν, συρόμενοι, νὰ φθάσουν εἰς ἀπόστασιν ἑκατοντάδος μέτρων ἀπὸ τὸ θήραμα. Ὡς ἐκ θαύματος δὲν εἶχον συναντήσει ἀκόμη ἄλλα ζῷα καὶ οἱ ζέβροι ἐξηκολούθουν νὰ βόσκουν, γευόμενοι ἐν ἠρεμίᾳ τὰ μικρὰ τρυφερὰ καὶ πράσινα στελέχη, διότι, ἐξησφαλισμένοι ἀπὸ τὸ εὐνοϊκὸν εἰς αὐτοὺς φῶς τοῦ φεγγαριοῦ, δὲν ἦσαν πολὺ προσεκτικοὶ ὅπως συνήθως.

Ὁ Μανχὰρ ἐστάθη ὑπὸ τὴν σκιὰν γιγαντιαίου θάμνου, διστακτικός. Ἡ θέσις ἦτο δυσμενής. Δὲν ὑπῆρχε τίποτε διὰ νὰ κρυφθοῦν, τὸ χόρτον ἦτο χαμηλὸν καὶ τὸ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ ἔπιπτεν ἐπάνω των ἀπὸ τὸν ἀνέφελον πλέον οὐρανόν.

Ἐκύτταξε τὸν Κραγμανετγῆ, ὡς νὰ τοῦ ἔλεγε: «Καὶ τώρα; Τί θὰ κάμουμε;» Ὁ Κραγμανετγῆ, καθιστὸς καὶ παρατηρῶν τὸ θήραμα μὲ μάτι γεμάτο ἐπιθυμίαν, ἔμοιαζεν ἀνίκανος νὰ ὑποβάλῃ οἱανδήποτε σκέψιν.

Οἱ δύο γέροι ἀνεπόλησαν μετὰ θλίψεως τὸ παλαιὸν πεδίον τῆς θήρας των. Πόσον εὔκολα ἦσαν ὅλα ἐκεῖ! Ἕνα πλατὺ τέλμα σαπισμένου ὕδατος, ὅπου ἤρχοντο ὅλα τὰ ἀγρίμια νὰ ποτισθοῦν. Ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος μία λόχμη ἀκακιῶν, ὅπου εὕρισκαν οἱ τετράποδες κυνηγοὶ ἀφθόνους κρύπτας καὶ πάρα πέρα μία εὐρεῖα πεδιάς, σπαρμένη μὲ λοφίσκους καταπράσινους. Διὰ νὰ φθάσουν τὰ ζῷα μέχρι τοῦ νεροῦ, ἦσαν ὑποχρεωμένα νὰ περάσουν μέσα ἀπὸ ὑψηλὰ χόρτα. Καὶ ἂν ἀκόμη ἐλάμβανον τακτικὰ τὰ προφυλακτικά των μέτρα, τοποθετοῦντα φρουροὺς εἰς τὰς ὀπισθοφυλακάς των, σπανίως πάλιν κατώρθωνον νὰ διαφύγουν χωρὶς σοβαρὰς ζημίας ἀπὸ τὸν κύκλον ποὺ ἐσχημάτιζον γύρω των, ἀθέατοι καὶ ταχεῖς, οἱ τέσσαρες λέοντες.

Ὁπωσδήποτε, κατεστράφη τώρα τὸ σχέδιόν των. Ὁ Μανχὰρ καὶ τὸ νεαρὸ ζευγαράκι ἐπέστρεψαν ἡσύχως ὀπίσω. Οἱ ἄλλοι λέοντες ἀντελήφθησαν τί θὰ συμβῇ: ἦτο ἡ παλαιὰ τακτική των. Ἔπρεπε νὰ κάμουν τὴν βόλταν, καὶ νὰ ἐπιχειρήσουν τὴν ἐπίθεσιν ἐκ τῆς ἄλλης πλευρᾶς. Ἐν περιπτώσει ἐπιτυχίας τοῦ σχεδίου, οἱ ζέβροι θὰ ἔφευγον πιθανώτατα πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτήν, καὶ τότε ὁ Κραγμανετγῆ καὶ αἱ δύο λέαιναι θὰ ἠδύναντο νὰ χυμήσουν κατὰ τῆς λείας των.

Τὰ μικρὰ ἐπωφελήθησαν τῆς εὐκαιρίας ὅπως βυζάξουν, κατὰ τὸ διάστημα ποὺ ἡ λέαινα ἀνεπαύετο. Ἀλλ' ὅταν κανένα ἐξ αὐτῶν ἀνέτρεπε τὰ ἄλλα διὰ νὰ ἐπιτύχῃ θέσιν καλυτέραν καὶ ἔβγαζε μικρὸν οὔρλιασμα, ἡ μητέρα τοῦ κατέφερε ἰσχυρὸν κτύπημα μὲ τὴν πτέρναν της. Καὶ τὰ λεονταράκια ἔχουν ἀνάγκην διαπαιδαγωγήσεως, ἐκείνην δὲ τὴν νύκτα ἔπρεπε ν' ἀντιληφθοῦν καὶ τὰ τρία, ὅτι οἱ ἄλλοι ἐπεινοῦσαν. Ἐντὸς ὀλίγων ἑβδομάδων, τὰ ἔνστικτά των θὰ ἐγίνοντο ἰσχυρότερα. Καὶ τότε δὲν θὰ ὑπῆρχε ἀνάγκη νὰ διδαχθοῦν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ κάμνουν θόρυβον κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ κυνηγιοῦ.

Σιγὰ - σιγά, ὅλα ἐγαλήνευσαν. Οἱ ζέβροι ἔβοσκον ἥσυχα ὑπὸ τὸ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ, μὴ ἔχοντες συνείδησιν τοῦ κινδύνου. Ὁ Μανχὰρ ἐσύρθη στὰ κρυφὰ πρὸς τὰ ὀπίσω, εἰς τρόπον ὥστε νὰ εὑρεθῇ ἀπέναντι τῶν ἄλλων λεόντων, καὶ νὰ ἔχουν τοιουτοτρόπως εἰς τὸ μέσον των τοὺς ζέβρους. Δὲν ἐτόλμησε νὰ προχωρήσῃ μακρύτερα, ἐκ φόβου μήπως ἀνακαλυφθῇ. Εἰς ἀπόστασιν εἴκοσι μέτρων ἀπὸ τοῦ πλησιεστέρου ὀνάγρου εὑρίσκετο ὑψηλὴ φωλεὰ τερμιτῶν. Θὰ ἠμποροῦσε τάχα νὰ συρθῇ ἀόρατος ἕως ἐκεῖ, καὶ τότε νὰ χυμήσῃ κατὰ τῆς λείας του; Τὸ πρᾶγμα ἦτο παράτολμον, τοσούτῳ μᾶλλον, καθόσον μία ἀρσενικὴ μεγάλη ἀντιλόπη, ἡ ὁποία ἐπανήρχετο ἐκ τοῦ νεροῦ καὶ εἶχε λάβει τὴν ἀπόφασιν νὰ περάσῃ τὴν νύκτα μαζὶ μὲ τοὺς ζέβρους, ἐστάθη ἄξαφνα ὡσεὶ ἀπολιθωμένη, μὲ τὸ κεφάλι ἐστραμμένο πρὸς τὴν διεύθυνσιν αὐτήν: δὲν ὑπῆρχεν ἀμφιβολία ὅτι εἶχε παρατηρήσει κάτι. Ὁ γηραιὸς ἀρχηγὸς τὰ ἔβλεπεν ὅλα αὐτὰ ἀπὸ τὸ παρατηρητήριόν του καὶ ἤξευρε ὅτι δὲν ἐπετρέποντο πλέον δισταγμοί. Ἐπλησίασε μὲ πολλὰς προφυλάξεις, ἐνῷ τὸ νεαρὸ ζευγαράκι ἔμενεν ἐξηπλωμένον πίσω ἀπὸ μικρὸν θάμνον. Οἱ νέοι ἀντελαμβάνοντο, ὅτι ἡ παρουσία των θὰ περιέπλεκεν ἁπλῶς τὴν κατάστασιν καὶ θὰ ἠλάττωνε τὰς ἐλπίδας ἐπιτυχίας. Ἠσθάνοντο ἤδη μέγαν σεβασμὸν πρὸς τὸν ἀρχηγόν, τοῦ ὁποίου τὸ σχέδιον εἶχον ἀντιληφθῆ, καίτοι δὲν ἔγινε θόρυβος κανεὶς καὶ δὲν τοὺς ἐδόθη κανένα σημάδι.

Ὁ γηραιὸς λέων, συρόμενος ἡσυχίως ἐπὶ τοῦ ἐδάφους εἶχεν ἤδη διασχίσει τὸ ἥμισυ τῆς ἀποστάσεως ποὺ τὸν ἐχώριζεν ἀπὸ τὴν φωλεὰν τῶν τερμιτῶν, ὁπότε, ἀκριβῶς ἀντίκρυ του ἐτινάχθησαν καὶ ἐπέταξαν εἰς τὸν ἀέρα μὲ ὀξὺν κρωγμὸν δύο χαραδριοί. Ἐνῷ ὁ Μανχὰρ ἐμαζεύετο σὰν πίττα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ἕνας ἀπὸ τοὺς ὀνάγρους ἀπεσύρθη ἀπὸ τὸ κοπάδι καὶ ἐτοποθετήθη μὲ μέτωπον πρὸς τὸν ἄνεμον. Ἕνα ρουθούνισμα ἠκούσθη, καὶ ἀμέσως ἐτράπησαν ὅλοι εἰς φυγήν... πρὸς τὸ μέρος ὅπου εὑρίσκοντο τὰ ἄλλα λιοντάρια.

(Ἀκολουθεῖ)

Ἐκλεκτὰ μυθιστορήματα

Δυὸ μάτια γαλανὰ

Τοῦ Ἄγγλου συγγραφέως Τόμας Χάρνιτ

XXIV

ΤΟ ΑΕΡΑΚΙ ΚΑΙ ΤΑ ΠΟΥΛΙΑ ΚΕΛΑΪΔΟΥΣΑΝ...

Ἡ βροχὴ εἶχε σταματήσει μὲ τὸ ἡλιοβασίλεμα, ἀλλὰ ἡ νύχτα ἤτανε σκοτεινή. Τὸ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ, μισοσβυσμένο καὶ σκορπισμένο ἀπὸ τὰ σύννεφα, ἔρριχνε ἀνόμοια στὴν ἐξοχὴ τὸ γαλάζιο πέπλο του.

Μιὰ σκιὰ μαύρη γλύστρησε ἔξω ἀπὸ τὸ καλύβι τοῦ Τζὼν Σμὶθ κ' ἔφτασε στὸ Δυτικὸ-Ἐντελστάου μὲ γοργὸ βῆμα.

Τὸ καμπαναριὸ τῆς ἐκκλησιᾶς πρόβαλλε στὸν οὐρανό. Ὕστερα ἀπὸ μισὴ ὥρα, ὁ νέος περνοῦσε τὴν καγκελλόπορτα τοῦ νεκροταφείου. Ὁ μικρὸς ἀνώμαλος ἐκεῖνος χῶρος εἶχε γίνει «ἕνα» μὲ τὸ λόφο. Τὸ ψηλὸ χορτάρι μισοσκέπαζε τὶς ἐπιτάφιες πλάκες ποὺ τὶς εἴχανε πελεκήσει ὁ Μάρτιν Κάνιστερ ἢ ὁ παπποῦς τοῦ Στέφανου.

Ἕνας ἦχος ἀσημένιος ἀκούστηκε μὲς στὴ σιωπή. Τὸ ρολόγι τοῦ Κάσλ-Μπότρελ σήμαινε τὴν ὥρα. Καὶ στὸν ἀκίνητο ἀέρα, οἱ παλμικὲς δονήσεις ἔμοιαζαν σὰ νὰ ἐρχόντανε ἀπὸ τὸ γέρικο καμπαναριό, ποὺ, τυλιγμένο μὲς στὸ σκότος, δὲν ἔδινε κανένα σημάδι ζωῆς.

— Ἕνα, δυό, τρία, τέσσερα, πέντε, ἕξ, ἑπτά, ὀκτώ, ἐννιά, μέτρησε μὲ προσοχὴ ὁ Στέφανος, μ' ὅλο ποὺ ἤξερε ἀπὸ πρὶν τὸν ἀριθμὸ τῶν κτύπων.

Ἐννέα ἡ ὥρα. Ἦταν ἡ στιγμὴ ποὺ ὥρισε ἡ Ἐλφρίδα γιὰ τὸ ραντεβοῦ της. Ὁ Στέφανος ζύγωσε στὴν ἐκκλησιὰ κι' ἀφοκράστηκε. Κανείς. Κάθησε κάτω ἀπὸ τὸν πυλῶνα, στὸν πέτρινο πάγκο. Ἡ καρδιά του χτυποῦσε δυνατά. Περίμενε.

Οἱ σιγανοὶ θόρυβοι ὁλοτρύγυρα ἔκαναν πιὸ αἰσθητὴ τὴ σιγὴ τοῦ κτιρίου. Ἀκουγόταν ἡ θάλασσα στὴν ἀκρογιαλιά, τὸ μακρυνὸ κρώξιμο μιᾶς κουκουβάγιας, τὸ ρέκασμα ἑνὸς βατράχου, τὸ τρίξιμο κανενὸς μαραμένου φύλλου ποὺ κάποιο σκουλῆκι τὸ τραβοῦσε κάτω ἀπὸ τὴ γῆ.

Ὁ Στέφανος, ἀνάμεσα ἀπὸ τοὺς ἀνάλαφρους αὐτοὺς ἤχους, πάσχιζε ν' ἀκούσῃ τὸ βῆμα τῆς Ἐλφρίδας. Ἕνα τέταρτο τῆς ὥρας ἔμεινε ἔτσι, μὲ τ' αὐτὶ τεντωμένο, χωρὶς νὰ κινῆται κανένας μῦς τοῦ προσώπου του. Σηκώθηκε τότε κ' ἔκαμε τὸ γῦρο τῆς ἐκκλησιᾶς. Ἄξαφνα, πίσω ἀπὸ τὸ καμπαναριό, ὀρθώθηκε ἕνα λευκὸ σχῆμα. Ὑποχώρησε. Ἤτανε ὁ τάφος τοῦ νέου καλλιεργητοῦ Τζηθουαΐυ, φρέσκος ὅπως καὶ τὴν πρώτη ἡμέρα.

Ὁ Στέφανος θυμήθηκε τὴ βραδυά, ποὺ πέρασε ἐκεῖ μὲ τὴν Ἐλφρίδα. Τί παράξενο, νὰ νοιώσῃ τότε ζήλεια μὲ τὴ σκέψη πὼς κάποιος ἄλλος τὴν εἶχε ἀγαπήσει πρὶν ἀπ' αὐτόν! Ἡ σημερινή του ἡ ἀγωνία, πιὸ ἄμεση καθὼς ἦταν, τὸν ἔκαμε νὰ θεωρῇ σὰν παιδιάστικην αἰσθηματολογία τὴν παλιά του λύπη. Προχώρησε ἀνάμεσα ἀπὸ τοὺς τάφους, ὡς τὴν καγκελλόπορτα τοῦ νεκροταφείου, ἀπ' ὅπου ἔβλεπε κανεὶς καθαρά, ἅμα ἤτανε ἡμέρα, τὸ παληὸ τὸ πρεσβυτέριο καὶ τὴν τωρινὴ κατοικία τοῦ Σόουκορτ. Καμμιὰ σκιὰ στὸ λόφο. Σ' ἕνα ὅμως παράθυρο τῶν «Βράχων» ἦταν φῶς.

Δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ ἔσφαλε στὴν ὥρα τοῦ ραντεβοῦ. Ὡς τόσο, ὁ Στέφανος περίμενε, καί, ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀνυπομονησία, τὸν κατέλαβε ἕνα εἶδος μαύρη ἀπογοήτευση. Τὸ ρολόγι τοῦ Κάσλ-Μπότρελ τὸν ἔβγαλε ἀπὸ τὴ νάρκη. Μιά, δυό... δέκα ἡ ὥρα!

Ἕνας μονάχα χτύπος περισσότερο, κι' ὅμως...!

Βγῆκε ἀπὸ τὸ νεκροταφεῖο ἀπὸ τὴν ἀντίθετη πόρτα, ἀντικρὺ σ' ἐκείνην ποὺ εἶχε περάσει γιὰ νὰ μπῇ. Ἀργά, ἔφτασε ὡς τὸ κτῆμα τῶν Σουόνκορτ. Ἄνοιξε σιγανὰ τὴν καγκελλόπορτα κι' ἀνέβηκε τὴ μεγάλη βοτσαλοστρωμένη δενδροστοιχία, ὡς τὴν πόρτα τοῦ πύργου. Ἐκεῖ, στάθηκε λίγα λεπτά.

Ἄξαφνα, ἀπὸ ἕνα ἀνοιχτὸ παράθυρο, ἄκουσε μιὰν ἀνδρικὴ φωνή. Ἕνα μουσικὸ γέλιο τῆς ἀποκρίθηκε. Ὁ Στέφανος, μὲ δριμὺ πόνο στὴν καρδιά, ἀνεγνώρισε τὸ γέλιο τῆς Ἐλφρίδας. Τότε, θλιβερά, ξαναγύρισε πίσω, ὅπως εἶχε ἔρθει.

Ὑπάρχουν ἀπογοητεύσεις, ποὺ μᾶς τρυποῦν γιὰ μιὰ στιγμὴ τὴν καρδιὰ καὶ τὶς ξεχνοῦμε ἀμέσως. Ἄλλες πάλι, μᾶς ἀνοίγουν πληγὴ ποὺ δὲν κλείνει ποτὲ καὶ ποὺ τὴν αἰσθανόμαστε ὡς νὰ μᾶς κλείσῃ ὁ τάφος. Οἱ πόνοι αὐτοὶ εἶναι τόσο δριμεῖς, ποὺ καμμιὰ μελλοντικὴ χαρὰ δὲν μπορεῖ νὰ τοὺς γιατρέψῃ. Συμβολίζουν γιὰ μᾶς τὸ χαμὸ τῆς εὐτυχίας.

Τέτοια ἦταν ἡ ἀπογοήτευση τοῦ Στέφανου. Τ' ὄνειρό του διαλύθηκε. Ἀκόμη κι' ἂν ἐρχότανε ἡ Ἐλφρίδα νὰ τὸν βρῇ δέκα λεπτὰ ἀργότερα, ἡ πληγὴ θὰ εἶχε πιὰ ματώσει, καὶ θάμενε ἀγιάτρευτη.

Ἕνα γράμμα περίμενε τὸ νέο. Μὲ τὴν ἐλπίδα, πὼς θὰ εὕρισκε ἐκεῖ μέσα καμμιὰν ἀπίθανην ἐξήγηση, ἔσχισε μὲ ταραχὴ τὸ φάκελλο. Δὲν ὑπῆρχε μέσα γράμμα τῆς Ἐλφρίδας. Ἀλλὰ ἡ ἀπόδειξη τῶν διακοσίων λιρῶν. Καὶ πίσω ἕνα τσὲκ τοῦ ἴδιου ποσοῦ, πληρωτέου στὸν ἐπιφέροντα.

Ὁ Στέφανος, σαστισμένος, προσπάθησε νὰ ἐξηγήσῃ τὴν αἰτία αὐτῆς τῆς διαγωγῆς. Ὑπέθεσε, μὲ τὸ δίκιο του, πὼς μεταξὺ ἀπὸ τὰ δυὸ αὐτὰ γράμματα, θὰ εἶχε συμβῆ κανένα ἀπρόοπτο γεγονός, ποὺ θὰ δικαιολογοῦσε τὴ μεταβολὴ τῶν αἰσθημάτων τῆς νέας ἀπέναντί του. Δὲν ἤξερε τί νὰ κάμῃ; Νὰ πάῃ νὰ βρῇ τὸν πατέρα, μὲ κίνδυνο νὰ ἐνεργήσῃ ἀντίθετα πρὸς τὴν ἐπιθυμία τῆς Ἐλφρίδας; Ὄχι. Τὸ μόνο λογικὸ φέρσιμο θὰ ἦταν νὰ περιμένῃ. Θὰ ξετέλειωνε πρῶτα τὶς παραγγελίες του στὸ Μπίρμιγκαμ. Καὶ στὸ γυρισμό του, θὰ μάθαινε τίποτε καινούργιο καὶ θὰ δοκίμαζε νὰ τὴν ἰδῇ. Ἴσως ἡ σιωπή του νὰ συγκινοῦσε τὴν Ἐλφρίδα κ' ἔτσι νὰ ἔκανε αὐτὴ τὴν ἀρχή.

Αὐτὸ τὸ εἶδος τῆς ὑπομονῆς ἦταν σύμφωνο ἐντελῶς μὲ τὸ χαρακτῆρα τοῦ Στέφανου. Σὲ δέκα ἄνδρες, οἱ ἐννέα θὰ ἔκαναν φασαρία, θὰ προσπαθοῦσαν νὰ συναντήσουν εἴτε μὲ πονηρία, εἴτε μὲ τὴ βία τὴν ἄπιστη, καὶ θὰ προκαλοῦσαν κάποια λύση. Ἴσως καλὴ λύση, πιθανότερα ὅμως λύση οἰκτρή.

Ὁ Στέφανος ἔφυγε τὸ ἑπόμενο πρωῒ γιὰ τὸ Μπίρμιγκαμ. Μιὰ μέρα πάρα πάνω ἢ πάρα κάτω, δὲ θὰ εἶχε καμμιὰν ἐπίδραση στὴ δουλειά. Ἀλλά, ἀφοῦ ἔβαλε ἀρχή, ἤθελε νὰ δώσῃ καὶ τέλος στὴν ἀποστολή του. Ἄλλωστε, ἡ δουλειὲς ξεγελοῦν συχνὰ τὴ θλίψη.

(Ἀκολουθοῦν)

Φ. ΚΤΕΝΙΔΗΣ ΙΑΤΡΟΣ ΕΙΔΙΚΟΣ ΣΥΦΙΛΙΔΟΛΟΓΟΣ (Σχ. Παρισίων) τ. ἐν Ρωσσίᾳ κ. α. Διευθυντὴς τῶν ΑΦΡΟΔ. ΔΕΡΜ. καὶ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΩΝ νόσων. Φειδίου 16α 10—1, 5—8 καὶ sur rendez-vous

Η ΑΝΤΙΠΛΑΣΜΩΔΙΝΗ
θεραπεύει ἐντὸς 8 ἡμερῶν
τὰς ΕΛΩΔΕΙΣ ΠΥΡΕΤΟΥΣ

ΚΑΜΝΕΙ ΕΥΡΩΣΤΑ ΒΡΕΦΗ
Glaxo

ΟΙ ΚΑΘΑΡΟΙ ΛΟΥΤΗΡΕΣ ΕΙΝΑΙ ΥΓΙΕΙΝΟΙ
Διατηρῆτε τὸν λουτῆρα σας πάντοτε στιλπνόν, ὑγιεινὸν καὶ καθαρὸν ὡς ἐὰν ἦτο καινουργής. Ρίψετε ὀλίγον VIM ἐπάνω σὲ βρεγμένη πετσέτα καὶ τρίψετε. Κάθε ἴχνος λιγδώματος ἢ ἀκαθαρσίας θὰ ἐξαλειφθῇ καὶ ὁ λουτὴρ θὰ γίνῃ καθαρώτατος καὶ στιλπνός.
Μεταχειρίζεσθε τὸ VIM διὰ τὴν καθαριότητα τοῦ σπητιοῦ σας ἐν γένει.
Πωλεῖται μόνον εἰς συσκευὴν τοῦ ἐργοστασίου.
Τιμὴ ἑκάστου κυτίου ... Δρχ. 12.
Τιμὴ ἑκάστου πακέτου ... Δρχ. 4.

Ἀδελφοὶ Λέβερ Λίμιτεδ, Πὸρτ Σάνλάϊτ, Ἀγγλία

Parfumerie
STYLIANOU A. BACHARIA
Rue du Stade 23
ATHÈNES
Eau de Cologne
Chypre
Origan
Vieille
Royale
Princes
Εἴμεθα ἀσυναγώνιστοι εἰς τὴν Κολώνια μας

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

Ὁ λιμὴν Πόρτολάγο

ΞΑΝΘΗ. (Ταχ)κὴ ἀνταπόκρισις). — Τὸ ζήτημα τοῦ λιμένος Πορτολάγο ἀπασχολεῖ, ὡς γνωστόν, σοβαρώτατα τοὺς κατοίκους τῆς περιφερείας μας, λόγῳ τῆς σπουδαιότητος αὐτοῦ καὶ τοῦ ρόλου τὸν ὁποῖον θὰ παίξῃ εἰς τὴν ἐμπορικὴν κίνησιν τῆς ἐπαρχίας.

Χθὲς τὴν πρωΐαν, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ξάνθης, συνῆλθον εἰς κοινὴν σύσκεψιν, τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὁ δήμαρχός μας, ἡ λιμενικὴ ἐπιτροπή, ὁ πρόεδρος τοῦ καπνεμπορικοῦ συλλόγου καὶ ἀντιπρόσωποι διαφόρων ἄλλων τοπικῶν ὀργανώσεων, ὅπως λάβουν σχετικὰς ἀποφάσεις, ἀφορώσας τὴν πρόοδον τοῦ λιμένος.

Κατόπιν πολλῶν συζητήσεων ἀπεφασίσθη ὅπως ὁ Δήμαρχος Ξάνθης κατὰ τὴν μετάβασίν του εἰς Ἀθήνας διὰ τὸ δημοτικὸν δάνειον ἐνεργήσῃ καὶ πρὸς ἐξεύρεσιν δανείου ἑνὸς ἑκατομμυρίου διὰ τὸν λιμένα.

Ἐπίσης θὰ ἐνεργήσῃ παρὰ τῷ ὑπουργείῳ Συγκοινωνίας διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἀγόνου γραμμῆς Πορτολάγο καὶ ἵδρυσιν ἀποταμιευτικοῦ καταστήματος.

Ἐξελέγη ἐπιτροπὴ ἐκ πέντε ἐμπόρων τῆς πόλεώς μας ἵνα ἐνεργήσῃ ὅπως μετὰ τοῦ ἐμπορικοῦ κόσμου Ξάνθης καὶ Κομοτινῆς τὸ ἐμπόριον ἐξαγωγῆς καὶ εἰσαγωγῆς διεξάγεται διὰ τοῦ λιμένος Πορτολάγο.

Συνέλευσις τῶν δημοδιδασκάλων Χίου

ΧΙΟΣ. (Ταχ)κὴ ἀνταπόκρισις).— Συνῆλθον προχθὲς εἰς τὴν πόλιν μας οἱ δημοδιδάσκαλοι τῆς περιφερείας, ὅπως συσκεφθοῦν ἐπὶ τῆς δημιουργηθείσης καταστάσεως, συνεπείᾳ τῆς ἐκκρεμότητος διαφόρων ζητημάτων ζωτικωτάτου ἐνδιαφέροντος, ἀφορώντων τὸν διδασκαλικὸν κόσμον.

Τοὺς συνελθόντας ἀπησχόλησε κυρίως τὸ ζήτημα τῆς παρελκύσεως τῶν προαγωγῶν δύο χιλιάδων ἑπτακοσίων περίπου δημοδιδασκάλων μὲ τὴν ἀστήρικτον δικαιολογίαν τῆς ἐλλείψεως σχετικῆς πιστώσεως, καθὼς καὶ ἡ μισθολογικὴ ἐξομοίωσις πρὸς τοὺς λοιποὺς δημοσίους ὑπαλλήλους.

Ἡ Κυβέρνησις, καταστρατηγήσασα τὸν Νόμον 4374 τοῦ 1926, δι' οὗ προβλέπεται ἡ μεθ' ὡρισμένον χρόνον εὐδοκίμου ὑπηρεσίας προαγωγὴ τῶν δημοδιδασκάλων καὶ ἀδιαφοροῦσα πρὸς τὰς ἀνάγκας καὶ τὰς δικαίας ἀξιώσεις χιλιάδων βιοπαλαιστῶν, δὲν ἐνήργησε προαγωγάς, εἰμὴ ἐλαχίστας μόνον, φέρουσα ὡς πρόσχημα τὴν ἔλλειψιν σχετικοῦ κονδυλίου. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον καθυστερεῖται ἐπὶ δεκαπέντε μῆνας ἡ προαγωγὴ τόσον μεγάλου ἀριθμοῦ σκαπανέων τῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας καὶ καταδικάζεται εἰς μαρασμὸν ἕνας ἀπὸ τοὺς σπουδαιοτέρους δημοσιοϋπαλληλικοὺς κλάδους, πρὸς μεγίστην, φυσικά, φθορὰν τοῦ ὑπηρεσιακοῦ ζήλου τῶν δημοδιδασκάλων. Ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦτο οἱ συνελθόντες ὑπέβαλον ὑπόμνημα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, ἐκφράζοντες τὴν εὐχὴν τῆς ὁριστικῆς καὶ δικαίας ἐπιλύσεως τῶν ἀπασχολούντων τὸν διδασκαλικὸν κλάδον ζητημάτων.

Ἀπὸ τὰς Σέρρας

ΣΕΡΡΑΙ. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ περιφέρειά μας ἔχει μεγάλας συγκοινωνιακὰς ἐλλείψεις, αἱ ὁποῖαι χρήζουν ἀμέσου θεραπείας. Μὲ τὰς πρώτας ἤδη βροχάς, πλεῖστοι δρόμοι τῆς ὑπαίθρου κατεστράφησαν, ἄλλοι ἀπὸ ἐκχωματώσεις καὶ ἄλλοι διότι κατεχώσθησαν ἀπὸ ὄγκους χωμάτων. Ἡ ὁδὸς λ. χ. Γαζώρου — Σερρῶν, ἡ ὁποία ἐξυπηρετεῖ μεγάλην καὶ πολυάνθρωπον περιφέρειαν κατήντησε τελείως ἀδιάβατος, λόγῳ τῆς ἀπαθλιώσεώς της. Λάκκοι ἀπειράριθμοι, ἀλλαχοῦ δὲ ὄγκοι χωμάτων κατακλύζουν τὴν ὁδὸν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἄκρου εἰς τὸ ἄλλο, καθιστῶντες προβληματικὴν τὴν διάβασιν τῶν ὀχημάτων.

Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἐξ ἄλλου Σερρῶν — Νέας Ζίχνης καὶ πλησίον τῆς Μεσορράχης ἠνοίχθη μεγάλη τάφρος ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου τοῦ ἀναλαβόντος τὴν κατασκευὴν τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ Σερρῶν —Δράμας, ἡ ὁποία ἐγκατελείφθη ἔκτοτε, οὕτω δὲ ἀπεφράχθη ὁ δρόμος καὶ καθίσταται ἀδύνατος ἡ διάβασις τῶν τροχοφόρων.

Πολλαχοῦ ἐπίσης τοῦ Νομοῦ ὑπάρχουν συγκοινωνιακαὶ ἐλλείψεις, καθιστῶσαι ἄκρως δυσχερῆ τὴν ἐπικοινωνίαν τῶν κατοίκων ἐν καιρῷ χειμῶνος, πρὸς ἀνυπολόγιστον ζημίαν τῶν τοπικῶν συμφερόντων.

Φυσικά, ἐὰν ἐλαμβάνετο ἔγκαιρος πρόνοια ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν διὰ τὴν ἐπισκευὴν μερικῶν ἐκ τῶν κυριωτέρων συγκοινωνιακῶν ὁδῶν, τὸ κακὸν θὰ ἐμετριάζετο καὶ δὲν θὰ ἐδημιουργεῖτο ἡ σημερινὴ συγκοινωνιακὴ δυσχέρεια, μὲ ὅλας της τὰς κακὰς συνεπείας.

— Συνῆλθε προχθὲς ἡ τοπικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ Σανατορίου μας καὶ ἀπεφάσισεν ὁριστικῶς νὰ ἀνεγερθῇ τοῦτο εἰς τὴν Ραχωβίτσαν, ἡ ὁποία κρίνεται ἀπὸ πάσης ἀπόψεως κατάλληλος πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

Ὁ κ. Δήμαρχος κατόπιν τούτου, ὡς ταμίας τῆς ἐπιτροπῆς συνεκέντρωσε 500 χιλ. δραχ. ἐκ συνεισφορῶν τῶν Κοινοτήτων. Εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο θὰ προστεθῇ καὶ ἡ συνεισφορὰ τοῦ Δήμου ἐξ 100 χιλ. δραχ. ὅπως καὶ ἡ ἐπιχορήγησις τοῦ ὑπουργείου Ὑγιεινῆς ἐξ ἑνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν. Κατόπιν τούτων προσεχῶς ὡς βέβαιον δύναται νὰ θεωρηθῇ, ὅτι θὰ τεθῇ ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ σανατορίου διὰ τὸ ὁποῖον ἐξητήθησαν σχέδια παρὰ τοῦ ὑπουργείου Ὑγιεινῆς. Τὸ σανατόριον Ραχωβίτσης θὰ περιλαμβάνῃ 100 κλίνας.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Τὴν 15ην Νοεμβρίου 1930, ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 12ην μεσημβρίας, ἐνεργηθήσεται ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν δημοπρασία διὰ τὴν ραφὴν χειμερινῶν στολῶν κλητήρων τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν δι' ὑφάσματος χορηγηθησομένου ὑπ' αὐτοῦ.

Πληροφορίαι δίδονται ὑπὸ τοῦ Τμήματος Διεκπεραιώσεως τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου.

Δημοσιευθήτω διὰ τῶν λαβουσῶν ἔγγραφον ἐντολὴν ἐφημερίδων.

Ἐκ τοῦ ὑπουργείου Οἰκονομικῶν

ΣΧΟΛΗ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Στρατιωτικὴ Σχολὴ Πολέμου προκηρύσσει Δημόσιον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν κάτωθι ὑλικῶν:

1) 6 (ἓξ) τραπεζῶν ἐργασίας καθηγητῶν.

2) 70 (ἑβδομήκοντα) ἀτομικῶν τραπεζῶν μαθητῶν.

Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται τὴν 12ην Νοεμβρίου καὶ ὥραν 10ην π. μ.

Ὅροι καὶ πληροφορίαι παρὰ τῷ Γραφείῳ Διαχειρίσεως τῆς Σχολῆς ἀπὸ 9—13 ὥρας καθ' ἑκάστην.

Ὁ Διοικητὴς τῆς Σχολῆς
Δ. ΚΑΘΕΝΙΩΤΗΣ
Ὑποστράτηγος

ΔΩΡΕΑΝ
Ἕνα γραμμόφωνον ἀξίας 3000 δραχμῶν, διάφορα εἴδη γραφείου καὶ βιβλία δίδει τὸ Κατάστημα «Ἐκδοτικὴ Α. Ε.» (Μπλαζουδάκη) Εὐριπίδου 5, εἰς τοὺς ἀγοράζοντας γραφικὴν ὕλην, βιβλία, ἐκτελοῦντας τυπογραφικὰς ἐργασίας κλπ., ἀξίας 25 δρχ. καὶ ἄνω. Τὰ αὐτὰ εἴδη δίδονται δωρεὰν καὶ εἰς τοὺς ἀγοράζοντας γραμμόφωνον καὶ δίσκους γραμμοφώνου.
Οἱ ἀγορασταὶ λαμβάνουν ἕνα κλῆρον. Ἐπὶ 4 κλήρων κερδίζει εἷς, οἱ δὲ κερδίζοντες κλῆροι ἀναγράφουν ποσὰ ἀπὸ 10 δραχ. μέχρι 3000 καὶ διὰ τὰ ποσὰ ταῦτα δίδονται τὰ ἀνωτέρω εἴδη.
Τὸ τελειότερον Φακελλοποιεῖον τῆς Ἑλλάδος. Κατασκευάζονται φάκελλα παντὸς μεγέθους καὶ εἴδους. Δεχόμεθα εἰδικὰς παραγγελίας φακέλλων.
Ἀποφεύγετε τὰ μεσολαβοῦντα πρόσωπα καὶ μὴ ἔχοντα ἐργοστάσια φακέλλων, διὰ νὰ ἔχητε εὐθηνὰς τιμάς.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐν τῇ Στοᾷ Πεσμαζόγλου, Πανεπιστημίου ἀρ. 53, ἓν διαμέρισμα εἰς τὸν 1ον ὄροφον ἐξ ἑκτὼ κυρίων δωματίων καὶ λοιπῶν χρειωδῶν.
ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ ἐπίσης 15 δωμάτια διὰ γραφεῖα. Τὰ ἐπὶ τῆς προσόψεως πρὸς 1500 δρχ. ἕκαστον, τὰ δὲ ἐσωτερικὰ πρὸς 1000 δρχ. ἕκαστον.
Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Νικολ. Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ μεγάλη ἀποθήκη λιθόκτιστος καὶ ἐστρωμένη πλακῶν, κατάλληλος δι' ἔπιπλα ἢ δι' ἄλ[illegible]τε φύσεως ἐμπόρευμα, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ, ἀντὶ μηνιαίου μισθώματος δύο χιλιάδων (2.000).
Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην, καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς λεωφόρου Κηφισίας οἰκίας Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ: 1) Οἰκία, πρῶτος ὄροφος, ἀνατολικομεσημβρινὴ ἐκ τεσσάρων δωματ., κουζίνας, ἠλεκτρικοῦ, ὕδατος κλπ., Φωκυλίδου 16 (Δεξαμενή, Κολωνάκι). Πληροφορίαι ἐντός. 2) Ἰσόγειον ἐκ δύο δωματίων, κουζίνας κλπ.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ μεταλλεῖα πρὸς ἐκμετάλλευσιν ἢ ἀγοράν. Πληροφορίαι: Ε. Μελιγκουνάκην, Πλατεῖαν Συντάγματος 2.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ οἰκία ἡμιϋσόγειος ἐκ τριῶν δωματίων, εὐήλιος, εὐάερος, μὲ ἠλεκτρικόν, γκάζ, ἄφθονον ὕδωρ καὶ λοιπά, ὁδὸς Στεφάνου Βυζαντίου 14 Α, πάροδος Πατησίων, παρὰ τὸν Ἅγιον Λουκᾶν.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ μονοκατοικία διώροφος μὲ κῆπον, νεφὸ πόλεως καὶ φρέαρ, ἠλεκτρικὸν καὶ ἀεριόφως, Κλεοπάτρας 55, στάσις Χαροκόπου. Πληροφορίαι: κ. Δ. Μεϊντάνη, Νοταρᾶ 112, Πειραιᾶ.

ΑΛΤ!
Πωλοῦνται ὅλαι αἱ ἄθηναϊκαὶ ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ παλαιῶν ἡμερομηνιῶν εἰς τὸ χαρτοπωλεῖον Πέτρου Κριάλη, Σοφοκλέους 7 (στοὰ Πάππου).

Θὰ περάσετε μὲ ὑγείαν τὸν χειμῶνα ἔχοντες ἕνα φιαλίδιο
„ΣΛΟΑΝΣ„
ἀπαραίτητο προφυλακτικὸ καὶ θεραπευτικὸ διά:
Κρυολογήματα
Νευραλγίας
Ἰσχυαλγίας
Πόνους τῆς ράχεως
[illegible]αλγίας
Ρευματισμοὺς
Χιονίστρες κλπ. κλπ.
Ο ΠΟΝΟΣ ΣΤΑΜΑΤΑ ΑΜΕΣΩΣ
ὁσονδήποτε ἰσχυρὸς καὶ ἂν εἶναι
Δὲν περιέχει οἰνόπνευμα
Μία ἐλαφρὰ ἐπάλειψις ἀρκεῖ
Διαδεδομένον εἰς ὅλον τὸν κόσμον
Ἐγκεκριμένον ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου
Γενικοὶ Ἀντιπρόσωποι:
ΑΔΕΛΦΟΙ Π. & Χ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΙ
Ἀθῆναι - Πειραιεὺς - Πάτραι - Θεσσαλονίκη.

ΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑ ΚΑΛΟ
Ἐπὶ τέλους νὰ καὶ ἕνας φθηνός.
ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ „ΑΦΡΟΔΙΤΗ"
ΕΠΑΥΛΙΣ ΚΑΡΕΛΑ
ἐντὸς τοῦ πευκώνος τοῦ Χαλανδρίου. Δωμάτιον μετὰ τροφῆς (τάμπλ ντ' ὅτ) δρχ. 120 κατ' ἄτομον ἡμερησίως. Μία ἐπίσκεψις θὰ σᾶς πείσῃ.

ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΕΠΙΠΛΩΝ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ
33Α ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 33Α
Βελοῦδα—μεταξωτὰ—μάλλινα—βαμβακερὰ εἰς ΝΕΩΤΑΤΑ ΣΧΕΔΙΑ.
—Παραπετάσματα—Κουβέρται—Ψάθες.—

ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛ. ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ
ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ ΚΑΙ ΞΕΝΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ Α. Ε.
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΛΗΡΩΣ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡΧ. 100.800.000
ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ... 224.200.000
Ἐξυπηρετεῖ ταχέως καὶ ὑπὸ τοὺς μᾶλλον συμφέροντας ὅρους τὰς ἀνάγκας τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆς Βιομηχανίας

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΡΑΧ. 423.147.267
Πᾶσαι αἱ Τραπεζιτικαὶ ἐργασίαι ὑπὸ ὅρους συμφέροντας.
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΑΡΓΟΣ
ΠΥΡΓΟΣ
ΠΑΤΡΑΙ
ΚΕΡΚΥΡΑ
ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ
ΝΑΥΠΛΙΟΝ
ΑΙΓΙΟΝ
ΚΑΛΑΜΑΙ
ΣΥΡΟΣ
ΧΙΟΣ
ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ
ΒΟΛΟΣ
ΘΕΣ)ΝΙΚΗ
ΛΑΡΙΣΣΑ
ΤΡΙΚΚΑΛΑ
ΜΥΤΙΛΗΝΗ
ΧΑΝΙΑ
ΖΑΚΥΝΘΟΣ
ΠΛΩΜΑΡΙΟΝ
ΤΡΙΠΟΛΙΣ
ΧΑΛΚΙΣ
ΚΑΡΔΙΤΣΑ
ΚΑΒΑΛΛΑ
ΠΡΕΒΕΖΑ
ΚΑΡΛΟΒΑΣΙ
ΒΑΘΥ
ΝΑΞΟΣ
ΡΕΘΥΜΝΟΣ
ΦΑΡΣΑΛΑ
ΙΣΤΙΑΙΑ
ΦΛΩΡΙΝΑ
ΑΓΡΙΝΙΟΝ
ΑΜΑΛΙΑΣ
ΛΑΜΙΑ
ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις ΕΛΛΑΔΟΣ & ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΣΥΜΜΕΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ
COMMERCIAL BANK OF THE NEAR EAST LTD
4 LONDON WALL BULDINGS EC 2
Μεθ' ὑποκαταστημάτων ΕΝ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΙ & ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ
Καταθέσεις ἐν ὄψει καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ ἀποδοτέαι εἰς ὃ νόμισμα ἐγένοντο, ὑπὸ ὅρους συμφέροντας,
Ταμιευτήριον μέχρι 100.000 δρ. 4 1)4 ο)ο ἀπηλλαγμένον φόρου

HELLENIC BANK TRUST COMPANY
ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ
ΤΡΑΠΕΖΑ ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΥΠΟ ΤΗΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΚΕΦΑΛΑΙΑ ..... ΔΟΛΛΑΡΙΑ 1.500.000.-
Δέχεται καταθέσεις καὶ ἐκτελεῖ πάσης φύσεως τραπεζιτικὰς ἐργασίας ὑπὸ λίαν εὐνοϊκοὺς ὅρους.
Οἱ ἔχοντες συναλλαγὰς καὶ συμφέροντα ἐν Ἀμερικῇ δύνανται ν' ἀποτείνωνται εἴτε ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν HELLENIC BANK TRUST Co. 51 MAIDEN LANE, NEW YORK, U. S. A., εἴτε πρὸς τὴν ΕΘΝΙΚΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ Κεντρικὸν Κατάστημα (Τμῆμα Ἐργασιῶν Ἀμερικῆς), ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις δὲ εἰς τὰ κατὰ τόπους Ὑποκαταστήματα αὐτῆς.
Τὸ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Πρακτορεῖον τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης (51 MAIDEN LANE) καὶ τὸ ἐν Σικάγῳ Γραφεῖον της (32 S. CLARK STREET) ἐξακολουθοῦν λειτουργοῦντα.

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ [illegible]

ΔΕΥΤΕΡΑ, 10—11 [illegible]

Ἀεροπορικῶς διὰ [illegible] λίαν καὶ λοιπὴν Εὐρώπην [illegible] Βρινδησίου διὰ τῆς [illegible] μέχρις ὥρ. 24, διὰ Κων[illegible] Βηρυττόν, Βαγδάτην διὰ τῆς [illegible]λικῆς Ἑταιρείας μέχρις [illegible] Διὰ τῆς ἁμαξοστοιχίας [illegible] Εὐρώπην ἐν γένει μέσω [illegible]ου μέχρις ὥρ. 12.

Ἀναχωρήσεις Σιδ)κῶν [illegible] ἀμ)χίας Σεμπλὸν γίνεται [illegible] ληλογραφία μέχρι τῆς 11 [illegible] συστημένη καὶ 12 1)2 [illegible] Διὰ τῆς ταχείας ἁμαξοστοιχίας [illegible] χρι τῆς 6 μ.μ. ἡ συστημένη [illegible] μ.μ. ἡ συνήθης.

Σιδηροδρομικῶς. Διὰ [illegible] Τρίπολιν, Καλάμας γίνεται [illegible] πλὴ ἀλ)φία μέχρι τῆς 6 [illegible] ἡ δὲ συστημένη μέχρι τῆς [illegible] ρινῆς τῆς προτεραίας. [illegible] χεῖαν Πατρῶν καὶ Τριπόλεως [illegible] ται δεκτὴ ἡ μὲν ἁπλῆ [illegible] χρι τῆς 11.40' π. μ., ἡ δὲ [illegible] μένη μέχρι τῆς 10.40 π. μ.

«Κ. Τόγιας» 6 π.μ. [illegible]

«Χρύσω» 10 π. μ. [illegible] κίστριον, Παλ. καὶ Ν. [illegible]

«Πτερωτὴ» 11 π. μ. [illegible] θανα, Πόρον.

Ἰταλικὸν 2 μ.μ. [illegible]

Ἰταλικὸν 9 π.μ. [illegible] ρον, Κάλυμνον, Κῶ, Ρόδον, [illegible] ξάνδρειαν.

Ρουμανικὸν 10 π. μ. [illegible] δρειαν.

Ἰταλικὸν 10 π. μ. [illegible]

«Τῆνος» 2 μ.μ. [illegible]

«Φρίντων» 2 μ.μ. Πάτρας, [illegible] κυραν, Ἀγ. 40, [illegible]

«Μιαούλης» 2 μ.μ. [illegible] Ἀλεξάνδρειαν.

«Κανάρης» 2 μ.μ. Χανιά, [illegible] μνον, Ἡράκλειον.

«Μαίρη» 2 μ.μ. Χίον, [illegible] νην.

«Πόπη» 2 μ. μ. Χαλκίδα, [illegible] Θεσσαλονίκην.

«Ἔλενα Μ.» 2 μ. μ. [illegible] Βόλον, Θεσσαλονίκην, [illegible] βάλλαν, Δεδεαγάτς.

«Ἀτρόμητος» 2 μ. μ. Πάτρας, Σάμην, Φισκάρδον, Ἀγ. Εὐφημίαν, Λευκάδα, Πρέβεζαν, [illegible] Ἀμφιλοχίαν.

«Ἀθῆναι» 2 μ.μ. Πάτρας, [illegible] κυνθον, Ἀργοστόλιον, [illegible]

«Ναυσικᾶ» 2 μ.μ. Ἰτέαν, [illegible] νίτσαν, Γαλαξείδιον.

«Ἀρκαδία» 2 μ.μ. Σύρον, Τῆνον, Μύκονον, Ἰκαρίαν, Σάμον.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΚΕΔΙΒΙΕ
Ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς
Τὸ ἀτμόπλοιον
„RASHID„
τὴν Παρασκευὴν 14ην Νοεμβρίου 3 μ. μ.
Κατ' εὐθεῖαν δι' ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ & ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ
Ναύλοι ἠλαττωμένοι δι' Ἀλεξάνδρειαν:
(Συμπεριλαμβανομένων τῶν σχετικῶν φόρων ἑλληνικῶν καὶ αἰγυπτιακῶν).

	Δραχ.
Α' θέσεως μετὰ τροφῆς	2.558
Β' θέσεως μετὰ τροφῆς	1.791
Γ' θέσεως ἄνευ τροφῆς	464

Τὸ ἀτμόπλοιον
„RODA„
τὴν Παρασκευὴν 14ην Νοεμβρίου 5 μ. μ. διὰ
ΚΩΝ)ΠΟΛΙΝ & ΚΩΝΣΤΑΝΤΖΑΝ
Ναῦλοι ἠλαττωμένοι διὰ Κωνσταντινούπολιν:
(Συμπεριλαμβανομένων τῶν σχετικῶν φόρων Ἑλληνικοῦ Δημοσίου).

	Δραχ.
Α' θέσεως μετὰ τροφῆς	1.453
Β' θέσεως μετὰ τροφῆς	[illegible]
Γ' θέσεως μετὰ τροφῆς	292

Πράκτορες ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΡΙΝΟΥ
Ἐν Ἀθήναις: Ὁδὸς Σταδίου 58 (Γωνία Σανταρόζα) Τηλ. 53-58.
Ἐν Πειραιεῖ: Λεωφόρος Μιαούλη 28. Τηλ. 84.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Μὲ τὸ πετρελαιοκίνητον
„ΠΑΤΡΙΣ ΙΙ"
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ
εἰς 36 ὥρας
Τετάρτη 19 Νοεμβρίου 6 μ.μ.
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ἀπελλοῦ 1. Τηλέφωνον 57-29 καὶ εἰς ὅλα τὰ Πρακτορεῖα Ταξειδίων.
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: Πλατεῖα Καραϊσκάκη. Τηλέφ. 2-27.

CARLO ERBA S.A. MILANO
CARLO ERBA
PRODOTTI FARMACEUTICI SPECIALI
MAGNESIA JONIZZATA
ERBA
dolcificata e all'anice

Ἡ μαγνησία «ΕΡΜΠΑ» εἰς φακέλους καὶ εἰς φιάλας εἶνε τὸ ἀρίστον καὶ ὡραιότερον καθαρτικόν. Ζητήσατέ την εἰς τὰ φαρμακεῖα.

ΝΟΜΙΚΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ
ΚΩΝ. ΚΛΑΔΑΚΗ
6 Ὁδὸς Ἱπποκράτους ἀριθ. 6
Καταρτίζονται νέα τμήματα διὰ τὰς ἐξετάσεις τοῦ Δεκεμβρίου. Τμήματα τελειοφοίτων κατὰ 15ήμερον.
ΜΑΘΗΜΑΤΑ: Γαλλικῆς, Ἀγγλ. Γερμ. Λογιστικῆς, Στενογραφίας, Μαθημ., Ἀλληλ. Ἀνάπτυξις κλπ. ἐν τῇ Γαλ. Ἀκαδ. διδασκομένων Cours διάφορα (conversation, Litterature Sciences). Παρὰ καθηγηταῖς Παρισίων καὶ Καθηγητῶν. Μεταφράσεις διαφόρων. Καποδιστρίου 16.

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΜΕΤΑΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ

Ἀξιότιμε Κύριε Διευθυντά,

Ἡ «Ἑστία» θέλουσα νὰ μειώσῃ τὴν κατάπληξιν ποὺ ἐπροξένησεν ἡ ἀπροσδόκητος σημερινὴ ἀπόφασις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου περὶ μεταθέσεως τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἐπισκόπων εἰς τὰς κενὰς μητροπόλεις τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος, ἔρριψε τὸ βάρος τῆς πρωτοφανοῦς παρανομίας μὲ ἐλαφρὰν τὴν συνείδησιν εἰς τοὺς ἀξιοτίμους κ. κ. Νομικοὺς Συμβούλους. Τὸ Νομικὸν Συμβούλιον εἰς σχετικὸν ἐρώτημα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀπήντησε ρητῶς καὶ κατηγορηματικῶς, ὅτι ἡ μετάθεσις τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἐπισκόπων ἀντίκειται εἰς τοὺς νόμους, στηριχθεὶς εἰς ὅσα ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἀνέπτυξα ἐν ἐκτάσει εἰς τὴν δημοσιευθεῖσαν τὴν 30ὴν Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἐν τῇ «Πρωΐᾳ» ἐπιστολήν μου.

Ι. Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Δικηγόρος

ΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Ἀγαπητὴ «Πρωΐα»,

Μετ' ἐπιτάσεως διαδίδεται εἰς τὸν φοιτητικὸν κόσμον ὅτι πολλοὶ φοιτηταὶ τῆς Νομικῆς εὑρισκόμενοι εἰς τὴν πατρίδα των εἰσέτι, ἀντιπροσωπεύθησαν κατὰ τὴν τοῦ Ὀκτωβρίου τμηματικὴν ἐξέτασιν ὑπὸ συναδέλφων των, οἵτινες ἐξητάσθησαν ἀντ' ἐκείνων δεδομένου ὅτι τὰ δελτία ταὐτότητος δὲν ἐξητοῦντο ὑπὸ τῶν κ. κ. καθηγητῶν. Πρὸς τοῦτο κρατεῖ γνώμη ἀκυρώσεως τῆς τοῦ Ὀκτωβρίου ἐξετάσεως. Ἐρωτῶμεν εἶνε δίκαιον οἱ νῦν ἐπιτυχόντες διὰ τῆς παρουσίας των νὰ ὑποβληθῶσιν ἐκ δευτέρου εἰς ἐξέτασιν ἐξ ἧς τύχη καὶ σύμπτωσις ἀπαιτεῖται διὰ νὰ προαχθῇ καὶ οὐχὶ γνῶσις μὲ τὸν τρόπον ποὺ γίνονται αὐταί;

Φοιτηταὶ πολλοὶ ἀναγνῶσται τῆς ἀγαπητῆς «Πρωΐας»

Η ΜΟΡΦΗ ΤΗΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὴν καταβολὴν ὑψηλοῦ τόκου σκέπτεται νὰ ἐξεύρῃ ἄλλοθεν κεφάλαια καὶ εἰς τοῦτο δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὴν κατακρίνῃ κανείς. Ἔπρεπε ὅμως νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν της ὅτι αἱ ἀνάγκαι τῶν γεωργῶν εἶνε μέγισται καὶ ἐπείγουσαι. Αἱ καταθέσεις ἐπελθοῦσαι τὸ πρῶτον ἔτος εἰς 173 ἑκατομ. δραχμῶν δὲν εἶνε εὐκαταφρόνητοι. Ἀποδεικνύουν ὅτι ὅταν ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα στηριχθῇ εἰς ἰδίους ὀργανισμοὺς εἰς τὰς ἐπαρχίας, ἰδίως ὅταν κατορθώσῃ νὰ χρησιμοποιήσῃ τὰς Ἑνώσεις τῶν Συνεταιρισμῶν καὶ πολλαπλασιάσῃ αὐτὰς θὰ ἠμπορέσῃ νὰ συγκεντρώσῃ μεγάλα κεφάλαια ἐκ καταθέσεων καὶ ἐκ τῶν ἀγροτικῶν ἀκόμη περιφερειῶν. Εἰς τὰς κωμοπόλεις καὶ τὰ χωρία ὑπάρχουν καὶ ἀποθέματα, τῶν ὁποίων ἄλλα μὲν δὲν χρησιμοποιοῦνται καθόλου καὶ ἄλλα εἰσρέουν εἰς τὰς ἰδιωτικὰς Τραπέζας, αἱ ὁποῖαι ἔχουν ἱδρύσει ὑποκαταστήματα εἰς τὰς ἐπαρχίας. Ἡ προσοχὴ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης θὰ ἔπρεπε νὰ στραφῇ, πολὺ περισσότερον παρ' ὅ,τι ἔγινεν ἕως τώρα, εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν γεωργικῶν συνεταιρισμῶν. Πρέπει νὰ ἐννοήσῃ ὅτι ἐπ' αὐτῶν καὶ τῶν Ἑνώσεών των θὰ στηριχθῇ ἀκλονήτως καὶ δι' αὐτῶν θὰ δυνηθῇ νὰ ἐργασθῇ ἀποτελεσματικῶς εἰς τὸ μέλλον.

Αἱ ἀναγκαστικαὶ εἰσφοραὶ ποὺ εἰσρέουν εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν δύνανται καὶ αὐταὶ νὰ συντελέσουν εἰς τὴν αὔξησιν τῶν κεφαλαίων τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης καὶ τὴν ἑδραίωσιν τῆς πρὸς αὐτὴν πίστεως, ἀλλὰ πρὸς τοῦτο πρέπει νὰ καταργηθῇ ἡ ἀνεπιστημονικὴ διάταξις ἐκείνη τοῦ Καταστατικοῦ, συμφώνως πρὸς τὴν ὁποίαν αἱ εἰσφοραὶ αὗται δέον νὰ διατίθενται πρὸς ἐλάττωσιν τοῦ τόκου καὶ τὴν διάταξιν κατεπολέμησα ὅσον ἠδυνάμην.

Ἐλέχθη ὅτι οἱ γεωργοὶ δυστροποῦν νὰ ἐκπληρώσουν τὰς πρὸς τὴν Τράπεζαν ὑποχρεώσεις των, παρακινούμενοι ἀπὸ ἐπιτηδείους δημαγωγοὺς ἢ ἄλλους ἔχοντας ἀντίθετα συμφέροντα. Δὲν γνωρίζω κατὰ πόσον ὁ ἰσχυρισμὸς οὗτος εἶνε ἀκριβής. Ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης διαψεύδει τὴν ὕπαρξιν διαφόρων καθυστερήσεων. Εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ δώσωμεν μεγαλυτέραν πίστιν εἰς τὴν διαβεβαίωσιν αὐτήν. Ἐκτὸς ὅμως τούτου δὲν πρέπει νὰ ὑποτεθῇ ὅτι καλὴ διαχείρισις τῆς ἀγροτ. πίστεως εἶνε ἡ ἐν πάσῃ περιπτώσει καὶ διὰ παντὸς μέσου ἐπιδίωξις εἰσπράξεως τῶν ὀφειλομένων καὶ μὴ παροχὴ ἀνανεώσεων τῶν πιστώσεων. Ὅταν ὁ ἀγροτικὸς κόσμος διέρχεται κρίσιν τόσον ὀξεῖαν, ὅπως ἡ σημερινή, ἐπιβάλλεται εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν μετὰ ἐξακρίβωσιν τῆς πραγματικῆς καταστάσεως ἑκασταχοῦ νὰ παρέξῃ τὰς δεούσας πιστωτικὰς εὐκολίας.

Ἡ θέσις τῶν ἐγκατασταθέντων ἀκτημόνων καλλιεργητῶν, ἰδίως τῶν προσφύγων, εἶνε πολὺ δυσάρεστος καὶ χρειάζεται ὅλως ἰδιαιτέρα προσοχὴ εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν ἀφορώντων αὐτοὺς ζητημάτων. Ἡ ἰδιωτικὴ Τράπεζα δὲν θὰ ἔσωζε τὴν κατάστασιν. Ὅ,τι δύναται νὰ ὠφελήσῃ εἶνε ἡ ταχυτέρα ὁριστικὴ διανομὴ τῶν γαιῶν, ἡ γεωργικὴ καθοδήγησις καὶ ὁ περιορισμὸς τῶν ἐκ τῆς ἐγκαταστάσεως χρεῶν των. Καὶ ἠλαττώθησαν μὲν ταῦτα κατόπιν τοῦ ἀποφασισθέντος συμψηφισμοῦ τῶν ἀποζημιώσεών των, ἀλλ' ἡ ἐλάττωσις αὐτὴ δὲν ἦτο ἐξ ἴσου ἐπαρκὴς ἢ ὠφέλιμος δι' ὅλους. Χρειάζονται γενναιότερα μέτρα, περὶ ὧν ὡμίλησα ἤδη εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὰ ὁποῖα εἶμαι βέβαιος ὅτι εἰς τὸ τέλος θὰ ἀναγκασθῇ νὰ λάβῃ ἡ Κυβέρνησις.

* * *

Διὰ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν γαιῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ προκύψουν μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων εἰς τὴν Μακεδονίαν, δὲν δύναται νὰ ἀποφανθῇ κανεὶς πρὶν συγκεντρωθοῦν τὰ ἀπαραίτητα στοιχεῖα, δηλ. ἡ ἀκριβὴς ἔκτασις τῶν γαιῶν, αἱ καλλιέργειαι αἱ ὁποῖαι ἠμποροῦν νὰ εὐδοκιμήσουν εἰς αὐτὰς καὶ αἱ ἐποικιστικαὶ ἀνάγκαι.

Ὅταν διηύθυνα τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας, πρὸ διετίας περίπου, εἶχα ζητήσει μίαν ἐπιτροπὴν πρὸς μελέτην τοῦ ζητήματος. Μετὰ τὴν ἀποχώρησίν μου δὲν ἔγινεν ἐπὶ μακρὸν καμμία ἐνέργεια καὶ μόνον ἐσχάτως πληροφοροῦμαι ὅτι μελετᾶται σοβαρῶς τὸ ζήτημα. Πρέπει λοιπὸν νὰ περιμένωμεν τὸ πόρισμα αὐτῆς τῆς ἐρεύνης διὰ νὰ ἀποφανθῶμεν. Ἐὰν θέλετε πρόχειρον γνώμην μου, τὴν ὁποίαν μετὰ μεγάλης ἐπιφυλάξεως δύναμαι νὰ ἐκφέρω, θὰ σᾶς ἔλεγα ὅτι, ἀφοῦ μεγίστη εἶνε ἡ στενότης γῆς εἰς τὴν Μακεδονίαν, ὅπου ὁ κλῆρος κατὰ μέσον ὅρον ἀνέρχεται εἰς 35 στρέμματα—εἰς μερικὰ μέρη, ὅπως εἰς τὴν Καρατζόβαν, εἶνε μόνον 10—15 στρέμματα —καὶ ἀφοῦ αἱ ἔχουσαι ἀνάγκην ἐγκαταστάσεως οἰκογένειαι ἀνέρχονται εἰς χιλιάδας αὐξανομένας διαρκῶς σὺν τῇ αὐξήσει τοῦ πληθυσμοῦ, θὰ εἶνε δύσκολον νὰ ἐγκατασταθοῦν εἰς τὰς περὶ ὧν ὁ λόγος γαίας μεγάλαι ἐπιχειρήσεις, καὶ ἂν ἀκόμη τοῦτο ἀπὸ ἀπόψεως ἀμέσων δημοσιονομικῶν εὐκολιῶν ἦτο πλέον ἐνδεδειγμένον.

ΑΛΕΞ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Η ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΩΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Ἕνα ἄλλο πρίσμα, ὑπὸ τὸ ὁποῖον ἐξητάσθη ἡ βαλκανικὴ κίνησις τῶν τελευταίων ἑβδομάδων, μᾶς παρουσιάζει ὡς ὄργανα ἑνὸς ἐκτεταμένου διπλωματικοῦ σχεδίου ἤ, κυρίως εἰπεῖν, δύο ἀνταγωνιστικῶν σχεδίων Μεγάλων Δυνάμεων —τοῦ πρώτου ἐκδηλωθέντος ἐν Ἀθήναις καὶ τοῦ δευτέρου ἐν Ἀγκύρᾳ. Ἡ ἑλληνοτουρκικὴ συνεννόησις, εἰδικῶς, συνδυαζομένη μὲ τὴν ἑλληνοβουλγαρικὴν προσέγγισιν, κινεῖ ὑποψίας εἰς ὅσους ὑπερτιμοῦν τὸν ρόλον τῆς διπλωματίας εἰς τὸν σχηματισμὸν ἐθνικῶν ρευμάτων.

Ἡ παράθεσις αὐτῶν τῶν συμπερασμάτων τῶν σκεπτικιστῶν κριτῶν μας εἶναι χρήσιμος. Κάθε πρακτικὸς ὑπολογισμὸς πρέπει νὰ δώσῃ τὴν ἁρμόζουσαν θέσιν εἰς τὰ «κατὰ»—ὅσον καὶ εἰς τὰ «ὑπέρ».

Εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι αἱ ὡραῖαι χειρονομίαι ἔχουν ἕνα πολὺ οὐσιαστικὸν ἀποτέλεσμα: Ἂν δὲν ἐπιτυγχάνουν νὰ ἀνάψουν νέους αἰσθηματισμοὺς εἰς τοὺς λαούς, σβύνουν ὁπωσδήποτε τοὺς παλαιοὺς —καὶ δίδουν κάποτε εἰς τὰς ἐθνικὰς προλήψεις καὶ μίση τὴν πραγματικὴν ἀναλογίαν των. Μάλιστα ὅταν συμβαίνῃ ὅσοι ὑπέκαυσαν ἄλλοτε τὴν ἐχθρότητα νὰ πρωτοστατοῦν ἐκ τῶν ὑστέρων εἰς τὴν ἀπόδειξιν τῆς ἰδίας ἀνακολουθίας. Ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία τότε μπορεῖ ἀπροσχημάτιστα καὶ ἀνεμπόδιστα νὰ συνεχίσῃ τὸ ἔργον της.

Ὅ,τι ἐκτιμᾶται ἐν Λονδίνῳ ὡς πραγματικὸν κέρδος τῆς Βαλκανικῆς Διασκέψεως καὶ τῆς ἑλληνοτουρκικῆς προσεγγίσεως εἶναι ἡ ἐπικράτησις τοῦ πνεύματος τῆς συνεργασίας ἐκεῖ ὅπου μέχρι σήμερον ἴσχυε ὁ ἀνταγωνισμός. Καὶ ἐλπίζεται ὅτι ἡ ἀτμόσφαιρα ποὺ δημιουργεῖται θὰ ἐπιτρέψῃ, ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν γεωπολιτικῶν συνθηκῶν τῆς Χερσονήσου καὶ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας τὴν στενωτέραν ἐπαφὴν καὶ ἀμοιβαίαν οἰκονομικὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν λαῶν ποὺ τὰς κατοικοῦν. Μόνον τότε ἡ πολιτικὴ ἕνωσις θὰ εἶναι πραγματοποιήσιμος ἐπιδίωξις.

Ἡ εἰσαγωγὴ εἰς τὸ πρόβλημα τῶν βαλκανικῶν σχέσεων τρίτων παραγόντων (ὅπως ἡ φήμη περὶ διπλωματικῆς ὑποτελείας εἰς τὰ σχέδια «δυνάμεων») θὰ ἔχῃ κακὸν ἀντίκτυπον εἰς τὴν ἀνωτέρω προσπάθειαν. Καὶ ἦτο εὐτυχὴς ἔμπνευσις ἀπὸ μέρους τῆς κυβερνήσεως νὰ ἐπανορθώσῃ ἐπισήμως τὰς δοθείσας ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἑρμηνείας τῆς πολιτικῆς της.

Ἴσως εἰς τὴν παροῦσαν ἀνταπόκρισιν ὁ ἀναγνώστης νὰ ἀναμένῃ κάποιαν ἐξήγησιν τῶν τηλεγραφηθεισῶν κρίσεων τοῦ Τύπου, εἰς τὰς ὁποίας ἡ τιμὴ τῆς πρωτοβουλίας τῆς βαλκανικῆς συνεννοήσεως ἀποδίδεται εἰς τὸν κ. Βενιζέλον. Περὶ αὐτοῦ ὅσοι ἔχουν συγγενεῖς εἰς τὴν Ἀμερικὴν θὰ γνωρίζουν ὅτι εἶναι ὀλίγον δύσκολον διὰ τοὺς Ἀγγλοσάξωνας νὰ μάθουν πολυσύλλαβα ὀνόματα —καὶ μάλιστα τὰ ἑλληνικά. Ὁ κ. Βενιζέλος ἔχει ἀσφαλῶς τὴν τιμὴν νὰ ἔχῃ εὐκολώτερον —καὶ γνωστότερον— ὄνομα ἀπὸ τὸν κ. Παπαναστασίου καὶ τοῦ ὑποκλέπτει εὐκόλως τὰς δάφνας. Ὄνομα γιὰ ὄνομα, ἄλλωστε. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ταξείδιον τῆς Ἀγκύρας, διὰ νὰ εἴμεθα φιλαλήθεις, ἡ τιμὴ μοιράζεται μεταξὺ τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τοῦ Ἰσμὲτ πασᾶ. «Καὶ θὰ κριθῇ ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων», ὅπως βεβαιοῦν οἱ Ἄγγλοι! Σ. Ν. Σ.

ΒΑΦΗ ΤΡΙΧΩΝ
ΚΟΜΟΛ
Ἡ Παρισινὴ βαφὴ τριχῶν ΚΟΜΟΛ συνιστᾶται καὶ χρησιμοποιεῖται σήμερον παρὰ τῶν καλυτέρων κομμωτῶν τῆς Εὐρώπης, διότι ἡ βαφὴ [illegible] εὐκόλως χρησιμοποιεῖται καὶ συνιστᾶται ὡς ἡ πλέον κατάλληλος δι' ὅλας τὰς κομμώσεις ἤτοι διὰ χτένισμα arcnel διὰ χτένισμα νεροῦ mise en pli καὶ εἰδικῶς διὰ χτένισμα διαρκείας permanents, διότι δὲν καίει τὰς τρίχας, δὲν τὰς σκληρύνει, δὲν τὰς κόβει, δὲν τὰς πρασινίζει καὶ χρωματίζει αὐτὰς ἐντὸς 15 λεπτῶν τῆς ὥρας. Πωλεῖται εἰς τὰ Κομμωτήρια, Μυροπωλεῖα καὶ Φαρμακεῖα.
Διαρκὴς παρακαταθήκη παρὰ τῷ ἀντιπροσώπῳ κ.
Ε. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗ
Μητροπόλεως 42

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

ΕΝΤΟΝΟΙ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΙ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΥΞΗΣΙΝ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ ΤΟΥ ΑΡΤΟΥ

ΔΙΑΒΗΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ.—ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΣΠΥΡΙΔΟΥ

Μεταξὺ τῶν ὀργανωμένων τάξεων ἤρχισεν ἀπὸ τῆς χθὲς νὰ σημειοῦται ζωηροτάτη κίνησις ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀδικαιολογήτου αὐξήσεως τῆς τιμῆς τοῦ ἄρτου. Αἱ διοικήσεις τῆς Ὁμοσπονδίας Ἐπαγγελματιῶν καὶ τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Ἀθηνῶν συνελθοῦσαι χθὲς εἰς ἐκτάκτους συνεδριάσεις ἀπεφάσισαν νὰ προβοῦν εἰς ἔντονα διαβήματα πρὸς τὴν κυβέρνησιν ἀξιοῦσαι τὴν ἄμεσον ὑποτίμησιν τοῦ ἄρτου. Κατὰ τὰς συνεδριάσεις ἐλήφθη ἐπίσης κατ' ἀρχὴν ἀπόφασις, ὅπως εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ κυβέρνησις ἤθελε κωφεύσῃ εἰς τὰς συστάσεις ταύτας συγκροτηθῇ συλλαλητήριον πιθανῶς δὲ νὰ κηρυχθῇ καὶ ἀπεργία.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ

Χθὲς τὴν πρωΐαν συνῆλθεν εἰς σύσκεψιν τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τῆς Ὁμοσπονδίας Ἐπαγγελματιῶν καὶ ἐξήτασε τὸ ζήτημα τῆς αὐξήσεως τῆς τιμῆς τοῦ ἄρτου.

Μετὰ μακρὰν συζήτησιν ἐνεκρίθη τὸ κάτωθι ψήφισμα τὸ ὁποῖον θὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὸν κ. πρωθυπουργὸν σήμερον τὴν μεσημβρίαν.

«Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τῆς Ὁμοσπονδίας Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν Ἀθηνῶν συνελθὸν ἐκτάκτως εἰς πολύωρον συνεδρίασιν μὲ ἀποκλειστικὸν θέμα τὸ ἀναφυὲν σοβαρώτατον ζήτημα τῆς ὅλως ἀδικαιολογήτου ἀνατιμήσεως τοῦ ἄρτου μετὰ ἐξονυχιστικὴν συζήτησιν καθ' ἣν διεπιστώθη ἀπολύτως 1) ὅτι ὁ ἐγχώριος σῖτος δὲν ὤφειλε νὰ παραδοθῇ εἰς τὴν κατανάλωσιν πρὸς δρχμ. 9.90 κατ' ὀκᾶν, ἐνῷ ἐστοίχιζε μόνον 6.50—7.00 δρχμ. κατ' ὀκᾶν, ὑπὸ τὴν δικαιολογίαν ὅτι ἔδει νὰ καλυφθοῦν τὰ ἔξοδα τῆς ἐπιτροπῆς συγκεντρώσεως ἐγχωρίου σίτου, καὶ νὰ ἐξυπηρετηθῇ τὸ μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης δάνειον, ἐνῷ ἔδει διὰ τοῦ ἐπιβληθέντος δασμοῦ ἐπὶ τοῦ εἰσαγομένου σίτου ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ νὰ καλυφθοῦν τὰ περὶ ὧν πρόκειται ἔξοδα, ἐφ' ὅσον μάλιστα διὰ τῶν μέχρι σήμερον εἰσπραχθέντων ἑκατομμυρίων ὑπερκαλύπτονται τὰ ἔξοδα συγκεντρώσεως.

Δυστυχῶς ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς ἰσοζύγισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἔφερε τὸ ἐν λόγῳ κονδύλιον καὶ ἀνέγραψεν εἰς τὰ ἔσοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ.

ΕΙΣΗΧΘΗΣΑΝ ΣΙΤΗΡΑ

2) Ὅτι κατὰ τὰς ἀνακοινώσεις τῆς Σοβιετικῆς ἐμπορικῆς ἀντιπροσωπείας καὶ τῶν Τραπεζῶν εἰσήχθησαν σιτηρὰ εὔθηνὰ πωλούμενα ὡς ἐγχώρια πρὸς μεγάλην ζημίαν τοῦ πενομένου ἀγροτικοῦ κόσμου καὶ τοῦ καταναλωτικοῦ κοινοῦ.

Καὶ τοῦτο ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἐνῷ πέρυσι ὑπὸ ὁμαλὰς καιρικὰς συνθήκας ἡ ἐπιτροπὴ συγκεντρώσεως ἐξηγόρασε μόλις περὶ τὰ 9 1)2 ἑκατομμύρια ὀκάδων, ἐφέτος ὑπὸ λίαν δυσμενεῖς συνθήκας καὶ τὰς γνωστὰς θεομηνίας τὸ συγκεντρωθὲν ποσὸν ἀνῆλθεν εἰς τὰ 19 1)2 ἑκατομμύρια ὀκάδων.

3) Ἐνῷ ἡ ἐπιτροπὴ συγκεντρώσεως κατὰ τὴν ἐξαγορὰν ἐξέπεσε διὰ ξένας ὕλας 5 ο)ο ἤτοι ἠγόραζεν 105 ὀκάδας διὰ 100 εἰς βάρος τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου, παραδίδει εἰς τὴν κατανάλωσιν τὸν αὐτὸν σῖτον ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐκπτώσεως.

Ἀποφαίνεται ὅτι ἡ σημερινὴ τιμὴ τοῦ ἄρτου, ὅστις εἶνε ἡ βάσις τῆς τροφῆς τοῦ λαοῦ, οὐδαμῶς δικαιολογεῖται ἐκ τῶν πραγμάτων.

Ἀξιοῖ:

1) Ὅπως διατεθῇ τὸ ἐκ τῆς αὐξήσεως τοῦ δασμοῦ εἰσπραττόμενον ποσὸν πρὸς κάλυψιν τῶν ἐξόδων συγκεντρώσεως τοῦ σίτου καὶ νὰ χορηγηθῇ αὐτὸς εἰς τὴν πραγματικὴν τιμὴν κόστους ἤτοι 6.50—7 δρχμ. κατ' ὀκᾶν καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς ταύτης νὰ κανονισθῇ ἡ τιμὴ τοῦ ἄρτου. 2) Νὰ ἐρευνηθῇ παρ' ἀμεροληπτου ἐπιτροπῆς, εἰς ἣν νὰ μετάσχουν ἀντιπρόσωποι διαφόρων ὀργανώσεων, ποῦ κατηναλώθησαν τὰ εἰσαχθέντα εὔθηνὰ σιτηρά. 3) Τὸν ἔλεγχον τῶν ἀποθηκῶν συγκεντρώσεως, ἵνα ἐξακριβωθῇ ἐὰν εὑρίσκεται ἐν αὐταῖς ὁ ἀναφερόμενος ὡς συγκεντρωθεὶς ἐγχώριος σῖτος καὶ 4) τὴν παραδειγματικὴν τιμωρίαν τῶν ἐξαπατησάντων τὸν Ἑλληνικὸν λαόν.

Δηλοῖ ὅτι ἐπιδοκιμάζει ἀπολύτως τὰς ἐνεργείας τῶν διαφόρων ὀργανώσεων ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου καὶ τάσσεται ἀλληλέγγυος πρὸς αὐτὰς μέχρις εὐνοϊκῆς ἐπιλύσεως τοῦ ζητήματος τούτου.

Παρακαλεῖ ὅπως προσωπικῶς ὁ ἀξιότιμος κ. πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως ἐπιληφθῇ τοῦ σοβαρωτάτου τούτου ζητήματος.

Ἀποφασίζει δὲ ὅπως ἐν ὁλομελείᾳ παρουσιασθῇ αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ καὶ ἐπιδώσῃ τὸ παρόν, συζήτησῃ δὲ προφορικῶς τοῦτο».

ΟΙ ΕΡΓΑΤΑΙ

Ἐπίσης συνῆλθον εἰς ἔκτακτον συνεδρίασιν τὰ διοικητικὰ συμβούλια τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν δύναμιν τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Ἀθηνῶν σωματείων καὶ συνεζήτησαν ἐπὶ τοῦ ἰδίου ζητήματος.

Κατὰ συζήτησιν ἐνεκρίθη τὸ κάτωθι ψήφισμα:

Ἡ ἔκτακτος ὑπὸ τῆς διοικήσεως τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Ἀθηνῶν κληθεῖσα σύσκεψις τῶν διοικητικῶν συμβουλίων τῶν ὀργανώσεων τῆς δυνάμεώς του, τῆς 9—11—30 ἀκούσασα τὰς εἰσηγήσεις τῆς διοικήσεως ἐπὶ τῆς τιμῆς τοῦ ἄρτου καὶ τοὺς λόγους τῶν ὁμιλητῶν,

Διαπιστώνει

Ὅτι ἡ σημερινὴ ὑψηλὴ τιμὴ τοῦ ἄρτου, παρὰ τὴν πτῶσιν τῶν σιτηρῶν εἰς τὰς διεθνεῖς ἀγοράς, εἶνε καθαρὰ ληστεία εἰς βάρος τῶν ἐργατῶν, ὑπαλλήλων καὶ πτωχῶν λαϊκῶν στρωμάτων.

Ὅτι ἡ προκλητικὴ αὐτὴ ληστεία γίνεται ὑπὸ τὴν σιωπηρὰν ἔγκρισιν τῆς κυβερνήσεως, ἀποδεικνυομένην ἀπὸ τὴν μέχρι σήμερον τηρηθεῖσαν ὑπὸ ταύτης σιγήν.

Ὅτι ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς ἐνισχύσεως τῆς ντόπιας σιτοπαραγωγῆς διαπράττονται τὰ μεγαλύτερα ἐγκλήματα εἰς βάρος τοῦ πτωχοῦ λαοῦ, τοῦ ὁποίου μοναδικὴ τροφὴ ἐναπέμεινε τὸ ψωμί.

Καὶ ὅτι εἶνε δυνατὴ ἡ ὑποτίμησις τοῦ ψωμιοῦ κατὰ τὸ τρίτον τῆς σημερινῆς του τιμῆς.

Καταγγέλλει

εἰς ὅλους τοὺς ἐργάτας, δημοσίους καὶ ἰδιωτικοὺς ὑπαλλήλους, πτωχοὺς ἐπαγγελματίας τὴν ἀντιλαϊκὴν πολιτικὴν τῆς κυβερνήσεως, προσπαθούσης νὰ καλύψῃ τὰς διαπραττομένας σπατάλας ὑπὸ ταύτης εἰς βάρος τοῦ ψωμιοῦ των καὶ τὴν ἄρνησιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν νὰ λαμβάνῃ μέρος εἰς τὴν ἐπιτροπὴν διατιμήσεων καὶ ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Ἀθηνῶν.

Ζητεῖ

τὴν μείωσιν τῆς τιμῆς τοῦ ψωμιοῦ σύμφωνα μὲ τὰς ὑπὸ τῆς διοικήσεως τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου ὑποδείξεις καὶ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν διατιμήσεων καὶ ἀντιπροσώπων τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Ἀθηνῶν.

Ἀποφασίζει

νὰ κληθῇ ὁ ἐργαζόμενος λαὸς εἰς συλλαλητήριον εἰς ἀνοικτὸν χῶρον καὶ εἰς περίπτωσιν ποὺ ἡ κυβέρνησις δὲν θὰ σεβασθῇ τὴν διαδηλουμένην θέλησιν τοῦ ἐργαζομένου λαοῦ, νὰ κηρυχθῇ γενικὴ ἀπεργία.

Ἐντέλλεται

τὰς διοικήσεις τῶν ὀργανώσεων ἀπὸ τοῦδε νὰ προπαρασκευάσουν τὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν ὑποτίμησιν τοῦ ψωμιοῦ, σύμφωνα μὲ τὰς ἀνωτέρω ἀποφάσεις.

Ἡ διοίκησις τοῦ Ε.Κ.Α. νὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τούτων.

Τὸ παρὸν νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὴν κυβέρνησιν καὶ τὸν Τύπον.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ κ. ΣΠΥΡΙΔΟΥ

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας κ. Σπυρίδης προέβη χθὲς εἰς τὰς κάτωθι δηλώσεις:

«Δὲν ἐνόμιζον ὅτι, κατόπιν τῶν ὅσων τελευταίως ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἀναλυτικῶς ἐξέθεσα, ἦτο δυνατὸν νὰ παραμείνῃ καὶ σκιὰ τις ἀμφιβολίας, τόσον διὰ τὴν ἀπόλυτον ὠφελιμότητα τοῦ θεσμοῦ τῆς συγκεντρώσεως, ὅσον καὶ διὰ τὴν χρηστὴν καὶ σύμφωνον πρὸς τὰς διεπούσας αὐτὸν διατάξεις τοῦ νόμου διαχείρισιν ἐκ μέρους τῆς κεντρικῆς ἐπιτροπῆς, ἀπαρτιζομένης ἀπὸ πρόσωπα παρέχοντα πᾶσαν ἐγγύησιν.

»Πολὺ φοβοῦμαι, διότι δὲν εὑρίσκω ἄλλην ἐξήγησιν, ὅτι οἱ ἐξακολουθοῦντες νὰ ὁμιλοῦν ἀκόμη περὶ δῆθεν «μυστηρίων καὶ σκανδάλων» δὲν ἀντελήφθησαν τὸ ἁπλοῦν γεγονός, ὅτι ἡ ἐπιβάρυνσις κατ' ὀκᾶν, τῆς ἀπομενούσης πρὸς ὑποχρεωτικὴν διάθεσιν μικρᾶς ποσότητος τῶν 12 1)2 ἑκατομμυρίων ὀκάδων, μὲ 2.90 δραχμάς, δὲν ὀφείλεται, ὡς λίαν περιέργως ἐνομίσθη, εἰς δῆθεν σπατάλας καὶ ἔξοδα προσωπικοῦ, ἅτινα, ἐπαναλαμβάνω, εἶνε μηδαμινὰ καὶ ἀνάξια λόγου, ἀλλ' εἰς τὴν ἐκ τῶν πραγμάτων ἀπορρέουσαν ἀνάγκην νὰ καλυφθοῦν:

»α') Ἡ διαφορὰ ἐκ τῆς διαθέσεως εἰς τρεχούσας διεθνεῖς τιμὰς 5 περίπου ἑκατομμυρίων ὀκάδων ἐκ τοῦ συγκεντρωθέντος σίτου διὰ τὴν ἀλευροβιομηχανίαν τῆς ἐνδοχώρας, τὴν στηριζομένην ἐπὶ τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς, ἥτις μολονότι ἀποτελεῖ τὸν φυσικὸν παραστάτην καὶ σύμμαχον τῆς σιτοκαλλιεργείας μας, ἐκινδύνευε, λόγῳ τῆς συγκεντρώσεως, νὰ ἀναστείλῃ τὰς ἐργασίας της, μὴ δυναμένη νὰ ἀνεύρῃ πλέον τὸν ἀναγκαιοῦντα σῖτον εἰς προσιτὰς τιμάς.

»β') Διαφορὰ ἐκ τῆς διαθέσεως εἰς ἠλαττωμένας τιμὰς ἑνὸς περίπου ἑκατομμυρίου ὀκάδων εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν πρὸς διάθεσιν μέσῳ αὐτῆς εἰς τοὺς γεωργοὺς διὰ σποράν.

»γ') Τόκος τῆς χρηματοδοτήσεως, δυνάμει σχετικῆς μετὰ τοῦ Δημοσίου συμβάσεως, τῆν συγκέντρωσιν Τραπέζης καὶ δαπάναι ἀποστολῆς τοῦ σίτου εἰς τὰ κέντρα καταναλώσεως.

»δ') Πᾶσα τυχὸν ἀπρόβλεπτος ζημία μέχρι τῆς πλήρους διαθέσεως τοῦ σίτου.

»Τὰ τυχὸν ἐκ τῆς τελευταίας ταύτης προβλέψεως μέλλοντα νὰ προκύψουν, κατὰ τὸ τέλος τῆς χρήσεως πλεονάσματα θέλουσι παραμείνῃ, κατὰ τὸν νόμον, δι' ἐλάφρυνσιν τοῦ λογαριασμοῦ συγκεντρώσεως τοῦ ἑπομένου ἔτους.

»Κατόπιν ὅλων τούτων δὲν νομίζω ὅτι παραμένει πλέον ἔδαφος περαιτέρω παρανοήσεων».

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

Εἰς τὸ Ἐργατικὸν Κέντρον Πειραιῶς συνεκροτήθη χθὲς τὴν πρωΐαν σοβαρὰ σύσκεψις τῶν προεδρείων ὅλων τῶν ἐργατικῶν ὀργανώσεων, τῶν ἐπαγγελματικῶν τοιούτων καὶ τῶν κοινωφελῶν ὀργανώσεων τῆς γείτονος. Μετέσχον ἐπίσης τὰ προεδρεῖα τῆς Παμπειραϊκῆς Ἑνώσεως καὶ τῶν παλαιῶν πολεμιστῶν, ὡς καὶ οἱ ἐργατικοὶ γερουσιασταὶ καὶ βουλευταί. Μετέσχον ἐπίσης καὶ αἱ προσφυγικαὶ ὀργανώσεις.

Τὴν σύσκεψιν ἀπησχόλησε τὸ ζήτημα τῆς ὑπερτιμήσεως τοῦ ἄρτου, τὴν ὁποίαν οἱ ὁμιληταὶ ἐχαρακτήρισαν ὡς ἀδικαιολόγητον. Ὁ κ. Μουντζουρίδης τοῦ Ε.Κ.Π. εἶπεν ὅτι αἱ τιμαὶ τοῦ σίτου εἰς τὴν διεθνῆ ἀγορὰν ἔχουν ἐκπέσει πολύ, εἶνε δὲ μειωμένη ἡ τιμὴ καὶ τοῦ ἐγχωρίου σίτου.

Προσέθηκεν ἐπίσης ὅτι οἱ «Μύλοι» Ἁγίου Γεωργίου μὲ τὰς νέας μηχανικὰς ἐγκαταστάσεις τῶν «σιλό» κλπ. δὲν ἐπιβαρύνονται μὲ φορτεκφορτωτικὰ ἔξοδα, ἀλέθουν δὲ καὶ τὸν περισσότερον σῖτον ἀπὸ τὰς κομιζομένας ποσότητας.

Ἀκολούθως ὁ κ. Δημητράτος τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας ἀνέπτυξε διατὶ πρέπει, κατὰ τὴν γνώμην του, νὰ ὑποτιμηθῇ ὁ ἄρτος.

Μὲ τὸ ρωσσικὸν «ντάμπιγκ», εἶπεν, ὠφελήθησαν σπουδαίως οἱ σιτέμποροι, ὁ δὲ συγκεντρωθεὶς ἐγχώριος σῖτος ἀνῆλθεν εἰς τὸ σεβαστὸν ποσὸν τῶν 10 ἑκατομμυρίων ὀκάδων καὶ ἠγοράσθη κατ' ἀνώτατον ὅριον μὲ τὴν μικρὰν τιμὴν τῶν δρχμ. 6.70 κατ' ὀκᾶν. Οὕτω, εἶπεν ὁ κ. Δημητράτος, οἱ πτωχοὶ ἀγρόται ἐζημιώθησαν, εὑρίσκονται δὲ εἰς δυσχερῆ θέσιν, διότι ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα διαθέτει ἤδη τὸν πρὸς σπορὰν σῖτον πρὸς δραχμὰς 9.40.

Καταλήγων ἐτόνισεν ὅτι ἡ τιμὴ τοῦ ἄρτου σήμερον ἔδει νὰ ἦτο τοὐλάχιστον δρχμ. 6 κατ' ὀκᾶν διὰ τὸν λευκὸν καὶ ἀναλόγως διὰ τὸν μαῦρον. Ὅσον ἀφορᾷ διὰ τὸν ρωσσικὸν σῖτον ὁ κ. Δημητράτος ἀνέφερεν ὅτι ἡ Ἰονικὴ Τράπεζα παρέδωκεν εἰς τὴν Σοβιετικὴν ἐμπορικὴν ἀντιπροσωπείαν τσὲκ 12 χιλιάδων λιρῶν διὰ τὴν εἰσαγωγὴν σίτου σοβιετικοῦ.

Ὁ κ. Σταματόπουλος, πρόεδρος τῆς Ὁμοσπονδίας Ἐπαγγελματιῶν εἶπεν ἐπίσης ὅτι ἀδικαιολογήτως ηὐξήθη ἡ τιμὴ τοῦ ἄρτου, ὁ δὲ ἐργατικὸς γερουσιαστὴς κ. Καλομοίρης ἐτόνισε τὴν ἀνάγκην ὅπως ἡ κυβέρνησις ἐπέμβῃ δραστικῶς εἰς τὸ ζήτημα τοῦ ἄρτου.

Ἐνεκρίθη κατόπιν τὸ κάτωθι τηλεγράφημα πρὸς τὴν κυβέρνησιν, ὅπερ καὶ ἀπεστάλη χθὲς τὸ ἀπόγευμα:

«Ἡ κληθεῖσα —πρωτοβουλίᾳ τοῦ Ε.Κ.Π.— σύσκεψις ἐπαγγελματικῶν, ἐργατικῶν καὶ κοινωνικῶν ὀργανώσεων ὁμοφώνως υἱοθέτησε τὸν ἀγῶνα τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας ἐργατῶν διὰ τὴν ὑποτίμησιν τοῦ ἄρτου καὶ παρακαλεῖ ὅπως σχηματισθῇ λαϊκὴ ἐπιτροπὴ ἀπὸ ἀντιπροσώπους ἐργατῶν, ἐπαγγελματιῶν, προσφύγων καὶ παλαιῶν πολεμιστῶν, πρὸς διαπίστωσιν τοῦ δυνατοῦ τῆς ὑποτιμήσεως τοῦ ψωμιοῦ».

Ἐκτὸς τούτου ἐνεκρίθη καὶ ψήφισμα συμφώνως πρὸς τὸ ὁποῖον ὁ ἐπαγγελματικός, ἐργατικὸς καὶ προσφυγικὸς κόσμος τοῦ Πειραιῶς ἀποφασίζει:

1) Διαμαρτύρεται διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Κράτους τηρουμένην πολιτικὴν εἰς τὸ ζήτημα τῆς τιμῆς τοῦ ἄρτου εἰς βάρος τῶν ἐργαζομένων τάξεων, αἵτινες εἶνε καὶ αἱ μόναι αἰσθητῶς θιγόμεναι.

2) Ἐπιδοκιμάζει τὴν κίνησιν πρὸς ἐπίτευξιν ὑποτιμήσεως τοῦ ἄρτου.

3) Ἀποφασίζει τὴν συγκρότησιν Παμπειραϊκοῦ συλλαλητηρίου διαμαρτυρίας διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Κράτους καὶ ἐνίων ἐμποροβιομηχάνων τηρουμένην πολιτικὴν τοῦ εὐκόλου κέρδους εἰς βάρος τῶν ἐργαζομένων τάξεων.

4) Ἐκλέγει ἐπιτροπὴν πρὸς ὀργάνωσιν τοῦ συλλαλητηρίου καὶ καθορισμὸν τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν θὰ συγκροτηθῇ.

Τηλεγραφήματα τῶν Ἐργατικῶν Κέντρων Κερκύρας, Κεφαλληνίας, Καβάλλας καὶ Δράμας πρὸς τὴν ἐν Πειραιεῖ Γενικὴν Συνομοσπονδίαν τῶν Ἐργατῶν, ἐπιδοκιμάζουν τὰς ἐνεργείας ταύτης διὰ τὴν ὑποτίμησιν τοῦ ἄρτου.

Ο ΣΤΟΜΑΧΟΛΟΓΟΣ Ἰατρὸς κ. Γ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ μετώκησε ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς 17, ἔναντι πρώην κατοικίας του. Τηλέφ. 55-27.

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΟΥ ΠΑΝΥΠΑΛΛΗΛΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Κατὰ τὴν χθεσινὴν ἡμέραν τοῦ Συνεδρίου τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ὁ ταμίας τῆς Σ.Δ.Υ.Ε. κ. Σταφυλᾶς ἀνέγνωσεν ἐν ἀρχῇ τὸν ἀπολογισμὸν τῆς διαχειρίσεώς του ἀναλύσας διὰ μακρῶν τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα.

Ὁ κ. Κακαρῆς ἐλογοδότησεν ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς «Ὑπαλληλικῆς». Ὁ κ. Μπίμπας ἐκ μέρους τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς ἀνέγνωσε τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς καὶ ἐπὶ τῶν δύο διαχειρίσεων, βεβαιώσας ὅτι αὗται ὑπῆρξαν τυπικῶς καὶ οὐσιαστικῶς ἐν τάξει καὶ προτείνας ὅπως οἱ οἰκεῖοι διαχειρισταὶ ἀπαλλαγῶσι πάσης εὐθύνης.

Τὸ Συνέδριον ἐγκρῖναν τὰς διαχειρίσεις εἰσῆλθεν εἰς τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ ὀργανωτικοῦ.

Ὁ κ. Καζάκος προτείνει ὅπως τὸ Γενικὸν Συμβούλιον ἀπαρτίζεται ἀπὸ ἀντιπροσώπους τῶν κλαδικῶν ὀργανώσεων, ἕνα δι' ἑκάστην ὀργάνωσιν, φρονῶν ὅτι οὕτως ἐξουδετεροῦται τὸ στενὸν κλαδικὸν πνεῦμα, χωρὶς ὅμως τοῦτο καὶ νὰ πλήττεται ἐντελῶς, καθ' ὅσον τοῦτο ὑπὸ τὰς σημερινὰς ὀργανωτικὰς συνθήκας καθίσταται ἀνέφικτος.

Ὁ κ. Πετρακάκης ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν τοῦ Συνεδρίου ἐπὶ τοῦ γεγονότος ὅτι διὰ πᾶσαν τροποποίησιν τοῦ καταστατικοῦ ἀπαιτεῖται εἰδικὴ πλειοψηφία συμφώνως πρὸς τὸν νόμον περὶ σωματείων.

Φρονεῖ ὅτι διὰ γενικωτέρους ὀργανωτικοὺς σκοποὺς τὸ Συμβούλιον ὡς θεσμὸς πρέπει νὰ διατηρηθῇ, νὰ τροποποιηθῇ μόνον τὸ σημεῖον ἐκεῖνο τὸ ἀφορῶν τὴν δικαιοδοσίαν του εἰς τὴν ἀνάκλησιν τῆς ἐκτελεστικῆς, τοῦτο δὲ δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ διὰ ψηφίσματος ἐπέχοντος τρόπον ἑρμηνείας τοῦ ἐν ἰσχύϊ καταστατικοῦ.

Ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα ὑποβάλλεται πρότασις ὑπογεγραμμένη παρὰ 18 ἀντιπροσώπων.

Ἀκολούθως ὁ κ. Δημητρᾶτος, ἐκθέτων τὰς ἀπόψεις του, λέγει ὅτι κατὰ τὴν λήξασαν περίοδον τὸ Γενικὸν Συμβούλιον παρουσίασε μειονεκτήματα, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦτο ὁ μεγάλος ἀριθμὸς τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ὀργανώσεων, ἐκπροσωπουμένων μὲ μίαν ὄχι ἀνεκτὴν σχετικότητα, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ εὐρύτης τῆς δικαιοδοσίας του ὡς πρὸς τὸ κεφάλαιον τῆς ἀντικαταστάσεως τῶν ἐκτελεστικῶν ἐπιτροπῶν. Διατυπώνει τὴν γνώμην ὅτι αἱ μετέχουσαι εἰς αὐτὸ τοπικαὶ ὀργανώσεις δέον νὰ μετάσχωσι — ὅσαι δὲν ἔχουν εὐρὺ χαρακτῆρα κλαδικόν—εἰς τὸ ἱδρυθησόμενον Κέντρον Ἀθηνῶν, τὸ δὲ γενικὸν συμβούλιον νὰ συνέρχεται τακτικῶς κατὰ τετράμηνον καὶ νὰ κρίνῃ τὸ ἔργον τῆς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς βάσει ἐκθέσεώς της δημοσιευομένης εἰς τὴν «Ὑπαλληλικήν», εἰς αὐτὸ δὲ νὰ μετάσχουν αἱ μεγάλαι κλαδικαὶ ὀργανώσεις καὶ αἱ περιφερειακαὶ τοιαῦται. Ὁ κ. Δημητρᾶτος προσθέτει ὅτι τὸ Γενικὸν Συμβούλιον ἐκτάκτως δύναται νὰ συνέρχεται ὁσάκις κρίνει σκόπιμον ἡ ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπή.

Ὁ κ. Γιαδαράκος συμπληρῶν δηλοῖ ὅτι εἶνε σύμφωνος, θὰ ἠδύνατο ὅμως τὸ Συμβούλιον νὰ συνέρχεται ἐκτάκτως ὁσάκις τὸ ἐκάλουν τὸ ἥμισυ καὶ πλέον τῶν μελῶν του.

Ὁ κ. Δαμασκόπουλος τάσσεται ὑπὲρ τῆς δημιουργίας Κέντρων καὶ ὀργάνωσιν τμημάτων εἰς κατὰ τόπους ἐργασίας.

Ἐπρότεινε τὴν σύστασιν ὑπαλληλικῶν Κέντρων εἰς ἃς πόλεις ὑπάρχουν δύο τοὐλάχιστον εἰδικὰ τμήματα, 2) Ὀργάνωσιν τῶν ὑπαλλήλων κατὰ τόπους ἐργασίας, 3) τὴν σύστασιν ἀντὶ τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου εὐρείας ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς, ἐκλεγομένης ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου μεταξὺ Συνέδρων καὶ μή. Ἡ εὐρεῖα ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ θὰ ἐκλέγῃ μεταξὺ τῶν μελῶν της μίαν πενταμελῆ κεντρικὴν τοιαύτην. Εἰς τὴν εὐρεῖαν θὰ ἐκπροσωποῦνται καὶ αἱ ἐπαρχιακαὶ τοιαῦται κατὰ διαμερίσματα. 4) Τὴν ἐξασφάλισιν ἐτησίας ἀδείας διὰ τὴν ἐκτελεστικὴν ἐπιτροπὴν καὶ τοὺς γενικοὺς γραμματεῖς τῶν Ὁμοσπονδιῶν.

Μετὰ τοὺς λόγους ἐπὶ τοῦ ἰδίου θέματος καὶ ἄλλων συνέδρων ἡ συνεδρίασις διεκόπη διὰ νὰ ἐπαναληφθῇ σήμερον τὴν πρωΐαν.

CAPITOL
WASHINGTON

Εἰς τὴν Οὐασιγκτῶνα τὴν πόλιν τῶν διπλωματῶν, αἱ
ΚΑΛΤΣΟΔΕΤΕΣ
PARIS
φοροῦνται ἀποκλειστικῶς ἀπὸ τοὺς πλέον κομψοὺς κυρίους, διότι συνδυάζουν ὡραιότητα χρωμάτων καὶ σχεδίων, διάρκειαν καὶ ἄνεσιν. Φυσικὰ κρατοῦν τὴν κάλτσα σφιχτὰ καὶ ἐφημοσμένη.
Fabricantes
A. STEIN & COMPANY
Chicago, U.S.A. - New York, U.S.A.
Γεν. Ἀντιπρ. Ἑλλάδος
Ν. Θ. ΚΑΜΜΕΝΟΣ
Μιαούλη καὶ Νικήτα 21
Πειραιᾶ

ΣΥΝΕΛΗΦΘΗΣΑΝ ΟΙ ΔΡΑΣΤΑΙ ΤΗΣ ΑΙΧΜΑΛΩΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΑΙΔΟΣ ΣΤΑΜΟΥ

ΑΓΝΟΕΙΤΑΙ ΑΚΟΜΗ Η ΤΥΧΗ ΤΟΥ ΑΠΑΧΘΕΝΤΟΣ

Ἡ ὑπόθεσις τῆς αἰχμαλωσίας ἐν Λεβαδείᾳ τοῦ 7ετοῦς Λουκᾶ Στάμου, τοῦ ὁποίου ἀκόμη ἡ τύχη ἀγνοεῖται, διελευκάνθη, ἀνακαλυφθέντων ὅλων τῶν δραστῶν αὐτῆς. Ὡς εἶνε γνωστόν, διὰ τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν εἶχον συλληφθῆ πρό τινος ἐπὶ τῇ βάσει ὑποδείξεως ἑνὸς καταδίκου τῶν φυλακῶν Λαμίας οἱ Γ. Σωτήρχαινας, Γ. Μπάλας καὶ Τζαμτζῆς, ἅπαντες κάτοικοι Λεβαδείας. Καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι ἔχουν προφυλακισθῆ ἀπὸ τότε καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ ἀρνοῦνται τὴν ἐνοχήν των. Πρὸ τῆς συλλήψεως αὐτῶν εἶχε συλληφθῆ εἰς τὴν Λεβάδειαν ὡς ἐνεχόμενος εἰς τὴν ἁρπαγὴν τοῦ παιδὸς καὶ ὁ Γ. Μπρῖνος. Οὗτος κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ παιδὸς εἶχε χρησιμοποιηθῆ ὡς κατάσκοπος τῆς σπείρας, ἡ ὁποία εἶχε διαπράξει τὸ ἔγκλημα καὶ παρηκολούθει τὰς ἐνεργείας τῶν ἐκεῖ ἀρχῶν, τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν ὁποίων εἶχε κατορθώσει νὰ ἐπιτύχῃ διὰ τῆς ὑποδείξεως διαφόρων λωποδυτῶν, δρώντων εἰς τὴν Λεβάδειαν.

Μετά τινας ἡμέρας ὁ Μπρῖνος αὐτὸς εἶπεν εἰς τὴν ὑποδιοίκησιν Χωροφυλακῆς Λεβαδείας, ὅτι ἐνῷ παρηκολούθει δῆθεν τοὺς λωποδύτας ἤκουσεν ἕνα διάλογον, ἐξ οὗ συνεπέρανεν ὅτι δρᾶσται τῆς ἁρπαγῆς καὶ ἴσως δολοφόνοι τοῦ μικροῦ Στάμου ἦσαν οἱ κάτοικοι Λεβαδείας Σωτ. Ἀλιφέρης καὶ Βάγγος. Ἡ ἀθῳότης ὅμως αὐτῶν ἀπεδείχθη κατὰ τρόπον ἀναμφισβήτητον καὶ διεπιστώθη ὅτι ὁ Μπρῖνος δὲν ἦτο παρὰ ἕνας κατάσκοπος τῆς σπείρας, ὅστις ἤθελε νὰ παραπλανήσῃ τὴν ἀνάκρισιν. Κατόπιν αὐτοῦ συνελήφθη καὶ ἐπροφυλακίσθη. Ἐξεταζόμενος ὅμως δὲν προέβη εἰς ἀποκαλύψεις, ὡς ἐνόμιζον αἱ ἀρχαί, ἀλλὰ διεμαρτυρήθη καὶ διὰ τὴν σύλληψίν του.

Μετὰ τὴν σύλληψιν τοῦ Σωτήρχενα, τοῦ Μπάλα καὶ τοῦ Τζαμτζῆ, ὁ Μπρῖνος ὡμολόγησε μόνον ὅτι ὁ Σωτήρχενας εἶχεν ἀναθέσει εἰς αὐτὸν νὰ κατασκοπεύῃ τὰς ἀρχὰς καὶ νὰ ἐνοχοποιήσῃ τὸν Ἀλιφέρην καὶ τὸν Βάγγον, τοῦτο δὲ ἐκρίθη ὡς ἓν ἀκόμη ἐπιβαρυντικὸν διὰ τὸν Σωτήρχεναν.

Καὶ μετὰ τὴν προφυλάκισιν ὅμως τῶν συλληφθέντων ὡς δραστῶν, ἐφ' ὅσον δὲν εἶχεν ἀποδειχθῆ πλήρως ἡ ἐνοχή των καὶ ἐφ' ὅσον ὁ ἁρπαγεὶς μικρὸς δὲν εἶχεν ἀνευρεθῆ, τόσον ὁ ἀντεισαγγελεὺς Ἐφετῶν κ. Κριτσέλης ἐνταῦθα, ὅσον καὶ ὁ ἀνακριτὴς κ. Καρδαμάκης καὶ ὁ ὑπομοίραρχος κ. Κουρεμπανᾶς εἰς Λεβάδειαν, ἐξηκολούθησαν τὰς ἐνεργείας των πρὸς πλήρη διαλεύκανσιν τῆς ὑποθέσεως, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον καὶ κατώρθωσαν.

Ὁ εἰδικὸς γραφολόγος δικογραφίας κ. Πουλαντζᾶς, διορισθεὶς ὡς πραγματογνώμων ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ὑπὸ τῶν κ.κ. Κριτσέλη καὶ Καρδαμάκη, ἔλαβε δείγματα τῆς γραφῆς πάντων τῶν προφυλακισθέντων διὰ νὰ τὰ παραβάλῃ μὲ τὰς ἐπιστολὰς τὰς ὁποίας εἶχεν ἀπευθύνει ἡ σπεῖρα εἰς τὸν κ. Στάμου, ζητοῦσα λύτρα.

Η ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ

Ἡ τοιαύτη ἐνέργεια, φαίνεται ὅτι ἐπτόησε τὸν Μπρῖνον, κρατούμενον εἰς τὰς φυλακὰς Συγγροῦ, ὅστις πρὸ τριημέρου παρήγγειλεν ἐμπιστευτικῶς εἰς τὸν ἐνταῦθα ἀντεισαγγελέα ἐφετῶν κ. Κριτσέλην ὅτι θέλει νὰ προβῇ εἰς σπουδαίας ἀποκαλύψεις. Ὁ Μπρῖνος μετεφέρθη πράγματι εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν τῶν Ἐφετῶν ἐν πάσῃ μυστικότητι καὶ ὑπεβλήθη εἰς μακρὰς ἀνακρίσεις. Κατ' ἀρχὰς ἔλεγεν ἀόριστα πράγματα, θέλων νὰ λάβῃ χρήματα ἀπὸ τὸν παριστάμενον πατέρα τοῦ αἰχμαλώτου. Κατόπιν ὅμως ἀπεκάλυψεν ὅτι ὁ Σωτήρχενας ἦτο ἀρχηγὸς τῆς σπείρας καὶ προέβη εἰς σπουδαιοτάτας ἀποκαλύψεις ἐπὶ ὅλων τῶν συνενόχων.

Ὁ Μπρῖνος ἀπεκάλυψεν ὅτι ὁ Στάμου, ἀναχωρήσας τὴν 8ην ἑσπερινὴν ἔκ τινος φαρμακείου τῆς Λεβαδείας διὰ νὰ μεταφέρῃ φάρμακα εἰς τὴν οἰκίαν του, παρεσύρθη ἐντέχνως ὑπὸ τοῦ 13ετοῦς φίλου του Γ. Ζαχαρία καὶ ἔφθασε μέχρι τῆς οἰκίας τοῦ πάππου τοῦ τελευταίου, Γεωργίου Ζαχαρία ὀνομαζομένου ὡσαύτως. Ἐκεῖ ὥρμησαν ἐκ τῆς οἰκίας ὁ Ζαχαρίας καὶ ὁ Σωτήρχενας, ἐφίμωσαν τὸν Στάμου καὶ τὸν μετέφερον ἐντὸς τῆς οἰκίας. Ὁ ἀτυχὴς παῖς ἐκρατήθη δεμένος καὶ φιμωμένος ἐπὶ δεκαήμερον εἰς τὸ ὑπόγειον τῆς οἰκίας τοῦ Ζαχαρία καὶ κατόπιν παρεδόθη εἰς κάποιον ποιμένα, ὁ ὁποῖος τὸν ἀπήγαγεν εἰς τὰ ὄρη. Ὁ Μπρῖνος κατωνόμασε τὸν ποιμένα, ἀλλ' ἰσχυρίσθη ὅτι ἀγνοεῖ ἂν ὁ ἁρπαγεὶς εὑρίσκεται ἐν ζωῇ ἢ ἂν ἐφονεύθη.

Ὁ Μπρῖνος τέλος ἀπεκάλυψεν, ὅτι μέλος τῆς συμμορίας, ἐκτὸς τῶν συλληφθέντων εἶνε καὶ ὁ ἐνταῦθα διαμένων ἔμπορος ἐκ Λεβαδείας Δῆμος Ἀϊβαλιώτης, λαβὼν σημαντικὸν μερίδιον ἀπὸ τὰς 70 χιλιάδας, τὰς ὁποίας ἔλαβον οἱ κακοῦργοι ὡς λύτρα, χωρὶς νὰ ἀπελευθερώσουν τὸν αἰχμάλωτον, διὰ νὰ λάβουν περισσότερα.

Ὁ Ἀϊβαλιώτης κατόπιν διαταγῆς τοῦ κ. Κριτσέλη συνελήφθη χθὲς ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς Διευθύνσεως Εἰδικῆς Ἀσφαλείας ἐνταῦθα καὶ κρατεῖται ἐν αὐστηροτάτῃ ἀπομονώσει εἰς τὰ κρατητήρια αὐτῆς, θὰ ἀποσταλῇ δὲ σήμερον εἰς Λεβάδειαν.

ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ ΕΝ ΛΕΒΑΔΕΙΑ

Ὁ Μπρῖνος μετεφέρθη εἰς Λεβάδειαν, ὅπου ἐπανέλαβεν εἰς τὸν ἐκεῖ ἀνακριτὴν κ. Καρδαμάκην τὰς ἀποκαλύψεις του, ἰσχυριζόμενος ὅτι αὐτὸς δὲν μετέσχε τῆς αἰχμαλωσίας. Κατόπιν ἐνταλμάτων τοῦ κ. ἀνακριτοῦ συνελήφθησαν ἀμέσως ὑπὸ τοῦ ὑπομοιράρχου κ. Κουρεμπανᾶ ὁ 60ετὴς κτηματίας Γ. Ζαχαρίας, ἡ σύζυγός του Παγώνα καὶ ὁ 13ετὴς ἔγγονός των, ὅστις παρέσυρε τὸν Στάμου, οἱ ὁποῖοι καὶ ὑπεβλήθησαν εἰς ἀνάκρισιν.

Καὶ ὁ μὲν γέρων καὶ ἡ γραῖα ἠρνήθησαν τὴν ἐνοχήν των, ἀλλ' ὁ ἔγγονός των ὡμολόγησεν ὅτι οὗτος τῇ διαταγῇ τοῦ πάππου του καὶ τοῦ Σωτήρχενα παρέσυρε τὸν Στάμου, ὅστις παρέμεινεν αἰχμάλωτος εἰς τὴν οἰκίαν των ἐπὶ δεκαήμερον καὶ κατόπιν ἐφυγαδεύθη. Ἡ ὁμολογία τοῦ μικροῦ Ζαχαρία συμφωνεῖ πλήρως πρὸς τὰς ἀποκαλύψεις τοῦ Μπρίνου καὶ τοιουτοτρόπως οὐδεμία ἀμφιβολία ἀπομένει ὡς πρὸς τὴν ἐνοχὴν τῶν συλληφθέντων.

Περὶ τῶν γενομένων ἐν Λεβαδείᾳ συλλήψεων εἰδοποιήθη τηλεγραφικῶς ὁ ἐνταῦθα ἀντεισαγγελεὺς κ. Κριτσέλης.

Κατόπιν τῆς διαλευκάνσεως τῆς ὑποθέσεως, τόσον αἱ ἀρχαὶ Λεβαδείας ὅσον καὶ ἡ ἐνταῦθα Διεύθυνσις Εἰδικῆς Ἀσφαλείας ἔχουν κινητοποιηθῆ εἰς τὰ περίχωρα τῆς Λεβαδείας πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ ποιμένος εἰς τὸν ὁποῖον εἶχε παραδοθῆ ὁ αἰχμάλωτος. Ἔχουν μάλιστα ληφθῆ ὅλα τὰ μέτρα οὕτως ὥστε ἡ σύλληψις αὐτοῦ νὰ πραγματοποιηθῇ συντόμως.

Ἐκ τῆς συλλήψεως τούτου θὰ ἐξακριβωθῇ ἂν ὁ αἰχμαλωτισθεὶς παῖς εὑρίσκεται ἐν ζωῇ ἢ ἂν ἔχῃ φονευθῆ, διότι εἶχεν, ὡς ἐξηκριβώθη, ἀναγνωρίσει τοὺς κακοποιούς, ποὺ τὸν συνέλαβον.

ΑΙ ΕΟΡΤΑΙ ΤΗΣ ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΟΣ ΕΙΣ ΕΡΜΙΟΝΗΝ

ΕΡΜΙΟΝΗ, 9. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Χθὲς διεξήχθησαν ἐνταῦθα μὲ σεμνότητα καὶ ἐνθουσιώδη συμμετοχὴν ὁλοκλήρου τοῦ λαοῦ τῆς ἐπαρχίας αἱ ἑορταὶ τῆς Ἑκατονταετηρίδος. Ἀπὸ προχθὲς εἶχον συρρεύσει ἀπὸ τὸ Κρανίδι καὶ τὰ ἄλλα χωρία πολλοί, ἀρκετοὶ δὲ μὲ ἐθνικὰς στολάς. Ὁ σημαιοστολισμὸς καὶ ἡ διακόσμισις τῶν καταστημάτων καὶ τῶν οἰκιῶν ἦτο γενικός.

Τὴν πρωΐαν χθὲς ἔφθασαν ἐκ Ναυπλίου οἱ πρῶτοι ξένοι, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ ἐπιτελάρχης τῆς ἐκεῖ ἑδρευούσης 4ης μεραρχίας ἐπὶ κεφαλῆς ὁμάδος ἀξιωματικῶν. Μαζὶ μὲ τοὺς ξένους αὐτοὺς ἦλθαν καὶ πρόσκοποι, τμῆμα στρατοῦ καὶ ἡ μουσικὴ τῆς μεραρχίας. Ὀλίγον ἀργότερα κατέπλευσε τὸ ἀντιτορπιλλικὸν «Ἀσπὶς» φέρον τοὺς κεκλημένους καὶ ἐπισήμους ἐξ Ἀθηνῶν. Μεταξὺ αὐτῶν ἦσαν οἱ κ. κ. Β. Δεληγιάννης, ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, Β. Ἀργυρόπουλος, ἀντιπρόεδρος τῆς Βουλῆς, Ι. Πετρίδης, ἀντιπρόσωπος τῆς ἐπιτροπῆς Ἑκατονταετηρίδος, Κανάρης, Βερδέλης, Ἀραβαντινός, Χατζῆς, Κουλουρᾶς βουλευταί, Τσαγγρῆς καὶ Στρῖγκος γερουσιασταί, Μάλλωσης πολιτευτής, ὁ πρόεδρος τῆς Κοινότητος Ὕδρας, Μήτσας στρατηγός. Κατσαρὸς συνταγματάρχης, Παρασκευόπουλος δημοτικὸς σύμβουλος Ἀθηναίων κ.ἄ.

Οἱ ἐπίσημοι μετὰ τὴν ἄφιξίν των κατηυθύνθησαν εἰς τὸν ἱστορικὸν ναὸν τῶν Ταξιαρχῶν, ὅπου κατὰ τὸν ἀγῶνα ὡρκίσθησαν οἱ πληρεξούσιοι τῆς Γ' Συνελεύσεως. Ἐκεῖ, χοροστατοῦντος τοῦ Μητροπολίτου Ὕδρας καὶ Σπετσῶν, ἐψάλη δοξολογία, κατὰ τὴν ὁποίαν τὸν πανηγυρικὸν ἐξεφώνησεν ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος κ. Παπαβασιλείου. Οἱ ἐπίσημοι καὶ ὁ λαὸς μετὰ ταῦτα, ἡγουμένων τῶν μουσικῶν, κατηυθύνθησαν εἰς τὴν οἰκίαν εἰς τὴν ὁποίαν συνεδρίασεν ἡ Γ' Ἐθνοσυνέλευσις. Ἐκεῖ ἐξεφωνήθησαν τὰ ὀνόματα τῶν ἀπαρτισάντων τὴν Συνέλευσιν αὐτὴν πληρεξουσίων καὶ ἀπεκαλύφθη ὑπὸ τοῦ κ. Ἀργυροπούλου ἐντειχισθεῖσα ἀναμνηστικὴ πλάξ. Μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν τῆς πλακὸς κατετέθη σωρεία στεφάνων, μεταξὺ τῶν ὁποίων τῆς Ἐπιτροπῆς Ἑκατονταετηρίδος, Κυβερνήσεως, Βουλῆς, Γερουσίας, Λαϊκοῦ κόμματος, κοινοτήτων Ὕδρας, Σπετσῶν, Κρανιδίου καὶ διαφόρων ἄλλων χωρίων τῆς ἐπαρχίας, Ἑνώσεως Συντακτῶν Α. Ε., Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, Δήμου Ἀθηναίων κλπ. Ὁ γερουσιαστὴς κ. Τσαγγρῆς ἐξεφώνησεν ἐμπνευσμένον λόγον.

Ἡ πομπὴ μὲ τὴν αὐτὴν τάξιν κατηυθύνθη ἔπειτα εἰς τὴν παραλιακὴν πλατεῖαν, ὅπου ἔχει στηθῆ τὸ Ἡρῷον τῶν πεσόντων Ἑρμιονιτῶν κατὰ τοὺς πολέμους 1912—1922. Τὸ Ἡρῷον ἀπεκάλυψεν ὁ ἐπιτελάρχης τῆς 4ης Μεραρχίας, κατετέθησαν δὲ καὶ ἐκεῖ πολλοὶ στέφανοι καὶ ἐξεφωνήθησαν καὶ λόγοι.

ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΔΙΑ ΤΑΣ κ. ΡΑΠΤΡΙΑΣ
Ἐκποιεῖται ἡ πρώτη σειρὰ τῶν Τοὰλ (Πατρὸν) τῶν μεγαλυτέρων Παρισινῶν Οἴκων πρὸς
ΔΡΑΧ. 100 ΕΚΑΣΤΟΝ
Κατάστημα Νεωτερισμῶν
ΓΕΩΡ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ
Περικλέους 48
ΠΡΟΣΕΧΩΣ ΕΚΘΕΣΙΣ Β'ας ΣΕΙΡΑΣ

ΟΙ ΜΗ ΘΕΡΑΠΕΥΘΕΝΤΕΣ ΔΙΑ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΑΝΤΙΠΥΡΕΤΙΚΩΝ ΦΑΡΜΑΚΩΝ ΘΕΡΑΠΕΥΘΗΤΕ ΑΝΕΥ ΥΠΟΤΡΟΠΗΣ ΔΙΑ ΤΕΤΡΑΗΜΕΡΟΥ ΧΡΗΣΕΩΣ
ΠΑΣΤΕΡΙΝΗΣ
ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΑΙ ΧΟΝΔΡΙΚΗΣ ΠΩΛΗΣΕΩΣ
Ἀργοστόλιον, Β. Λιναρδᾶτος. — Ἀθῆναι, Ἑταιρεία Δάφνη, Βερανζέρου 44. — Θεσσαλονίκη, Βαρίλας. — Πάτραι, Σινιγάλιας. — Ἰωάννινα, Καζαντζῆς. — Λαμία, Δασκαλόπουλος.

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5Η

ΑΙ ΙΣΠΑΝΙΚΑΙ ΑΡΧΑΙ ΑΠΗΓΟΡΕΥΣΑΝ ΕΙΣ ΤΟ "ΝΤΟ-Χ„ ΝΑ ΣΥΝΕΧΙΣΗ ΤΗΝ ΠΤΗΣΙΝ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΛΙΣΣΑΒΩΝΑ

ΜΑΔΡΙΤΗ, 9. (Ἀσύρματος). — Πλήθη κόσμου παρηκολούθησαν τὴν πτῆσιν τοῦ μεγάλου γερμανικοῦ ὑδροπλάνου «Ντὸ-Χ», τὸ ὁποῖον ὀλίγον βραδύτερον παρημποδίσθη νὰ συνεχίσῃ τὸ ταξείδιόν του διὰ τὴν Λισσαβῶνα ὑπὸ τῶν ἀρχῶν. Ἡ γενομένη ἀνάκρισις ἀπεκάλυψεν ὅτι οἱ κυβερνῆται τοῦ ἀεροπλάνου κατηγορήθησαν ὑπὸ τῶν ἀρχῶν ὅτι ἀνεμίχθησαν εἰς τὰς ἐσωτερικὰς πολιτικὰς ὑποθέσεις τῆς Ἰσπανίας, διότι ἐπέδειξαν ἐνδιαφέρον διὰ τὸν περίφημον Ἰσπανὸν ἀεροπόρον Φράνκο, ὅστις εὑρίσκεται εἰς ἀπροκάλυπτον ἐχθρότητα πρὸς τὴν σημερινὴν ἰσπανικὴν κυβέρνησιν. Ὁ Γερμανὸς πρεσβευτὴς προέβη πάραυτα εἰς παραστάσεις, τονίσας ὅτι ἡ γενομένη πτῆσις εἶναι δοκιμαστικὴ διὰ τὴν ἐναέριον ἐπιβατικὴν ὑπηρεσίαν καὶ ὅτι οὐδεμίαν πολιτικὴν σπουδαιότητα ἔχει. Ἐτονίσθη ὅτι ἡ ἀπαγόρευσις θὰ ἀρθῇ, ἀλλὰ μέχρι τῆς στιγμῆς οὐδεμία ἐπίσημος ἀνακοίνωσις ἐγένετο.

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΑΡΝΤΙΕ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΛΑΟΝ ΟΠΩΣ ΜΗ ΔΙΔΕΙ ΠΙΣΤΙΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΠΑΙΣΙΟΔΟΞΟΥΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 9. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Ταρντιὲ ὡμίλησε σήμερον ἐνώπιον τεσσάρων χιλιάδων παλαιῶν πολεμιστῶν καὶ ἐργατῶν τονίσας τὴν ἀνάγκην τῆς ἐνισχύσεως τῆς ἐμπιστοσύνης πρὸς τὴν ζωτικότητα καὶ τὴν δραστηριότητα τῆς μεταπολεμικῆς Γαλλίας.

«Ἡ ζωή, εἶπεν, εἶνε βεβαίως δύσκολος, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν ὅτι ἡ κρίσις εἶνε διεθνής. Ἡ καλλιέργεια τῆς δυσφορίας παρὰ τῷ λαῷ εἶνε ἡ χειρίστη πρᾶξις. Ἡ καταστροφὴ μιᾶς ἐσοδείας δίδει εὐκαιρίαν εἰς τοὺς ἀπαισιοδόξους νὰ προφητεύουν περὶ κατακλυσμῶν, οἱ ὁποῖοι θὰ καταστρέψουν ὅλην τὴν γεωργίαν, ἐνῷ τὸ φαινόμενον εἶνε συνηθέστατον. Ἐπίσης ὅταν ἐπέρχωνται κρίσεις Τραπεζῶν οἱ ἀπαισιόδοξοι προβλέπουν φοβεροὺς κινδύνους».

Ὁ κ. Ταρντιὲ κατέληξε συνιστῶν συντονισμὸν τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων, ἐμπιστοσύνην καὶ ἐργασίαν. «Δὲν εἶνε, εἶπε, στιγμὴ νὰ πτοούμεθα, εἰς ἣν ἐποχὴν μάλιστα ἄλλοι μᾶς φθονοῦν».

Η ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

ΦΟΒΟΙ ΕΚΡΗΞΕΩΣ ΤΑΡΑΧΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ

ΡΩΜΗ, 9. (Τηλεγραφικῶς). — Νεώτεραι πληροφορίαι ἐκ Καΐρου μεταδίδουν τὰς ἀκολούθους λεπτομερείας τῆς ἀνακαλυφθείσης ἀποπείρας κατὰ τῆς ζωῆς τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Αἰγύπτου Σίδκυ πασᾶ.

Εἰς ἔρημον σημεῖον τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Ἀλεξανδρείας—Καΐρου, καὶ εἰς ἔκτασιν 12 μέτρων εἶχον ἀφαιρεθῆ οἱ συνδετῆρες τῶν σιδηροτροχιῶν πρὸς τοὺς στρωτῆρας.

Ἡ βλάβη τῆς γραμμῆς ἐγένετο ἀντιληπτὴ ἐγκαίρως ὑπὸ ἑνὸς φύλακος, ὁ ὁποῖος εὗρεν ἐπὶ τόπου καὶ τὰ ἐργαλεῖα τὰ χρησιμοποιηθέντα ὑπὸ τῶν δραστῶν. Ὁ φύλαξ εἰδοποίησε διὰ σημάτων τὴν ἁμαξοστοιχίαν, ἡ ὁποία προηγεῖτο διὰ λόγους ἀσφαλείας, τῆς πρωθυπουργικῆς ὁλκῆς, καὶ οὕτως ἀπεσοβήθη ἡ ἐκτροχίασις καὶ ἡ ἀνατροπή.

Ἀνακρίσεις ἤρχισαν ἀμέσως, πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν δραστῶν. Μέχρι τοῦδε ἀνεκαλύφθη ὁ σιδηρουργός, ἀπὸ τὸν ὁποῖον προήρχοντο τὰ ἐργαλεῖα τὰ χρησιμοποιηθέντα ὑπὸ τῶν δραστῶν, ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν ὁποίων πιστεύεται ὅτι θὰ τεθοῦν συντόμως αἱ ἀρχαί.

ΑΥΣΤΗΡΑ ΜΕΤΡΑ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΙΚΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 9. (Τηλεγραφικῶς). — Τηλεγραφήματα ἐκ Καΐρου πρὸς τὰς ἀγγλικὰς ἐφημερίδας ἀναφέρουν, ὅτι ἐξακολουθοῦν τὰ αὐστηρὰ μέτρα τῆς κυβερνήσεως ἐναντίον πάσης ἀντιδραστικῆς κινήσεως.

Ἤδη, ἀποφάσει τῆς κυβερνήσεως, ἀπεβλήθησαν διὰ παντὸς ἀπὸ τὰ Πανεπιστήμια καὶ ἀνωτέρας σχολὰς 120 φοιτηταὶ καὶ σπουδασταί, ὡς πρωταίτιοι ὑποκινήσεως ἀπεργιῶν τῶν συναδέλφων των, ἀντικατεστάθησαν δὲ ἀρκετοὶ ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοί, ὡς εὐνοοῦντες τὴν κίνησιν τῶν φοιτητῶν.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν διοργάνωσιν ὑποδοχῆς ὑπὸ τῶν ὀπαδῶν τῆς Οὐάφντ εἰς τὴν ἀφικνουμένην αὔριον εἰς Ἀλεξάνδρειαν χήραν τοῦ Ζαγλοὺλ πασᾶ.

Κατόπιν τούτου, προμηνύεται γενικὸς συναγερμὸς κατὰ τὴν ὑποδοχήν. Πυκναὶ ἀντιπροσωπεῖαι τῆς Οὐάφντ κατέρχονται ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν διὰ νὰ μετάσχουν τῆς ὑποδοχῆς.

Διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον, ὅμως, ἤρχισαν συγκεντρούμεναι εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἰσχυραὶ στρατιωτικαὶ δυνάμεις.

ΗΣΥΧΟΣ Η ΔΙΕΞΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ ΕΝ ΑΥΣΤΡΙΑ

ΡΩΜΗ, 9. (Τηλεγραφικῶς). — Κατὰ τηλεγραφικὰς πληροφορίας ἐκ Βιέννης, αἱ ἐκλογαὶ ἤρχισαν ἀπὸ πρωΐας μετὰ ζωηρότητος ἐξαιρετικῆς καὶ μὲ ἀσυνήθη συρροὴν ἐκλογέων εἰς τὰς κάλπας.

Παρὰ τὴν προκλητικότητα μερικῶν διαδηλωτῶν, δὲν ἐσημειώθη τίποτε μέχρι τῆς στιγμῆς τὸ σοβαρόν. Πάντως ἡ Ἀστυνομία ἔλαβε δρακόντεια μέτρα πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως, τὴν ὁποίαν ἀπειλοῦν ὁμοίως οἱ ἐθνικισταὶ καὶ οἱ κομμουνισταί.

Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΤΗΣ ΜΙΚΤΗΣ ΔΙΑ ΤΑ ΕΝΟΙΚΙΑ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 9. (Τηλεγραφικῶς).- Οἱ ἐνταῦθα Ἕλληνες ὑπήκοοι δείκνυνται λίαν ἱκανοποιημένοι ἐκ τῆς ἀποφάσεως τῶν οὐδετέρων διαιτητῶν, οἵτινες εἰς τὴν μακροσκελεστάτην πρόσφατον ἔκθεσίν των ἀποφαίνονται ὅτι μετὰ τὴν 23 Ἰουλίου, ἀφ' ἧς ἰσχύει ἡ οἰκονομικὴ συμφωνία τῆς Ἀγκύρας, δὲν δικαιοῦνται οἱ Τοῦρκοι εἰς τὴν εἴσπραξιν τῶν καθυστερουμένων ἐνοικίων, ὡς διὰ σχετικοῦ ὑπομνήματος ὑπεστήριξεν ἡ τουρκικὴ ἀντιπροσωπεία. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀποφεύγονται αἱ προστριβαὶ ἑλληνικῆς καὶ τουρκικῆς ἀντιπροσωπείας καὶ ἀποδεικνύεται ἀφ' ἑτέρου τὸ βάσιμον τῶν ἑλληνικῶν ἐπιχειρημάτων.

Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΜΕΤΑΒΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΡΟΥΣΔΗ ΕΙΣ ΓΕΝΕΥΗΝ

ΡΩΜΗ, 9. (Τηλεγραφικῶς). — Κατὰ τὰς ἐκ Γενεύης τηλεγραφικὰς πληροφορίας, ἡ ἐκεῖ παρουσία τοῦ Τεβφὴκ Ρουσδῆ θὰ ἀποδίδεται εἰς ἄλλα πολιτικὰ συμφέροντα, καθ' ὅτι δὲν εἶνε πιστευτόν, ὅτι ὀφείλεται αὕτη ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Τουρκίας ὅπως παρακολουθήσῃ τὰς ἐργασίας τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἀφοπλισμοῦ.

Ἡ εἴδησις ἄλλως τε, καθ' ἣν ὁ Τεβφὴκ Ρουσδῆ θὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Ρώμην, δὲν διαψεύδεται ἀπὸ τοὺς τουρκικοὺς κύκλους.

ΕΠΙ ΤΗ ΠΡΟΟΨΕΙ ΤΟΥ ΑΦΟΠΛΙΣΜΟΥ

ΡΩΜΗ, 9. (Ἀσύρματος). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Τουλῶνος ὅτι ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ ἐδημοσίευσε προκήρυξιν, δι' ἧς προσκαλεῖ τὸν πληθυσμὸν νὰ εἶναι ἕτοιμος διὰ τὰς σχετικὰς ἀσκήσεις πρὸς προστασίαν τοῦ πληθυσμοῦ κατ' ἐνδεχομένων ἐναερίων ἐπιθέσεων. Αἱ πρῶται ἀσκήσεις θὰ γίνουν τὴν 20ὴν τρέχοντος.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΘΑ ΠΡΟΚΛΗΘΗ ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΔΙΑ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ δικηγόρου κ. Γ. Κισσάβου συνεκεντρώθησαν χθὲς τὸ ἀπόγευμα, κατόπιν προσκλήσεώς του, περὶ τὰ 100 μέλη τοῦ δικηγορικοῦ σώματος Ἀθηνῶν, ἅτινα ἀντήλλαξαν γνώμας ἐπὶ τῆς τοποθετήσεως τοῦ Ἐπαναστατικοῦ Ἐπιτρόπου τοῦ δικάσαντος τοὺς Ἕξ δικαστηρίου κ. Γεωργιάδη, ὡς εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Πάντες συνεφώνησαν, ὅτι ἡ ὡς ἄνω κυβερνητικὴ ἐνέργεια δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἀφήσῃ ἀσυγκίνητον τὸν νομικὸν κόσμον τῆς χώρας, τὸν ὁποῖον ἐξέθεσεν ἐνώπιον τῆς διεθνοῦς κοινῆς γνώμης ἡ καθόλου δρᾶσις τοῦ κ. Γεωργιάδου, κατὰ τὴν δίκην τῶν Ἕξ.

Πρὸς τούτοις οἱ συνελθόντες προῆλθον εἰς τὴν ἀπόφασιν ὅπως ζητήσουν τὴν ταχεῖαν σύγκλησιν γενικῆς συνελεύσεως τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου, πρὸς συζήτησιν τοῦ ζητήματος τούτου.

ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ ΣΟΒΑΡΟΥ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΟΥ

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΜΕΘΟΔΟΣ

Σοβαρὸν λαθρεμπόριον ἀνεκαλύφθη χθὲς εἰς τὸν Πειραιᾶ ὑπὸ τὰς ἀκολούθους συνθήκας:

Τὸ ρουμανικὸν τῆς γραμμῆς «Βασιλεὺς Κάρολος» καταπλεῦσαν εἰς Πειραιᾶ ἐξ Ἀλεξανδρείας ἠγκυροβόλησεν εἰς τὴν παρὰ τὸ Τελωνεῖον ἀποβάθραν καὶ ἤρχισεν ἐκφορτῶνον μεταξὺ ἄλλων ἐμπορευμάτων καὶ 20 σάκκους περιέχοντας ἰνδικὰ κάρυα.

Κατὰ τὴν ἐκφόρτωσιν ὅμως τῶν σάκκων, ὄργανα τῆς αἰθούσης ἀποσκευῶν τοῦ Τελωνείου λαβόντα τυχαίως εἰς χεῖράς των ἓν ἀπὸ τὰ κάρυα (καρύδες) ἐξηκρίβωσαν μετ' ἐκπλήξεως ὅτι ἐπρόκειτο περὶ τεχνητῶν τοιούτων κατ' ἀριστοτεχνικὴν ἀπομίμησιν, τὸ δὲ ἐσωτερικὸν αὐτῶν περιεῖχε φυλλάδια σιγαροχάρτου.

Τὸ ποσὸν τοῦ οὕτω μεταφερομένου λαθραίως σιγαροχάρτου ἦτο σημαντικόν, ἐξ οὗ καὶ ἡ ζημία τοῦ Δημοσίου θὰ ἦτο μεγάλη.

Σημειωτέον ὅτι τὸ ἐμπόρευμα ἀπεστέλλετο εἰς τὸν Πειραιᾶ ἀπὸ τὸν ἐν Αἰγύπτῳ ἔμπορον Παπαμάρκου εἰς διαταγήν. Ὁ παραλήπτης θὰ ἐνεφανίζετο μόλις ὡς θὰ ἐλάμβανεν ἐξ Αἰγύπτου τὰς φορτωτικάς.

Ὁ τελώνης τῆς αἰθούσης ἀποσκευῶν κ. Κώστας ἐπελήφθη ἀμέσως τῆς ὑποθέσεως.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ κ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

ΠΑΤΡΑΙ, 9. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Προσκληθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πατρῶν ἀφίχθη ὁ πολιτευτὴς Ἀθηνῶν κ. Κ. Ἀγγελόπουλος, ὅστις ὡμίλησεν ἀπόψε ἐνταῦθα, ἀντικρούσας διὰ μακρῶν τὰς τελευταίας δηλώσεις τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Βενιζέλου ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος.

ΠΙΘΑΝΟΝ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς προτίθεται, ἐπωφελούμενος τῶν διακοπῶν τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων κατὰ τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων καὶ ἐφ' ὅσον βεβαίως ἡ κατάστασις τοῦ τὸ ἐπιτρέψῃ, νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἐπίσκεψίν του εἰς τὴν Βιέννην καὶ Βουδαπέστην.

ΔΕΝ ΑΠΟΚΛΕΙΕΤΑΙ Η ΠΙΘΑΝΟΤΗΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΚΟΠΗΣ ΤΩΝ ΜΙΣΘΩΝ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Η ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΙΣΟΣΚΕΛΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ἐρωτηθεὶς καὶ πάλιν χθὲς τὴν ἑσπέραν ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Τύπου, ἐπανέλαβεν ὅτι ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δὲν προέβη εἰς εἰσήγησιν πρὸς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον περὶ μειώσεως τῶν ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

«Γεγονὸς εἶνε τοῦτο μόνον, προσέθεσεν ὁ κ. Βενιζέλος, ὅτι ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κυμαίνεται μεταξὺ διαφόρων λύσεων διὰ τὴν ἐπίτευξιν ἀσφαλοῦς ἰσοζυγίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς προσεχοῦς χρήσεως.

«Ἀναμένομεν τὰ συμπεράσματα εἰς τὰ ὁποῖα θὰ καταλήξῃ καὶ τὰ ὁποῖα θὰ εἰσηγηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον μεθαύριον (αὔριον), ὁπότε καὶ θὰ προέλθωμεν εἰς ἀποφάσεις».

Ὁ κ. Μαρῆς θὰ συνεργασθῇ σήμερον εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον μετὰ τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς νέας χρήσεως 1931—32.

Καθ' ἃ πληροφορούμεθα, τὸ Γενικὸν Λογιστήριον περιώρισεν ἤδη τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν ὑπουργείων σημαντικώτατα, κατήρτισε δὲ καὶ πίνακας εἰς οὓς ἐμφαίνονται αἱ κεναὶ ὀργανικαὶ θέσεις τῶν διαφόρων πολιτικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ αἱ παρεχόμεναι πιστώσεις διὰ προαγωγὰς καὶ μεταθέσεις.

Αἱ γενόμεναι περικοπαί, αἵτινες ὑπερβαίνουν τὰ 250 ἑκατομμύρια, θεωρεῖται ὅτι εἶνε ἐπαρκεῖς, ὥστε ὁ προϋπολογισμὸς νὰ ἐμφανισθῇ ἰσοσκελισμένος. Δεδομένου δὲ ὅτι τὰ ἔσοδα κατηρτίσθησαν μετὰ πολλῆς φειδοῦς καὶ ἀκόμη κατὰ 350 ἑκατομμύρια κάτω τῶν τῆς τρεχούσης χρήσεως, εἶνε φανερὸν ὅτι αἱ γενόμεναι περικοπαὶ ἔχουν φθάσει εἰς τὸ ἀπροχώρητον. Ἐὰν ὅμως, παρὰ τὰς περικοπὰς ταύτας, ἡ Κυβέρνησις πεισθῇ ἐκ τῆς κινήσεως τῶν εἰσπράξεων τῆς τρεχούσης χρήσεως, ὅτι εἶνε δυνατὸν αὗται νὰ εἶνε ὀλιγώτεραι τῶν προϋπολογισθεισῶν, δὲν ἀποκλείεται τὸ ἐνδεχόμενον νὰ προέλθῃ εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς περικοπῆς κατὰ μικρὸν ποσοστὸν τῶν ἀποδοχῶν ὅλων τῶν μισθοδοτουμένων ἀπὸ τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, δηλαδὴ ἀπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας μέχρι τοῦ κλητῆρος ἀκόμη, διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ ἰσοζυγίου. Ἡ Κυβέρνησις ἔχει ὑπ' ὄψει της ἐν προκειμένῳ, ὅτι πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐξασφαλίσεως τοῦ ἰσοζυγίου, εἰς παρόμοιον μέτρον προέβη ἐσχάτως καὶ ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις.

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΠΙΚΡΙΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΗΣ

Περὶ τὴν μεσημβρίαν χθὲς ἐπανῆλθεν ἀπὸ τὸ Ἀρκάδι διὰ τῆς «Ἕλλης» ὁ κ. Πρωθυπουργὸς μετὰ τῆς ἀκολουθίας του.

Εἰς συνομιλίαν του μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Τύπου, ὁ κ. Βενιζέλος ἀφοῦ ἐξῆρε τὰ παραδείγματα τῶν θυσιῶν τοῦ Μεσολογγίου καὶ τοῦ Ἀρκαδίου ὡς φάρους τηλαυγεῖς διὰ τὴν ἐθνικὴν ποδηγέτησιν τῶν ἐπερχομένων γενεῶν, ἀνεφέρθη καὶ πάλιν εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὰ Ἑλληνοτουρκικὰ καὶ κατέκρινε τὰς ἐφημερίδας ἐκείνας, αἱ ὁποῖαι δὲν εὑρίσκουν ἀρίστας τὰς ἐν Ἀγκύρᾳ συμφωνίας. «Ὁπωσδήποτε ὅμως, εἶπεν, ἀνακριβῶς παρεστάθη, ὅτι ἐχαρακτήρισα εἰς τὴν Κρήτην τὴν πολιτικὴν αὐτὴν ὡς «ἀντεθνικήν». Ἁπλῶς εἶπα, ὅτι δὲν εἶναι ἡ συμφέρουσα. Καὶ ἐλπίζω, ὅτι εἰς τὴν Βουλὴν δὲν θὰ ὑπάρξῃ παραφωνία εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο».

Ο κ. ΓΟΝΤΙΚΑΣ ΔΙΑ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

Ὁ διοικητὴς τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης κ. Γόντικας ἐδήλωσε χθὲς τὴν ἑσπέραν τὰ ἑξῆς, εἰς ἀπάντησιν τῶν διατυπωθέντων παραπόνων ἀντιπροσώπων ἑταιρειῶν ξένων λιπασμάτων ἐξ ἀφορμῆς τῶν γενομένων ὑπ' αὐτοῦ συστάσεων πρὸς τοὺς γεωργοὺς ὅπως προτιμοῦν τὰ ἐγχώρια λιπάσματα :

«Τὸ ὑπόμνημα τῶν ἀντιπροσώπων ἑταιρειῶν ξένων λιπασμάτων περιῆλθεν ἐγκαίρως εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν, ἐξ αὐτοῦ δὲ τίποτε νέον δὲν προκύπτει, ἀντίθετον πρὸς τὴν ὀνομαζομένην ἐγκύκλιον, διότι σκοπὸς τῆς Τραπέζης εἶναι ἡ διευκόλυνσις πρὸς ἀγορὰν λιπασμάτων παρὰ τῶν γεωργικῶν ὀργανώσεων ἀλλ' ἐν ταὐτῷ καὶ προστασία τοῦ γεωργοῦ ὥστε τ' ἀγοραζόμενα λιπάσματα νὰ τὰ ἀγοράζῃ εἰς τιμὰς δικαιολογημένας καὶ προσιτάς, διὰ τοῦτο δὲ καὶ τὸ Κράτος κατήργησε τὸν δασμὸν τῶν εἰσαγομένων λιπασμάτων πρὸς ζημίαν τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τῆς Ἑλληνικῆς βιομηχανίας, ἀλλ' ἀπέβλεπεν εἰς τὸν συναγωνισμὸν καὶ εἰς τὴν πρόβλεψιν ὅτι θὰ ἐλαττωθῇ ἡ τιμὴ τῶν λιπασμάτων. Ἂν δὲ ἀντὶ τούτου τινὲς ὀργανώσεις διὰ διαφόρους λόγους γνωστοὺς προτιμοῦν ν' ἀγοράζουν εἰς πολὺ ἀκριβωτέραν τιμὴν τὰ ξένα λιπάσματα ἐν σχέσει πρὸς τὰ ὅμοια ἐντόπια, τότε ἡ Τράπεζα δὲν ἐμποδίζει μὲν τὴν ἀγορὰν παρὰ τῶν ἐπιθυμούντων ἀλλὰ καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐνισχύῃ τὴν πρᾶξιν ταύτην δι' ἐγγυήσεως, γινομένη ἡ ἰδία συνεργὸς τοιούτων πράξεων. Ὥστε ἂν ὄντως τὰ ξένα λιπάσματα δίδωνται εἰς μικροτέραν τιμήν, ὡς γράφουν εἰς τὸ ὑπόμνημα, τότε ποῖον τὸ παράπονον κατὰ τῆς ἐγκυκλίου, αὐτὸ τοῦτο συνιστᾷ νὰ ἐγγυῶνται διὰ τοὺς ἀγοράζοντας τὰ φθηνότερα ὅμοια λιπάσματα.

»Ἂν ἡ σύνθεσις τῶν λιπασμάτων εἶναι διάφορος, ὡς γράφουν, περὶ τούτου θ' ἀποφανθοῦν οἱ εἰδικοὶ τεχνικοί, εἰς οὓς ἐγκαίρως καὶ ἀμέσως παρεπέμφθη τὸ ὑπόμνημα.

»Εἶναι ἐνδεχόμενον ἐκ τῶν ἐνεργειῶν τῆς Ἀγροτικῆς νὰ περιορίζωνται τὰ κέρδη τῶν ξένων ἑταιρειῶν, ἀλλὰ τοῦτο πολὺ ἀπέχει, ὥστε νὰ χαρακτηρίζεται ὡς σκάνδαλον παρὰ τῶν κ. κ. ἀντιπροσώπων. Ἔργον τῆς Τραπέζης κύριον εἶναι ἡ προστασία καὶ καθοδήγησις τῶν γεωργῶν καὶ τοῦτο πράττει.

»Ἐπίσης παραπονοῦνται, ὅτι ἡ Τράπεζα δίδει ἐγγύησιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἑταιρείαν διὰ μεμονωμένους γεωργούς. Καίτοι δὲν συμβαίνει τοῦτο ἀκριβῶς, ὅπως γράφεται, ἐν τούτοις δικαίωμα τοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπέζης εἶναι καὶ τοῦτο οὕτω ἀπεφάσισεν, εἰς τοὺς κ. κ. ἀντιπροσώπους ἑταιρειῶν ξένων λιπασμάτων ὑπεσχέθη ἐγγύησιν δι' Ἑνώσεις καὶ Συνεταιρισμοὺς καὶ τοῦτο γίνεται».

ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑΣ

Ἀπεπειράθη νὰ αὐτοκτονήσῃ εἰς τὴν ὁδὸν Φαβιέρου ὁ 40ετὴς Α. Μαλλιώσης, λαβὼν δόσιν ὑδραργύρου. Εἰς τὴν ἀπόπειραν προέβη λόγῳ τοῦ αἰφνιδίου θανάτου τῆς μητρός του, ὁ ὁποῖος τοῦ ἐπροξένησε μεγάλην λύπην.

ΕΜΠΡΗΣΜΟΣ ΕΙΣ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΑΠΕΚΑΛΥΦΘΗ ΕΙΣ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΣ

ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΔΥΟ ΕΚ ΤΩΝ ΔΡΑΣΤΩΝ

Θρασυτάτη πρᾶξις ἐμπρησμοῦ ἐσημειώθη χθὲς τὸ ἀπόγευμα εἰς Πειραιᾶ ἡ προπαρασκευὴ τῆς ὁποίας ἀπὸ προχθὲς εἶχε καταδοθῆ εἰς τὴν ἀστυνομίαν παρ' ἀτόμου, οὗτινος τὸ ὄνομα δὲν ἀνεκοινώθη. Ἡ ἀστυνομία εἰδοποιήθη τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου, ὅτι ὀλίγον μετὰ τὸ μεσονύκτιον τῆς χθὲς Κυριακῆς πρὸς τὴν Δευτέραν θὰ ἐπυρπολεῖτο τὸ ἐπὶ τῆς λεωφόρου Σωκράτους ἠλεκτροκίνητον ἐργοστάσιον συσκευῆς μπαχαρικῶν καὶ ἀποθήκης τείου τοῦ Δανιὴλ Τσέπερη.

Ἡ ἀστυνομία Πειραιῶς ἔλαβεν ἀμέσως σύντονα μέτρα ἀσφαλείας, διέταξε δὲ 4 ἀστυφύλακας ἐν πολιτικῇ περιβολῇ νὰ φρουροῦν ἀγρύπνως πέριξ τοῦ ἐν λόγῳ ἐργοστασίου, ἵνα συλλάβουν ἐπ' αὐτοφώρῳ τοὺς ἐμπρηστὰς κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἐμπρησμοῦ.

Φαίνεται ὅμως, ὅτι ἡ πληροφορία περὶ τῆς ὥρας δὲν ἦτο ἐξηκριβωμένη, διότι οἱ εἰδικῶς περιπολοῦντες ἀστυφύλακες ἀντελήφθησαν χθὲς τὸ ἀπόγευμα καὶ ἀκριβῶς τὴν 4ην παρὰ τέταρτον, ἐλαφρὸν καπνὸν ἐξερχόμενον ἀπὸ τὴν στέγην τοῦ ἐργοστασίου, εὐθὺς δ' ἀμέσως ἤκουσαν μίαν ἔκρηξιν.

Εἷς ἀστυνομικὸς εἰδοποίησεν ἀμέσως τὸ ἐν ἐπιφυλακῇ πυροσβεστεῖον, ἐνῷ οἱ ἄλλοι ἀστυνομικοὶ βοηθούμενοι ἀπὸ συναδέλφους των τοῦ ἐγγὺς τμήματος τῆς τροχαίας κινήσεως, ἔθραυσαν τὰς θύρας καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸ ἐργοστάσιον.

Εἰς τὸ βάθος, ἔνθα αἱ ἠλεκτροκίνητοι μηχανικαὶ ἐγκαταστάσεις εἶχον ἤδη σημειωθῆ αἱ πρῶται φλόγες, ἡ κατάσβεσις τῶν ὁποίων ἦτο ἀδύνατος. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐσυνεχίζοντο αἱ ἐκρήξεις. Οἱ ἀστυνομικοὶ μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς των ἀπεμάκρυναν δύο χιλιάρικα δοχεῖα μὲ νάφθην, ἐπιστοποίησαν δὲ τὴν ὕπαρξιν τριῶν ἑστιῶν πυρός.

Ἡ μία ἑστία εἶχεν ἀναφλεγῆ αἱ δύο δὲ ἐγγὺς κείμεναι ἄλλαι ἦσαν ἀνέπαφοι, τὰ δὲ εὔφλεκτα εἴδη ἀπεμακρύνθησαν ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν.

Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ πῦρ ἔλαβεν ἀρκετὰς διαστάσεις, κατέστρεψεν ὁλόκληρον τὸ μηχανοστάσιον καὶ τὴν στέγην, κατεσβέσθη δὲ μόλις περὶ τὴν 6ην ἑσπερινὴν κατόπιν ἀγωνιώδους προσπαθείας τῆς πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας.

Η ΣΑΤΑΝΙΚΗ ΣΥΣΚΕΥΗ

Ἡ ἐμπρηστικὴ συσκευὴ ἀπετελεῖτο ἀπὸ τὸν κάτωθι εὐφυᾶ μηχανισμόν. : Ἐπὶ τοῦ δαπέδου εἶχε τοποθετηθῇ ἕνα ὡρολόγιον ξυπνητῆρι, ἀπὸ τὸ ἔλασμα κωδωνισμοῦ τοῦ ὁποίου εἶχε δεθῆ ἕνα ποτηράκι τοῦ κονιὰκ μόλις ἐφαπτόμενον τοῦ δαπέδου. Τὸ ποτηράκι περιεῖχεν οἰνόπνευμα. Γύρω τοῦ ποτηρίου ὑπῆρχε βαμβάκι ἐμποτισμένον εἰς νάφθην καὶ οἰνόπνευμα, ὁμοῦ μὲ εὐφλέκτους ἄλλας ὕλας, αἵτινες συνεκοινώνουν μὲ ἀρκετὰ ὑάλινα δοχεῖα πλήρη νάφθης.

Τὸ πῦρ μετεδόθη ὡς ἑξῆς : Τὸ ξυπνητῆρι εἶχε ρυθμισθῆ νὰ κωδωνίσῃ τὴν 4ην ὥραν παρὰ τέταρτον τοῦ χθεσινοῦ ἀπογεύματος. Κατὰ τὸν κωδωνισμὸν τὸ ἔλασμα — πλῆκτρον ἐκίνει βιαίως τὸν μικρὸν σπάγγον καὶ τὸ δεμένο ποτηράκι μὲ τὸ οἰνόπνευμα ἀνετράπη. Τὸ οἰνόπνευμα ἐχύθη ἐπάνω εἰς σωρὸν χημικῆς κόνεως ἀναφλεγομένης εὐθὺς ὡς ἔρχεται εἰς ἐπαφὴν μὲ ὑγρόν.

Ἀνεφλέγη ἀμέσως ἡ χημικὴ οὐσία καὶ ἐξ αὐτῆς τὸ οἰνόπνευμα, ἡ δὲ φλὸξ μετεδόθη εἰς τὸν βάμβακα τὸν ἐμποτισμένον μὲ νάφθην κλπ. Ὅταν ἐσχηματίσθη σοβαρὰ ἑστία πυρὸς ἤρχισαν νὰ ἐκρήγνυνται τὸ ἓν μετὰ τὸ ἄλλο τὰ δοχεῖα τῆς νάφθης, ἅτινα καὶ μετέδιδον τὸ πῦρ πρὸς ὅλας τὰς διευθύνσεις τοῦ μηχανοστασίου.

ΠΟΙΟΙ ΣΥΝΕΛΗΦΘΗΣΑΝ

Ὅταν οἱ ἀστυνομικοὶ θραύσαντες τὰς θύρας εἰσῆλθον εἰς τὸ ἐργοστάσιον εὗρον εἰς τὸ γραφεῖον καὶ ἐγγὺς τοῦ πυρὸς κοιμώμενον ἕνα γέροντα νυκτοφύλακα τοῦ ἐργοστασίου, ὅστις, ἐὰν τὸ πῦρ δὲν ἐγίνετο τόσον ἐγκαίρως ἀντιληπτὸν θὰ ἐκαίετο. Οὗτος μετεφέρθη ἔξω τοῦ ἐργοστασίου ὑπὸ τὸ κράτος ἀπεριγράπτου τρόμου, ἐκρατήθη δὲ εἰς τὸ δεύτερον τμῆμα καὶ ἀπορεῖ πῶς ἐκαίετο τὸ κατάστημα ἐνῷ τίποτε τὸ εὔφλεκτον δὲν ὑπῆρχε. Φαίνεται, ὅτι ὁ φύλαξ οὗτος ἦτο ἀνίδεος τοῦ παρασκευασθέντος ἐμπρησμοῦ.

Ἀργότερον προσῆλθεν εἰς τὸ καιόμενον κατάστημα καὶ ὁ ἰδιοκτήτης κ. Δανιὴλ Τσέπερης, ὅστις συνελήφθη καὶ μετεφέρθη εἰς τὸν 2ον ἀστυνομικὸν τμῆμα. Ἐπίσης συνελήφθη ὁ βοηθὸς τοῦ λογιστηρίου Φρῖξος Τσιμωνίδης. Ἤδη καταζητοῦνται οἱ κυρίως δρᾶσται τοῦ ἐμπρησμοῦ, ἤτοι ὁ λογιστὴς Ἀλέξ. Γιαζιντζόγλου καὶ εἷς ὀδοντοϊατρὸς Δούκας, δι' ὃν λέγεται, ὅτι παρεσκεύασε τὴν ἀναφλεγομένην χημικὴν οὐσίαν.

Τὰς ἀνακρίσεις διεξάγει ὁ ἀστυνόμος τοῦ β΄ τμήματος κ. Καζάκος ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ὑπαστυνόμων κ. κ. Κορωνάκου, Ἀντωνιάδη καὶ Δέδε.

Παραπλεύρως τοῦ ἐργοστασίου Σκέπερη εὑρίσκεται τὸ μέγα γκαρὰζ τοῦ Δήμου Πειραιῶς, ὅπερ ἔχει μεγάλους φεγγίτας πρὸς τὸ μέρος, ὅπου ἐξερράγη τὸ πῦρ. Ἐὰν ὅθεν ἡ πυρκαϊὰ ἐξερρηγνύετο νύκτα θὰ κατεστρέφετο ταχύτατα τὸ Δημοτικὸν γκαρὰζ καὶ ὁλόκληρον τὸ τετράγωνον τῶν πέριξ καταστημάτων καὶ οἰκιῶν, ἔνθα καὶ τὸ ἀστυνομικὸν τμῆμα τῆς τροχαίας κινήσεως.

Τὸ γκαρὰζ τοῦ Δήμου περιεῖχε 34 αὐτοκίνητα φορτηγά, πολυτελείας, καταβρέγματος, αὐτοκίνητα - σάρωθρα, εἴδη αὐτοκινήτων κλπ., ἀξίας ἄνω τῶν 15 ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

ΝΑΥΑΓΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΥ

Κατὰ τηλεγραφικὰς πληροφορίας ἐκ Λονδίνου, τὸ κινδυνεῦον εἰς τὰς ἀγγλικὰς θαλάσσας ἑλληνικὸν φορτηγὸν «Μενέλαος», δὲν διεσώθη, ὡς ἀνήγγειλεν ὁ ἀσύρματος, ἀλλὰ συνετρίβη πλησίον τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης, ἐξοκεῖλαν εἰς τοὺς βράχους Σὲλλ, 10 μίλλια νοτίως τοῦ φαροπλοίου Νάμπ.

Τὸ πλήρωμα ὁλόκληρον διεσώθη ὑπὸ τεσσάρων πλοίων ὑπὸ ξένην σημαίαν.

ΣΥΜΠΛΟΚΗ ΧΩΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΩΝ ΕΙΣ ΧΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΘΗΒΩΝ

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἐλήφθη τὴν νύκτα προχθὲς τηλεγράφημα ἀπὸ τὸ χωρίον Τανάγρα τῶν Θηβῶν, κατὰ τὸ ὁποῖον ἡ Χωροφυλακὴ τοῦ χωρίου ἐπετέθη ἐναντίον χωρικῶν καὶ ἐτραυμάτισε τρεῖς ἐξ αὐτῶν.

Σχετικῶς ἐτηλεγράφησε καὶ ἡ ὑποδιοίκησις χωροφυλακῆς Θηβῶν, ἡ ὁποία ἀνέφερεν ὅτι καθ' ἃ τῇ ἐτηλεγράφησεν ὁ σταθμάρχης Σχηματαρίου τὴν 3ην πρωϊνὴν προχθὲς ὁ Χρ. Διδάκης, κάτοικος τοῦ χωρίου τούτου, ἐπετέθη κατὰ τῆς δυνάμεως χωροφυλακῆς, παρὰ τῆς ὁποίας ἀφήρεσε δύο πιστόλια. Ἡ τάξις συνεπείᾳ τούτου διεσαλεύθη. Ὁ σταθμάρχης μετὰ δυνάμεως ἐπενέβη καὶ ἀποκατέστησε τὴν τάξιν, συνέλαβε δὲ καὶ τρεῖς ἐκ τῶν πρωτοστατησάντων. Ἓν τῶν δύο πιστολίων κατεσχέθη πάλιν ὑπὸ τῆς χωροφυλακῆς.

Ὁ τηλεγραφῶν ὑποδιοικητὴς χωροφυλακῆς δὲν κάμνει εἰς τὸ τηλεγράφημά του λόγον περὶ τραυματισμῶν.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν συνεπείᾳ τῶν ἀντιφατικῶν πληροφοριῶν διέταξε τὸν διοικητὴν Χωροφυλακῆς κ. Τζάτζιμον νὰ μεταβῇ εἰς Σχηματάρι καὶ ἐνεργήσῃ ἀνακρίσεις, τὸ πόρισμα τῶν ὁποίων νὰ ὑποβάλῃ συντόμως. Ὁ κ. Τζάτζιμος ἀνεχώρησε διὰ Σχηματάρι τὴν ἑσπέραν χθές.

Η ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ

ΟΥΔΕΜΙΑ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΙΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 9 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν κατεβλήθησαν ἔντονοι προσπάθειαι πρὸς ἐπίτευξιν μιᾶς συμφωνίας ἐπὶ τοῦ δημαρχιακοῦ, χωρὶς νὰ ἐπιτευχθῇ τίποτε τὸ ὁριστικόν, διότι ἅπαντα τὰ κόμματα ἐμφανίζονται διχασμένα ὡς πρὸς τὴν τηρητέαν στάσιν. Ἡ «Δημοκρατικὴ Ἕνωσις» συνελθοῦσα ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Παπαναστασίου ἐξέδωκεν ἀνακοινωθὲν διὰ τοῦ ὁποίου δηλοῖ ὅτι ἀφίνει ἐλευθερίαν εἰς τὰ μέλη αὐτῆς νὰ ψηφίσουν τὸ πρόσωπον τὸ παρέχον τὰ μεγαλύτερα ἐχέγγυα χρηστῆς διοικήσεως τοῦ Δήμου. Ὁ κ. Παπαναστασίου κατὰ τὴν σύσκεψιν ὑπεστήριξε τὴν ἰδέαν τοῦ κοινοῦ ὑποψηφίου, ἀλλὰ συνήντησε σφοδρὰν ἀντίδρασιν ὑπὸ ἰσχυρᾶς μερίδος, ὑποστηριζούσης τὸν κ. Πατρίκιον.

Ἐξ ἄλλου οἱ Προοδευτικοὶ συνελθόντες ἐνέκριναν τὰς ἐνεργείας τοῦ κ. Κύρκου πρὸς ὑπόδειξιν κοινοῦ ὑποψηφίου, ἐξουσιοδοτήσαντες τοῦτον νὰ πράξῃ ὅ,τι τὸ συμφέρον τῆς πόλεως ἀπαιτεῖ.

Οἱ Φιλελεύθεροι συνέρχονται αὔριον ἵνα λάβουν ὁριστικὰς ἀποφάσεις, καθόσον ἡ ὑποψηφιότης τοῦ κ. Ἀγγελάκη συναντᾷ σοβαρὰς ἀντιδράσεις.

Καθ' ὅλας τὰς πιθανότητας, μολονότι συνεχίζονται αἱ παρασκηνιακαὶ ἐνέργειαι πρὸς ὑποστήριξιν κοινοῦ ὑποψηφίου, θεωρεῖται μᾶλλον βέβαιον ὅτι τὰ κόμματα θὰ ὑποδείξουν ἰδίους ὑποψηφίους.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

Η ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ κατάστασις τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν 31ην Ὀκτωβρίου 1930 ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς καταστάσεις αὐτῆς τῆς 14ης Μαΐου 1928 — ἡμέρα ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης—καὶ τῆς 23 Ὀ)βρίου 1930 εἰς ἑκατομμύρια σταθεροποιημένων δραχμῶν ἔχει ὡς ἑξῆς :

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ	14)5)1928	23)10)930	31)10)930
Χρυσὸς εἰς νομίσματα καὶ ράβδους....δρχ	876 3	525.1	525.8
Ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα εἰς χρυσὸν (Καταστ. ἄρθρ 62)	3.191.0	3.593.5	3.538.0
Ἕτερον ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα	9.8	39.8	40 0
Κερματικὰ ἑλληνικὰ νομίσματα	—	46.8	43.2
Ἐμπορικαὶ συναλλαγματικαὶ καὶ γραμμάτια ἐσωτερικοῦ .. δρχ.	49.9	141.8	145.3
Πιστώσεις πληρωτέαι εἰς δραχμὰς	—	123.9	124.2
Πιστώσεις πληρωτέαι εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα	—	51.3	49.2
Χρέος τοῦ (Ἐκ δανείων κυκλοφορίας	—	2.714.1	2.714.1
Δημοσίου)Ἐκ λοιπῶν δανείων	3.759.5	674.6	674.6
Ἐπενδύσεις	—	166.3	166.3
Κτίρια Τραπέζης καὶ ἐγκαταστάσεις	—	74.9	75.2
Ἕτερα στοιχεῖα τοῦ Ἐνεργητικοῦ	42.9	1.030.1	905.6
Σύνολον	7.929.6	9.182.9	9.001.0

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ	14)5)1928	23)10)930	31)10)930
Κεφάλαιον καταβεβλημένον	400.0	400.0	400.0
(Τακτικὸν		54.9	54.9
)Ἔκτακτον		8.5	8.5
Τραπεζικὰ γραμμάτια ἐν κυκλοφορίᾳ	4.863.3	4.964.4	5.055.2
Λογαριασμοὶ τρεχ. καὶ καταθέσεις			
α΄) Δημοσίου	666.6	478.7	575.3
β΄) Τραπεζῶν	964.5	365.3	359.0
γ΄) Ἕτεροι λογαριασμοὶ	891.4	869.1	732.0
Γραμμάτια καὶ τραβηκτικαὶ ὄψεως	—	30.0	23.8
Καταθέσεις ἐπὶ προθεσμίᾳ Τραπεζῶν	—	270.0	270.0
Ὑποχρεώσεις εἰς ἐξωτερ. συνάλλαγμα:			
Ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα εἰς χρυσὸν (Καταστατ. ἄρθρ. 62)	103.3	719.1	684.0
Ἕτερον ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα	9.8	2.1	2.1
Ἕτεραι ὑποχρεώσεις	30.3	486.7	886.7
Σύνολον	7.929.6	9.182.9	9.100.0

Ἡ κατάστασις τῆς 31 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. παρουσιάζει διαφορὰν ἀπὸ μὲν τὴν τῆς 14 Μαΐου 1928 ἐπὶ πλέον κατὰ 1.071.400.000, ἀπὸ δὲ τὴν τῆς 23 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἐπὶ ἔλαττον κατὰ 181.900.000.

Ἐν τῷ Ἐνεργητικῷ παρατηρεῖται αὔξησις χρυσοῦ εἰς νομίσματα καὶ ράβδους κατὰ 700.000, ἐμπορικῶν συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων ἐσωτερικοῦ κατὰ 2.500.000, πιστώσεων πληρωτέων εἰς δραχμὰς κατὰ 300.000 καὶ ἐγκαταστάσεων Τραπέζης κατὰ 300.000. Μείωσις δὲ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος εἰς χρυσὸν κατὰ 55.500.000, κερματικῶν νομισμάτων κατὰ 3.600.000, πιστώσεων πληρωτέων εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα κατὰ 2.100.000 καὶ ἑτέρων στοιχείων τοῦ ἐνεργητικοῦ κατὰ 124.500.000.

Ἐν τῷ Παθητικῷ παρατηρεῖται αὔξησις τῶν Τραπεζικῶν γραμματίων κατὰ 90.800.000, λογαριασμῶν τοῦ Δημοσίου κατὰ 96.500.000 καὶ ἑτέρων ὑποχρεώσεων κατὰ 344.000.000. Μείωσις δὲ λογαριασμῶν τῶν Τραπεζῶν κατὰ 6.300.000, γραμματίων καὶ τραβηκτικῶν ὄψεως κατὰ 6.200.000 καὶ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος εἰς χρυσὸν κατὰ 30.100.000

ΑΝΑΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΚΑΛΥΜΜΑΤΩΝ

Συμφώνως πρὸς τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀναλογία χρυσοῦ καὶ καθαροῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος εἰς χρυσόν, πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις ὄψεως ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς καταστάσεις τῆς 14ης Μαΐου — ἔναρξις ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης καὶ τῆς 23 Ὀκτωβρίου — προτελευταίας καταστάσεως—ἔχει οὕτω:

ΚΑΛΥΜΜΑ (Καταστατικοῦ ἄρθ. 62)	14)5)1928	23)10)930	31)10)930
Χρυσὸς .. .. Δραχ.	876.3	525.1	525.8
Καθαρὸν ἐξωτ. συνάλλαγμα εἰς χρυσὸν Δρχ.	3.087.6	2.874.3	2.849.0
Σύνολα (α)	3.664.0	3.339.5	3.374.8
ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΟΨΕΩΣ			
Τραπεζικὰ γραμμάτια .. .. Δρχ.	4.863.3	4.964.4	5.055.2
Ἕτεραι ὑποχρεώσεις ὄψεως εἰς Δραχμὰς	2.522.7	1.744.3	1.690.4
Σύνολα (β)	7.386.1	6.708.8	6.745.6

Ἀναλογία καλύμματος εἰς χρυσὸν πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις ὄψεως:
14) 5)28=53.67 ο)ο
23)10)30=56.67 ο)ο
31)10)30=50.03 ο)ο

Ἀναλογία καλύμματος εἰς χρυσὸν πρὸς τὴν πραγματικὴν κυκλοφορ.:
14) 5)28=81.51 ο)ο
23)10)30=68.45 ο)ο
31)10)30=66.75 ο)ο

Τὸ κάλυμμα, ὡς παρατηρεῖται ἀνωτέρω, ἀπὸ μὲν τῆς 14 Μαΐου 1928 ἐμειώθη κατὰ 289.200.000, ἀπὸ δὲ τῆς 23 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἐβελτιώθη κατὰ 35.300.000. Ἐκ παραλλήλου αἱ ὑποχρεώσεις ὄψεως ἀπὸ μὲν τῆς 14 Μαΐου 1928 ἐμειώθησαν κατὰ 640.500.000, ἀπὸ δὲ τῆς 23 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἐβελτιώθησαν κατὰ 36.800.000. Ἡ ἀναλογία τοῦ καλύμματος (σύνολον α΄) ἐν σχέσει πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις ὄψεως (σύνολον β΄) — δυναμικὴ κυκλοφορία — ἐμειώθη ἀπὸ μὲν τῆς 14 Μαΐου 1928 κατὰ 3.64 %, ἀπὸ δὲ τῆς 23 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. κατὰ 0.64 %. Ἡ ἀναλογία δὲ τῆς πραγματικῆς κυκλοφορίας ἐν σχέσει πρὸς τὸ κάλυμμα (σύνολον α΄) ἐμειώθη ἀπὸ μὲν 14 Μαΐου 1928 κατὰ 14.76 %, ἀπὸ δὲ τῆς 23 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. κατὰ 1.70 %.

ΑΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΝ ΔΙΑΚΥΜΑΝΘΕΙΣΑΙ ΑΞΙΑΙ ΑΠΟ 3—8 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΤΙΤΛΟΙ	ΔΕΥΤΕΡΑ	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤΑΡΤΗ	ΠΕΜΠΤΗ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	ΣΑΒΒΑΤΟΝ
Ἑλλάδος	7.740.—	7.950.—	7.960.—	7.995.—	7.990.—	7.930.—
Ἐθνικῆς	75.500.—	75.200.—	75.350.—	75.600.—	76.000.—	77.000.—
Ἀθηνῶν	568.—	567.—	575.—	584.—	585.—	582.—
Ἀνατολῆς	873.—	870.—	875.—	895.—	908.—	926.—
Ἐμπορικῆς	827.—	821.—	825.—	824.—	820.—	818.—
Βιομηχανίας	183.—	182.—	182.—	183.—	183.—	184.—
Οἰνοπνευματο	415.—	413.—	425.—	442.—	440.—	437.—
Οἴνων	740.—	726.—	740.—	810.—	790.—	785.—
Ἠλεκτρ. Σιδ.	668.—	670.—	677.—	680.—	678.—	697.—
Σιδ. Θεσσαλ.	818.—	826.—	859.—	880.—	872.—	877.—
Σ.Π.Α.Π.	684.—	684.—	694.—	695.—	694.—	698.—
Καπνοῦ	250.—	225.—	262.—	273.—	271.—	270.—
Πυριτιδοπ.	2.036.—	2.040.—	2.095.—	2.160.—	2.225.—	2.280.—
Λιπασμάτων	875.—	870.—	870.—	900.—	910.—	812.—
Μακρῆ	870.—	870.—	875.—	800.—	890.—	885.—
Ἐθν. Ἀτμοπλ.	249.—	242.—	250.—	280.—	280.—	285.—
Ἡρακλῆς	715.—	715.—	730.—	740.—	740.—	740.—
Τέκτων	140.—	140.—	140.—	145.—	148.—	158.—
Ἠλεκτρικῆς	365.—	368.—	370.—	382.—	383.—	385.—
Πειρ. Ἐπιχειρ	98.—	98.—	100.—	109.—	125.—	118.—
Ἐριουργίας	285.—	290.—	303.—	307.—	300.—	298.—
Βερμίου	410.—	400.—	430.—	435.—	438.—	440.—
Ἀνταλλάξιμα	997.—	995.—	997.—	1000.—	997.50	996.50

ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ ΟΜΟΛΟΓΙΩΝ

Τῇ 1ῃ Δεκεμβρίου γενήσονται αἱ κάτωθι κληρώσεις :

Ἡ 42α κλήρωσις τοῦ Ἐθνικοῦ Δανείου φρ. 20.000.000 % 1907 (Ἐθνικῆς Ἀμύνης). Ἡ 5η κλήρωσις τοῦ Ἐθνικοῦ Δανείου Λιρ. Ἀγγλ. 4.070.000 6 % 1928 (Σταθεροποιήσεως καὶ Προσφυγικὸν — Ἀγγλικὸν Τμῆμα). Ἡ 5η κλήρωσις τοῦ Ἐθνικοῦ Δανείου Δολλ. 17.000.000 6 % 1928 (Σταθεροποιήσεως καὶ Προσφυγικὸν Ἀμερικανικὸν Τμῆμα) καὶ ἡ κλήρωσις τοῦ Δανείου Ἑταιρείας Λιμένος καὶ Προκυμαιῶν Χίου Φρ. 1.250.000 4 % 1898.

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Συνοπτικῶς παραθέτομεν κατωτέρω τὰς κατὰ τὴν λήξασαν ἑβδομάδα διενεργηθείσας πράξεις μέσῳ τοῦ Χρηματιστηρίου Ἐμπορευμάτων Πειραιῶς :

Εἴδη	Τόννοι	Δραχμαὶ
Ζακχάρεις	150	509.998
Φακὴ	65	230.625
Καφέδες	5.500	128.612
Βακαλάος	24.300	198.700
Ὄρυζα	379.500	1.994.843
Φασόλια	208	809.902
Διάφορα	400	79.031
Πιπέρι	3.500	83.920
Σῖτος	110	836.250
Γάλα κιβωτ.	318	45.478
Ρεβύθια	2.500	16.350
Δαμάσκηνα	2.500	308.000
Σύνολον Κ. Μ. 400	1.231.300	5.241.719

Ο ΧΡΥΣΟΣ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ

Ἡ ἀναλογία τοῦ χρυσοῦ ἀποθέματος, πρὸς τὴν κυκλοφορίαν τραπεζογραμματίων ἐν Γαλλίᾳ κατὰ τὴν ἑβδομάδα λήξεως 24 Ὀκτωβρίου, ἔφθασεν εἰς 69.50 % ἔναντι 68.98 τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος. Ἡ σημαντικὴ διαφορὰ δὲν προέρχεται ἀπὸ αὔξησιν τοῦ εἰς χρυσὸν ἀποθέματος, καθόσον μόνον κατὰ 80.000.000 φράγκα ηὔξησε τοῦτο. Ὀφείλεται εἰς τὴν μείωσιν τῆς κυκλοφορίας τῶν τραπεζογραμματίων ἅτινα ἐσημείωσαν ἐλάττωσιν κατὰ 434.000.000.

Κατὰ τὴν λήξασαν ἑβδομάδα εἰσήχθη χρυσὸς ἐξ Ἀγγλίας λιρῶν 961.427. Κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἐπιόντος ἔτους, ἡ Γαλλία θέτει εἰς κυκλοφορίαν νομίσματα 20 καὶ 10 φράγκων διὰ ποσὸν 3.000.000.000 φράγκων, εἰς ἀντικατάστασιν τραπεζογραμματίων 10 καὶ 20 φράγκων, ἴσου ποσοῦ κυκλοφορούντων ἤδη.

Οἱ τόκοι κυμαίνονται πέριξ τῶν ἰδίων ἐπιπέδων ἀμετάβλητοι.

Β' ΕΚΔΟΣΙΣ

ΕΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΑΡΘΡΟ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚ

Η ΓΕΝΙΚΩΤΕΡΑ ΣΗΜΑΣΙ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 9. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) — «Παρατηρητὴς» εἰς ἄρθρον του περὶ τῆς ἑλληνοτουρκικῆς συμφωνίας γράφει ὅτι ὁ κ. Βενι ὄχι μόνον ἔφερεν εἰς θριαμβευτικὸν τέλος τὰς πραγματεύσεις τῆς ἑλληνοτουρκικῆς συ ἀλλὰ ἐδημιούργησε καὶ πνεῦμα ἑλληνοτ φιλίας, ὥστε ὁ διεθνὴς κόσμος νὰ μένῃ κτος. Ὀφείλεται, γράφει, καὶ ἰδιαιτέρα τὸν Τοῦρκον πρωθυπουργὸν Ἰσμὲτ πασ χῶς συνεργασθέντα διὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ χοῦς αὐτοῦ ἀποτελέσματος.

Ἡ ὑπογραφεῖσα συμφωνία —συνεχίζει ὁ ἀρθρογράφος— ἀποβλέπει εἰς τὴν παγίωσιν τῆς εἰρήνης κατὰ τὸ ἐν Λοκάρνο ἐπικρατῆσαν σύστημα συμφιλιώσεως τῶν ἀντιπάλων. Ἀναλύων τὴν διπλωματικὴν σημασίαν τῆς συνεννοήσεως ρεῖ ὅτι τὸ σύμφωνον φιλίας, ἡ ναυτικὴ καὶ ἡ ἐμπορικὴ σύμβασις προσοικειοῦνται σιν τῆς πολιτικῆς ζωῆς εἰς τὴν Ἐγγὺς Ἀνατολήν. Ἡ πολιτικὴ τοῦ κ. Βενιζέλου —γράφει— ἀσφαλῶς ὑπολογισμένη καὶ ἐνεκαινιάσθη διεθνὲς ἐπίπεδον διὰ τῶν ταξειδίων τοῦ Ἕλληνος πρωθυπουργοῦ εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν Μεγάλων Δυνάμεων καὶ εἰς τὸ Βελιγράδιον, ὁπότε κῶς ἀπεκλείσθη πᾶσα παρεξήγησις. Ἡ Τουρκίας συμφωνία ἀπετέλει τὴν κλεῖδα τοῦ προγράμματος καὶ ἀπῄτησε μακροτέρας ματεύσεις. Τὸ ἀποτέλεσμα ἀποτελεῖ θρίαμβον πολιτικοῦ ἀνδρὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ εἶναι σημαντικὸν γεγονὸς διὰ τὴν εἰρήνην τοῦ κόσμου μελλοντικὰ σύμφωνα μετὰ τῆς Βουλγαρίας Ἀλβανίας διευκολύνονται πολὺ μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἑλληνοτουρκικοῦ.

Ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς δημοσιεύει συνέντευξιν τοῦ ἀνταποκριτοῦ της μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου, ὅστις παναλαμβάνει τὰς γνωστὰς ἐπεξηγήσεις τῆς ἐπελθούσης συμφωνίας. Ἐπίσης δημοσιεύεται τηλεγράφημα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, διὰ τοῦ ὁποίου τονίζεται ὅτι καθ' ὅλην τὴν ὑποδοχὴν τοῦ κ. Βενιζέλου ἐπεκράτησεν εἰλικρινῶς φιλικὸν πνεῦμα.

Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΑΠΑΣΧΟΛΕΙΤΑΙ ΣΟΒΑΡΩΣ ΜΕ ΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΝ ΚΡΙΣΙΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 9. (Τηλεγραφικῶς). — Ἡ δημιουργηθεῖσα ἐκ τῆς ἀναστολῆς πληρωμῶν μερικῶν Τραπεζῶν κατάστασις ἀπασχολεῖ τὴν σοβαρὰν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία εἶναι ἀποφασισμένη ν' ἀναχαιτίσῃ κάθε τάσιν πρὸς ἐπέκτασιν τοῦ προκληθέντος πανικοῦ.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Ταρντιὲ καὶ οἱ οἰκεῖοι ὑπουργοὶ ἔσχον ἤδη ἐπανειλημμένας συνομιλίας μετὰ τοῦ κ. Μορέ, διοικητοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Γαλλίας, ἡ ὁποία ἐπενέβη καθησυχαστικῶς εἰς τοὺς τραπεζιτικοὺς κύκλους.

Ὁ κ. Μορέ, ὁμιλῶν χθὲς τὴν ἑσπέραν πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου, ἐτόνισεν ὅτι ἡ Τράπεζα τῆς Γαλλίας παρακολουθεῖ μετὰ πολλῆς προσοχῆς τὴν κατάστασιν καὶ ὅτι οὐδεὶς ἀπολύτως ὑφίσταται λόγος ἀνησυχιῶν τοῦ κοινοῦ. Εἰς τὴν Βουλὴν προέβη ἐπίσης εἰς καθησυχαστικὰς δηλώσεις ὁ ὑπουργὸς κ. Ρενώ, ὁ δὲ κ. Ταρντιὲ θὰ προβῇ εἰς ὁμοίας δηλώσεις ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος.

Ο κ. ΜΑΚΔΟΝΑΛΝΤ ΔΙΕΨΕΥΣΕ ΤΑ ΠΕΡΙ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 9. (Ἀσύρματος).—Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Μακντόναλντ ἀνεκοίνωσεν ὅτι δὲν προτίθεται νὰ ἀνασυγκροτήσῃ τὴν κυβέρνησιν.

Ἐξ ἄλλου ὁ πρῶτος λόρδος τοῦ ναυαρχείου Ἀλεξάντερ ἐρωτηθεὶς ἐν σχέσει πρὸς τὸν μελετώμενον ἀνασχηματισμὸν τῆς κυβερνήσεως ἐδήλωσεν ὅτι δὲν γνωρίζει τίποτε καὶ ὅτι τὸ ἴδιον θὰ συμβαίνῃ καὶ μὲ τοὺς συναδέλφους του.

Τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων ὑπέβαλεν εἰς τὴν Βουλὴν σημαντικὸν σχέδιον διὰ τὸν περιορισμὸν τῆς ἀνεργίας. Διὰ τοῦ σχεδίου τούτου προβλέπεται ἡ ἀποκατάστασις 100 χιλιάδων οἰκογενειῶν καὶ ἡ ἐκτέλεσις σημαντικῶν δημοσίων ἔργων.

Η Α. Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΕΤΑΒΑΙΝΕΙ ΕΙΣ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ

Κατὰ τηλεγραφικὰς πληροφορίας ἐκ Λονδίνου, ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος Β΄ ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν διὰ Βουκουρέστιον, ἔνθα θὰ εὑρίσκεται τὴν 12ην τρέχοντος.

Ο ΤΕΡΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΩΝ ΜΕΤΑΛΛΩΡΥΧΩΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 9. (Πρακτορεῖον Βόλφ). — Τὸ διαιτητικὸν δικαστήριον ἐξέδωκε τὴν ἀπόφασίν του εἰς τὸ ζήτημα τῆς διαφορᾶς τῶν ἐργατῶν τῆς μεταλλουργικῆς βιομηχανίας τοῦ Βερολίνου κατὰ τὴν ὁποίαν ἀπόφασιν τὰ σημερινὰ ἡμερομίσθια θὰ ἰσχύσουν μέχρι τῆς 16ης Νοεμβρίου μεθ' ὃ θὰ περιορισθοῦν κατὰ 3 ο)ο μέχρι τῆς 18ης Ἰανουαρίου 1931 εἶτα δὲ θὰ περιορισθοῦν ἀκόμη κατὰ 3 ο)ο διὰ δὲ τοὺς νέους κατὰ 5 ο)ο.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 9. (Ἀσύρματος). — Ὁ Τύπος σχολιάζει διὰ μακρῶν τὴν ἀπόφασιν τοῦ διαιτητικοῦ δικαστηρίου δι' ἧς ἐτέθη τέρμα εἰς τὴν ἀπεργίαν τῶν μεταλλωρύχων. Ἡ σοσιαλδημοκρατικὴ ἐφημερὶς «Ἐμπρός» γράφει ὅτι ἡ ἀπόφασις ἀποτελεῖ πλῆγμα οὐ μόνον κατὰ τῶν ἐργατῶν ἀλλὰ καὶ καθ' ὁλοκλήρου τοῦ συστήματος τῆς διαιτησίας. Ἡ ἀπόφασις αὐτὴ ἐνισχύει τοὺς κομμουνιστὰς καὶ τοὺς ἐθνικοσοσιαλιστάς. Ἡ «Ἐφημερὶς τοῦ Φὸς» γράφει ὅτι ἐπεβλήθησαν βαρεῖαι ὑποχρεώσεις εἰς τοὺς ἐργάτας καὶ ὅτι πρέπει καὶ οἱ ἐργοδόται νὰ πράξουν τὸ ἴδιον διὰ τὴν πτῶσιν τῶν τιμῶν. Ὁλόκληρος ὁ Τύπος, ἀδιακρίτως πολιτικῆς ἀποχρώσεως, ἐκφράζει τὴν γνώμην ὅτι ἡ ἀπόφασις θ' ἀποτελέσῃ τὸ σύνθημα μιᾶς γενικῆς ὑποτιμήσεως τῶν ἡμερομισθίων εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς βιομηχανίας.

ΘΑ ΘΕΣΠΙΣΘΗ ΑΝΑΔΡΟΜΙΚΩΣ Η ΠΟΙΝΗ ΤΗΣ ΥΠΕΡΟΡΙΑΣ

Ἐπιβεβαιοῦται ἐξ αὐθεντικῆς πηγῆς ὅτι ἡ Κυβέρνησις πρόκειται νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ θεσπίζεται ἡ ποινὴ τῆς ὑπερορίας δι' ἀδικήματα πολιτικοῦ χαρακτῆρος, θὰ ἐπιτρέπεται δὲ συγχρόνως ἡ μετατροπὴ τῆς ποινῆς τῆς φυλακίσεως εἰς ἰσόχρονον ποινὴν ὑπερορίας. Ὁ νόμος αὐτὸς θὰ ἔχῃ καὶ ἀναδρομικὴν ἐφαρμογήν, θὰ ἰσχύσῃ, δηλαδή, καὶ διὰ πράξεις γενομένας πρὸ τῆς ψηφίσεώς του.

Ἡ ἀναδρομικότης του, κατὰ τὴν κυβερνητικὴν ἄποψιν, δὲν εἶναι δυνατὸν ὡς ἀντισυνταγματική, ἐφόσον ἡ ὑπερορία δὲν ἀποτελεῖ ἐπίτασιν τῆς ποινῆς τῆς φυλακίσεως, ἀλλὰ ἐλάφρυνσιν αὐτῆς. Ὁ ψηφισθησόμενος νόμος θὰ ἐφαρμοσθῇ ἐναντίον τοῦ τέως δικτάτορος, ἐφόσον ἤθελεν οὗτος καταδικασθῇ ὑπὸ τοῦ κακουργιοδικείου διὰ τὴν τελευταίαν ἀνατρεπτικὴν κίνησιν.

ΑΠΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΝ ΓΕΝΕΥΗ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

ΡΩΜΗ, 9. (Ἀσύρματος). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Λονδίνου ὅτι αἱ ἐφημερίδες δημοσιεύουσαι τὰς πληροφορίας τὰς σχετικὰς πρὸς τὰς συζητήσεις τὰς διεξαγομένας ἐν Γενεύῃ, ἐκφράζονται μετὰ σκεπτικισμοῦ διὰ τὴν χρησιμότητά των.

Η ΠΛΗΜΜΥΡΑ ΤΟΥ ΣΗΚΟΥΑΝΑ

ΡΩΜΗ, 9. (Ἀσύρματος). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Παρισίων ὅτι συνεπείᾳ τῶν πολλῶν βροχῶν ἐπλημμύρησαν οἱ ποταμοὶ Μάρνης καὶ Σηκουάνας. Αἱ ἀρχαὶ λαμβάνουν μέτρα διὰ τὸν περιορισμὸν τῶν ζημιῶν.